

Dr. M. M. Adigal, Madras.

முருகக்கடவுளை.

உத: 3.7

கௌமார்சமயபரமாகிய

ஏ க த் த ர ள்

இ த மு க ல ந் த ர தி

மூலமும் உளாயும்.

இவை

முருகதாசசுவாமிகளென்றுந்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்

விளங்குகின்ற

ஸ்ரீ ம த் த ண் ட ப ணி சு வ ர மி க ள்

அருளிச்செய்தன.

காஞ்சி-முருகேசமுதலியார்விருப்பத்தின்படிக்கும்

வளவணர்க்குமாரபுரியில்வசிக்கும்

பொய்கைப்பாக்கம்

அப்பாசாமியுபாத்தியாயரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படிக்கும்

காஞ்சி-நாகலிங்கமுதலியாரால்

சென்னை:

இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலைநீர்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சுருவதாரிஸ் பங்குனிமீ

ரிஜித்தர்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

1898

வ
முருகக்கடவுளை.

சா த் து க வி க ள்.

சோழவந்தானுர்க்கிண்ணிமடம்
அருளானந்தசுவாமியாதீனம்

ஸ்ரீமத் கந்தசாமிசுவாமிகளியற்றியன.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

தண்டணிகையினன் றானே தன திசைசாற்றலிதே
தண்டணிகையினன் றானே தன திசைசாற்றலிதே
தண்டணிகையினன் றானே தன திசைசாற்றலிதே
தண்டணிகையினன் றானே தன திசைசாற்றலிதே.

(இ - ன்) தண்-தணிகை, இனன் - குளிர்ந்ததணிகாசலத்திற்சதோதயமாய் விளங்குஞ்சூரியன், தால்-நே-தன-திசை - நாவினிடங்களிற் பிரியமுள்ளவாணியி னதுகுசங்களில்நோக்கும், சால்-தலி-கமண்டலமும்பூமியினதிதெய்வத்துவமு முடையபிரமாவின், தே-தண்-தணிகை - இன்-நன்று-தெய்வத்தன்மையிகழப் பட்டுத்தாழ்ச்சியடைதற்குக்காரணமாகியசீலத்தினியினிமையையுடையநன்மை யானவன், ஆன்-ஏது-அனது-இசை-சாற்று-அலி - கோவுகளின்திதிக்குக்காரண பூதரானவிட்டுணுவால் அவ்விதத்தியாவரும்பொருந்தப்புகழப்படுகின்ற திரு விழாவினையுடையவக்கினிபோல்வான், தே-தண்டு-அணிகை-இனன்-கிருபையை ம் சேனையினலவக்கின்றவகுப்பின்கூட்டத்தையுமுடையோன், தான்-யாவந் தான்-நன்று-தாளுகவேயிருப்போன், ஏது-நதி-சை-சாற்று-அல்-துன்பப்பெருக்கை புகழ்தற்குக்காரணமானபேரின்பசொருபமாகியவரண்போல்வான், இ-தே-தண் -ணிகையினன் - சீவகாருண்னியத்தையுந் தண்டபாணியென்னு நாமத்தையு முடையான், தானே-தன திசை-சாற்றல்-இது-தான்ருனே தன்புகழைச்சொல்வ சிவ்வந்தாதி-எ-று ஏ-ஈற்றசை.

ஓரடிபோல்வருநான்கடிச்செய்யுளொவ்வொன்றுகண்டோஞ்
சீரடிமுற்றுமிதழகன்றோதுஞ்சிறப்பங்கின்ற
சீரடல்பெற்றவிதுவோவனவனமேந்தநின்றோன்
பேரடல்வாக்கின்பெருமைவிளக்கும்பிரபந்தமே.

(இ - ன்) ஈரடலென்பது - பவசெய்யுட்கூட்டமும் - இதழகன்றோதப்பதி லும்-வனவனமேந்த-வென்பது - மலைக்கூட்டந்தாங்க - மலைகளழகுபொருத்த மூங்கில்வனந்தாங்கவெனப்பொருள் கொள்க.

வளவனுக்குமாபுரியில்வசிக்கும்

பொய்கைப்பாக்கம்

அப்பாசாமியுபாத்தியாயாவர்களியற்றியன.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

திருப்புகழோதியருணைசலத்திற்சிறந்துபெருந்
திருப்புகழ்வாய்ந்தவர்தாமெனெல்வேலித்திருநகர்வாய்
திருப்புகழாரொனத்தோன்றியொன்றையெனச்செய்யுடொறுந்
திருப்புகழலிதழகலந்தாதியைச்செப்பினோ.

தண்டாக்கலைத்திறஞ்சேர்தையலேரிலந்தன்னினன்னீர்த்
தண்டாங்கணிநெல்லையிற்சேய்தனித்தடந்தாட்கணியாய்த்
தண்டாகரத்திதழகலந்தாதியைச்சாற்றினள்கைத்
தண்டாரொண்டாட்ககத்தன்னையன்னானகஞ்சார்ந்தினிதே.

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியன.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தண்டங்கையேந்தவியற்றிடந்தாதியைச்சாற்றிரிதே
தண்டங்கையேந்தவியற்றிடந்தாதியைச்சாற்றிரிதே
தண்டங்கையேந்தவியற்றிடந்தாதியைச்சாற்றிரிதே
தண்டங்கையேந்தவியற்றிடந்தாதியைச்சாற்றிரிதே.

(இ-ள்.) தண்டம்-மேருவில்லை, கை-வெறுத்த, ஏந்தலி-பெருமையினரான
சிவபெருமானும், அல் - இருண்ட பிரகிருதியையும், திடம் - வுல்லபத்தையும்
தாதி-சொன்மூலதாதுக்களையுமுடையாளானபராசத்தியும், ஐ-அரசரிமையைச்
சேர்ந்த, சாற்று-விழாப்பகுதிகளையுடைய, அரி-விட்டுணுமூர்த்தியும், தே-கரு
பை, தண்-குளிர்ச்சி, தம்-மகாவாக்சியமாகிய முப்பொருள்களையும், கை-துதி
கையிற்கொண்டவரான விராயகக்கடவுளும், ஏந்து - அருமையாலெடுத்துக்
கொஞ்சும் பாலப்பருவத்தையுடைய, அலி-அக்கினிபோல்வானும், அற்றிடம்
ஒருக்காலும் நாசப்படாத வான்மகோடிகளாகிய வெமது, தாது-கரம்புதோல்
முதலிய சரீரதாதுக்களை, இயைச்ச-ஒன்றோடொன்றைச் சம்பந்தப்படுத்தி
ஆற்றுகிறாட்செய்கின்ற, அரி-பொன்னிறமுள்ள பிரமதேவருக்கு, தே-தெய்
வமும், தண்டம் - தடையற்ற செலவினைக்கொண்ட, கய-யானைவாகத்தினை
யுடைய, இந்து-சந்திரன்போலுமாகிய முருகக்கடவுளுக்கு, அல்-மதிப்போற்
தன்னைச்சூழ்ந்துகொள்கும், இயற்று - தமிழையுடையதும், இடம் - ஆகாயத்தி
லுள்ள, தா-வியாழனைப்போன்ற, தி-புத்தி, ஐ-அஸ்காரத்தையும், சாற்று
தேனைப்போலும், அர்-அருமையான, இதே - இவையருணத்தையுமுடையதும்

தண்டு-தண்டாயுதத்தை, அங்கை-அழகிய கையிற்றரித்துக்கொண்ட, வந்தல்-
மெது தலைவருமாகிய தண்டபாணிகவாமிகள், இயற்றிடு-அருளிய, அந்தாதி
யை - ஏகத்தாளிதழகலந்தாதியை, சாற்றரிதே-உணர்ந்து பிறர்க்கோதுதலும்
கடினமே.

நேரிசைவேண்பா.

தண்டபா ணிச்சரபந் தந்தவிந் துலைப்போற்
கண்டதில்லை கேட்டதில்லை காசினியிற் - பண்டோரு
மேகத்தாள் சொற்றனர்க ளென்பா ரிதழகலும்
பாகத்தைச் சேர்த்ததின்றப் பா.

ஷையார்மானுக்கர்

காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசைவேண்பா.

ஏகத்தா ளந்தாதி யீன்றெடுத்த சண்முகற்கே
யேகத்தா ளந்தாதி யீன்றதே - யேகத்தாள்
தண்டபா ணிச்செறியச் சார்திருநெல் வேணிவரு
தண்டபா ணிச்சரபந் தான்.

வேலுமயிலுந் துணை.

உ
முருகக்கடவுளை.

ஏகத்தாளிதழகலந்தாதி பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உரு	அளி	அடி
உ	ச	கிரகம்செய்	கிரகஞ்செய்
செ	உச	வொழுக்க	யொழுக்க
ந	உய	புத்திகூர்	புத்திகூர்
செ	நக	பீடிக்கபடா	பீடிக்கப்படா
ச	நக	இகட்சி	இகழ்ச்சி
ச	ரு	விகா	விகார
செ	உய	கந்தன்கிழங்கு	கந்தன்-கிழங்கு
அ	க	களைவு	களைவு
யந	உய	புனமா	புனமா
யக	க	கெடுக்கின்ற	கெடுகின்ற
யஅ	சக	யாலறியுமா	யாலறியுமா
உக	அ	கலகத்தை	கலக்கத்தை
உஎ	நக	கண்ட	கண்ட
உஅ	யக	குளிர்த்த	குளிர்த்த
நக	கஅ	கின்றம்	கின்ற
செ	நக	அன்ன	அன்னம்

திரு. பி. பி. பி.

இவையல்லாதன வேதாபிநாமிருந்தாலுந் தக்கோ ருணர்ந்துகொள்வானென
கற்புகின்றாம்.

விளம்பரம்.

இந்துந் பெறவேண்டுந் சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டை
அண்ணாப்பிள்ளைவிதி ஈஉ - வது வீட்டில் தாபித்திருக்கும். இந்து
தியலாஜிகல் யந்திரசாலையிலும், வளவனூர்க்குமாரபுரி மடாலயத்தி
லும், ஷேயூரில்வசிக்கும் பொய்கைப்பாக்கம் - அப்பாசாமியுபாத்தி
யாயாவர்களிடத்திலும் விலை அனா-ச கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ள
லாம். வெளித்தேயத்தார் தபாற்கூனி அனுப்பவேண்டும்.

முருகக்கடவுளை.

ஏ க த் த ா ள் இ த மு க ல ந் த ா தி.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேயேகத்தாளி தழகலந்தாதிசெயச்செய்திநோ
சேயேகத்தாளி தழகலந்தாதிசெயச்செய்திநோ
சேயேகத்தாளி தழகலந்தாதிசெயச்செய்திநோ
சேயேகத்தாளி தழகலந்தாதிசெயச்செய்திநோ.

(இதன்பதப்பொருள்.) சேயே-பிள்ளைவருக்கங்களிலக்கிரகண்ணியரான விநாயகரே, கத்து-பிரமகபாலத்தின், ஆளி-ஆள்கையுடையவரான சிவபெருமானே, தழு - ஆலிங்கனஞ்செய்கின்ற, அகலம் - மார்பினிடத்து, தாதி-தனதடிமைப் பெண்ணாகிய லட்சுமியையுடைய விட்டுணுவே, செய் - தவத்தோர் பாவனைப் படி, அச்ச-திருமேனி, எய்து-கொண்டருளும், இரே-வியாபகப்பொருளே, செய்-தூரத்தில், ஏகு-செல்கின்ற, அத்து-செம்மைப்பொருளான சூரியனே, ஆளி-சிங்கவாகனத்தை, தழு-அங்கிகரித்த, அகல்-விருத்தியடைகின்ற, அம்-அழகுள்ள, தாதி - சத்ததாதுக்களுக் கதிட்டானமான பராசத்தியே, செய்-சிவப்பின்; அச்ச - அடையாள முள்ளவைகளெல்லாம், எய் - இளைக்கத்தக்க, திரே-மேன்மையும், சேயே-செவ்வாயென்னுங்கிரகமும், கத் - சுவர்க்கலோகத்திற்குவேண்டிய, தாள்-அதுகூலமுயற்சியும், இதழ-இதழ்களையுடையனவான பூமாலைகளும், கல்-மலைகளும், அந்து-பொருத்தமான, ஆ-வியப்புள்ள, தி-அறிவுத்தன்மையும், செய் - வெற்றிக்கு, செய்-வினைநிலம்போன்ற, திரு-தெய்வீகமும், ஓ?பொருந்திய, செய்-முருகக்கடவுளைக்குறித்த, ஏக-ஒன்றேபோன்ற, தாள்-அளிகளோடுகூடிய கவிகளாற்சொல்லும், இதழகலந்தாதி-இதழகலந்தாதி யென்னும் பிரபந்தத்தை, செய-பாடும்படி, செய்திர்-அதுக்கிரகியுங்கள்.-எ-று. ஏ-ஈற்றகை.

(கருத்துரை.) விநாயகருஞ் சிவபெருமானும் விட்டுணுமூர்த்தியுங் குருவென்றும் பரமென்று நிதானிக்கப்படாமற் பாவனைப்படி விளங்குகின்ற வியாபகப்பொருளுஞ் சூரியனும் பராசத்தியுமாகிய நீங்கள் சமானமில்லாத செந்நிறத்தையும் அங்காரகனென்னுங் கிரகத்தையுந் தேவலோக முய்வதற்கான முயற்சி

ஷையும் பலபூமலைகளையு மலைகளையு மிசைவான வியப்புற்ற பேரநிலையுஞ் செயம் வினைகின்ற நிலம்போன்ற தெய்வீகத்தையுமுடைய முருகக்கடவுளுக்கு கேகபாதத்திதழகலந்தாதி பாடும்படி எனக்கருக்கிரகஞ்செய்யுங்களென்பதாம்.

(ஞாயம்.) சண்மதங்களையுஞ் சண்முகமா வுணர்ந்த கவுமாரன் பாடும்பிர பந்தமாதலி னம்மன முள்ளவாறுமூர்த்திகளையும் வேண்டியவாறு மவற்று ளொன்றன்றோ கவுமாரசமய மென்னிலதன்முடிவான குருத்துவமு மளவு படாப் பொருளாதலிற் சமயாதீதத்திற்கூட்டிப் பிரித்துக்கொண்டதுபோற் காட்டியவாறு மதனா லம்மூர்த்தியின் வணக்கமுந் தோற்றாதுற்றவாறுஞ் சண் மதங்களின் விபரஞ்சொல்வார் சிலர் காபாலிகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு கவு மாரத்தைக் கழிப்பதுண்டாயினு மஃது சைவத்தின் பிரிவேயாதலி னதைக் கழித்துச் சருவமத சம்மதமான குருத்துவப் பிரதிபாத்தியமுள்ள விதனைக் கூட்டப்பட்டவாறு மதற்குப்பிரமாணம் வேதத்தினஞ்சுருணியான வைதிக மார்க்கத்தோ ரறுட்டிக்கின்ற பஞ்சமூர்த்தி யுபாசனையே யென்பது மிங் ளனம் பலவாறுகூறினு மாறுசமயங்களை யு மங்கமாகக்கொண்டவாற்றாற்றெய்வ மொன்றென்றே விளங்குகின்றவாறு மிதனும் சருணப்பிரமோபாசனை யுள்ள போதே சமயாதீத சமரசத்தை யறிவதற்கானமார்க்க மக்கவுமாரமேயாகின்ற வாறும் பிறவுமறிக.

(இலக்கணம்.) பண்புநோக்கி மூர்த்திகள் வகுக்கப்பட்டன. தாதியென்ற சொல் லிற்குப் பூந்தாதுலனைகின்ற லட்சுமியென்று கூறினுமமையு மன்றியுஞ் சூல பாணி பரசுபாணி யென்ற விதிவழி தாதியையுடையவனை யங்கனம் கூறப் பட்ட தென்னினுந்தகும். பாவனை மனத்தினற்றொழிலாதலாற் செய்யெ ன்ற சொல்லை யதற்குபயோகப்படுத்தப்பட்டது. அன்றியுஞ் செயலென்ற சொல்லின் விகாரமாக்கி வொழுக்கமுறையெனக் கொள்ளவுங்கடும். ஏகார மிரண்டிடத்தில் விளியாயு மிரண்டிடத்தி லெண் கூட்டுப்பொருளாயும் வந்த மைபற்றி மயங்காது வேறுவேறுழியென்று மப்பதமவ்வுழி யப்பொருடரினே விரோதமென்று மறியவேண்டுவது. இருவேறுருவே யென்றபதங்களிரேதி ரேயென வந்தவாறும் வேறொருபொருளை வினைக்குமாயிற் கூறியதுகூறினுங் குற்றமில்லை யென்றவிதிப்படி முற்கூறிய செய்யென்ற பகுதியுடைய செய யவென்றுஞ் செய்திரென்றுமுள்ள பதங்களை வாக்கின்றொழிலாகிய பாடுதலுக் குக் கருணைப்பகுதியாகிய வறுக்கிரகத்திற்கு முபயோகப்படுத்தி யிருப்பது மறிக. விவற்றுட் பிற்பகுதி யவ்வுழி மற்றோடியினு மப்பொருள் குறித்ததன் மென்பதுங்காண்க. விங்கனம் விரிப்பிற் பெருகுமெனச் சுருக்கினமாதலினமூக் காறின்றி யருமை பாராட்டும் பெரும்புலவர் முகத்திற் கேட்டுத்தெளிதல் கடமையாம்.

ஏ க த் த ர னி த மு க ல ந் த ர தி.

நூல்.

கட்டளைக்கலத்துறைகள்.

சீராரயிலணிந்தான்றலத்தேற்றநஞ்செந்திலதே
சீராரயிலணிந்தான்றலத்தேற்றநஞ்செந்திலதே
சீராரயிலணிந்தான்றலத்தேற்றநஞ்செந்திலதே
சீராரயிலணிந்தான்றலத்தேற்றநஞ்செந்திலதே

(இ-ள்) சீர் - செல்வங்களுக்கு, ஆரை-மதிள்போன்றுள்ள, இல்-மனைவி
புகிய லட்சுமியை, அண்-பொருந்தியவரான விட்டுணுவும், இந்தான்-சந்திர
சூடனான சிவனும், தல - ஸூமியையுடைய, தேற்ற-தெளிந்த தன்மைபொருந்
திய, நம் - நம்மென்னும் பீசாட்சரத்தோனான பிரமாவுமாகிய மூவர்களினது,
செம்-செவ்விதான, தில - விருப்பங்களைப்பொருந்திய, தே - கிருபையையும்;
சீரார் - சொற்சீர்களையுடைய புலவர்களையும், ஐ-தலைமையான, இல்-வீடாகிய
மோட்சத்தையும், உணிந்து - அலங்கரித்துக் கொள்வதனுலுள்ள, ஆன்றல்-
பெருமையையும், அத்து-செந்திறத்தையும், ஏற்று - இடபவாகனத்தையுடைய,
அனம் - அன்னம்போன்ற வுமையவளிடத்து, செம்-செனிக்கின்ற தன்மையை
யும், தில-எள்ளைப்போன்ற, தேசு-காரொளியான சனியனால், ஈரார்-இழுக்கப்
படாதவர்களின், அயில்-புத்திசூர்மைக்கு, அணிந்து-சமீபமான நிலையையும்,
ஆன்-ஒருக்காற் பசுவடிவான சிவபெருமான், தலத்து - விரித்தகையில், ஏற்ற-
ஏற்றுக்கொண்ட, நஞ்சு-ஆலகாலவிடத்தை, எந்து-தாங்கிய, இல - இடமான
சூர்மையுள்ள, தே - தெய்வத்தன்மையான, சீர்-சிறப்பு, ஆர் - பொருந்திய,
அயில்-வேலாயுதத்தையும், அணிந்தான்-தரித்துக்கொண்டவரான முருகக்கடவு
ளின், தலத்த-வாசத்தலமான முப்பத்தாறு படைவீட்டுள்ளும், ஏற்றம்-உயர்ச்சி
யானது, நம் - எங்களுடைய, செந்தில் - திருச்செந்து ரென்னும், அதே -
அத்தலமே.—ஏ-று.

(சு-ரை.) திரிமூர்த்திகளினது செவ்விதான விருப்பங்களை யங்கிகரிக்குங்
கிருபையையும் வித்துவாண்களையு மோட்சவீட்டையு மலங்காரப்பெருமையு
யையு மிடப்பவாகனத்திலேறு முமையவளுக்குக் குழந்தையான தன்மையையு
மெட்போன்று கருதிறச்சோதியான சனியாற் பீடிக்கப்படாதவர்கட்குச் சமீப
மாகத் தோற்றுகின்ற நிலையையு மொருக்காற் பசுவடிவமாயுந் திருவிளை
யாடற்செய்த சிவபெருமான் கையாலேற்றுக்கொண்ட வாலகாலவிடந்தங்கிய
சூர்மையோடுகூடித் தெய்வத்தன்மைபெற்றுள்ள வேலாயுதத்தையுந் தரித்
துக்கொண்ட முருகப்பெருமான் வசிக்குந் தலமான முப்பத்தாறு படைவீட்
டுள்ளுந் திருச்செந்துரே யுயர்ச்சியுள்ளதென்பதாம்.

(ரூ-ம்.) செல்வத்திற் கதிதேவதையாகையா லிலக்குமியை யதன்மதி
ளென்று மவளாகிய பத்தினியின் பொருத்தமென்றதால் விட்டுணுவென்று

விநாயகர்முதலோருஞ் சந்திரனைத் தரித்திருப்பினு மவனுக்கயப்பிரதானர் சிவபெருமானே யாதலி னவரை யிந்தானென்றுஞ் சிட்டித்ததாற் றூயியையுஞ் சரசவதி சம்பந்தத்தாற் றெளியையும் பிரமாவுஞ்ச் சொன்னதன்றி நம்மெனும் பெயர்கூறியது பஞ்சகிருத்திய தேவதைகளின் பீசமான பஞ்சாட்சரத்தின் முதலக்கர மஃதாதலானு மெவ்வகைப்பட்ட பீசங்களுக்கு மகரவொற்றுப்புணர்தல் வழக்காதலானுமென்றுமறிக. குட்டியதாலுஞ் சக்கரத் தாருகனிடத்திருந்து மீட்டுக்கொடுத்ததாலு முபதேசித்ததாலுந் திரிமூர்த்திகள் விருப்பங்கனையுடைய கிருபையென்று முழுதுணர் புலவனாதலிற் புலவர்கனையும் பரமகுருநாதனுதலின் மோட்சத்தையு மகாடம்பனென்னு நாபத்தா லலங்காரப்பெருமையையுஞ் சொற்றமைபோன்ற ஞாயங்களைப் புராணவாசனையு கத்தாலு மான்றோர் பழக்கத்தானு மறியவேண்டுவது உமையவளுக்குத்தனித் தோ ரிடபவாகனமுண்டென்பது விசாரித்தறியவேண்டுவது சிவபெருமானுட னிடபத்தேறுதலானு மமையும். எள்ளுக் கதிதேவதையாதலானு மற்றைய கோட்களிற்சிறுந்தவடிவின தாதலானுஞ் சனிக்கு நிறத்தன்மையன்றியு மஃது பொருந்தியவாறுந் தீக்கோட்களால் வாதனைப்படாதவர்க்குத் தெய்வநிலை சமீபமாகத்தோற்றுமாதலி னங்குணங்கூறியது மனுச்சோழனைச் சோதிக்கும் பொருட்டிச் சிவபெருமான் பசுவடிவ மெயித்தாரென்பது முரையின் முப்பத்தாறு படைவீடென்றது திருவருட்சம்மதத்தாலுள்ள தன்கோளென்பது மற்றையவு மறியுமாறறிதல் கடனும்.

(இ-ம்.) ஆனாயென் றதிலுள்ள வையாரம் போலியாய் நின்றது இரண்டாமடியினு மவ்வுழி யங்குணமே நின்றது உவமைத்தொகை யாகுபெயரா உமையவளுக்குவந்த வன்னமென்ற பதமனமென மெலித்தது அணித்தென்ற பத மணித்தென மெலித்தல் விகாரமாயிற்று ஏந்தென்றபத மெத்தெனக்குறுக்கல் விகாரமுற்றது ஆனாகிய சிவனை யங்குணங்கூறிய முறைமூர்த்த பதமாதலி னதைப்பற்றிய விவகாரமின்று அனத்தின்கட் செம்மென வரவேண்டி வதனஞ் செம்மெனவந்த வருபுத்தொகை முதலியவற்றை விரித்தலமாயினுங் கண்டுகொள்க.

(*)

செந்திலையாநின்றனதடியாரிற்செறியென்னையே
செந்திலையாநின்றனதடியாரிற்செறியென்னையே
செந்திலையாநின்றனதடியாரிற்செறியென்னையே
செந்திலையாநின்றனதடியாரிற்செறியென்னையே.

(இ-ள்.) செந்தில் - சேவகோழகனித்திலும், வையா-தூங்கிவிருப்பவனே, நின்றன - நிலைபெற்றிடல்போன்ற, தடியின்னாகிய பெண்கள், ஆர்-பொருந்தி வசிக்கின்ற இல்-கீட்டுக்கெல்லாக், தீசல்-பேசுகின்ற, தி - புத்தியுடையோன், என்-என்றுசொல்லின்ற, மையே-இவ்விவிலிடத்த, செம்-உண்டாகின்ற, தில்-விருப்பத்தோடுகூடிய, து-கவையியே, ஆனின்-பசுக்களாலுண்டான, தன - சம்

பத்துடையோராய, தடியார் - வில்லாளிகளுமான விட்டுணு மூர்த்திகளுக்கும், இல்-மனைவியான வுமையவளை, செறி-தன்னிற் கலந்துகொண்டதும், எல்-சூரியனை, னை-துக்கப்படுத்தியதுமான, ஏ-வியப்பும், செம்-செவ்விதான, திசை-தில்லைத்தலமும், ஆன் - உடையவனான சிவனுக்கும், இன்-சந்தோடத்தைச்செய்கின்ற, தன்-தன்மையுடையவனே, தடு-இசைவுற்றும், இயாரில்-தம்மையொப்புக்கொடாத பெண்களைப்போன்று, செறி - ண்டலாற்கோபிக்கின்ற, என்னை-எனதன்னையாகிய வள்ளிநாயகியை, ஏ-பொருந்துதலுற்று, செந்தில் - திருச்சென்னாலெழுந்தருளிய, ஐயா-அப்பனே, நின்-உன்னுடைய, தனது - சொந்தமான, அடியாரில் - மெய்யடியார் கூட்டத்தில், செறி-சேர்த்தருள், என்னை-அடியேனே.—எ-று. ஏ ஈற்றசை.

(க-ரை.) ஆன்மகோடிகளிலுள் கலந்திருப்போனே நிலையான மின்னல் களைப்போன்ற பெண்கள் வசிக்கும் வீடுதோறும் போகின்றவனென்னு மிகழ்ச்சியைவிரும்புகின்ற சுவாமியே பசுக்களாலுண்டான செல்வத்தையும் வில்லையுமுடைய விட்டுணுக்களுக்கு மார்த்தநாரீச்சர மூர்த்தமெடுத்தவருஞ் சூரியனைத் துன்பப்படுத்தியவருந் தில்லைச்சிதம்பரத்தை யுடையவருமான சிவனுக்குஞ் சந்தோடத்தைச்செய்கின்ற தன்மையுடையோனே யந்தரங்கத்திசைவிரந்து மில்லார்போன்றுமிகின்ற வெமதன்னையான வள்ளிநாயகியைக்கலந்து செந்தின்மாரகரத்தி லெழுந்தருளிய வப்பனே யுனது சொந்தமான மெய்யடியார்கள்கூட்டத்தி லடியேனைச் சேர்த்தருளென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) சர்வாந்தரியா மித்துவமுள்ளோ எனென்பதுதோன்ற வான்மகோடிகளிற் கலந்தோ எனென்றதும்போகமூர்த்தியுமவனே யென்பானலர்விரும்புமாறு சொன்னது மசுரர்களைக்கெடுக்கும் போரையு முபதேசஞ்செய்யுள் குருத்துவத்தையும் வகித்தமையால் விட்டுணுவுக்குஞ் சிவனுக்குஞ் சந்தோடஞ் செய்வோனென்றது மங்கனமூடுந்தன்மைமறக் கற்பினதாதலின் வள்ளிநாயகிக் கமைத்ததுஞ் சித்திமுத்தி யிரண்டுஞ் சாத்தியப்படாமையின் மெய்யடியாரிற் சேர்க்கப்பட்டில மென்றோர்ந்தங்கனஞ்சேர்க்கும்படி வேண்டியது மறிக.

(இ-ம்.) செத்திலயாவென வரவேண்டுமுழி செத்திலையாவென வந்தது போலி னுபகாரமாயது அச்சொல்லிடையுற்ற வேழாமுருபா மில்லீற்று லகரவொற்றை வருமொழிமுதலா மவ்வுயிர்மெய்கொண்டிசின்ற வியற்றைப்புணர்ப்பறியாது மயக்குநர் பலராம் நிலைபெற்ற மின்போலி யென்றமையாற் பெண்ணென வருவித்திடநோக்கிப் பன்மையாக்கொள்ளப்பட்டது. புத்தியோனென்றற்குப் புத்தியெனல் பின்மொழித்தொகை விட்டுணு வனந்தாவதா முடையவராதலிற் பன்மை பொருந்திற்று தடியாரென்றசொற்குப் பசுமேய்க்குஞ் கோலுளரென்னினும் பெருத்தவடிவுன்னாரென்னினு மமையும் தக்கன் வேன்விதிற் பற்களைந்தமையால் சூரியனைத் துன்பப்படுத்தியதாகக் கூறப்பட்டது முதலடி. பீத்தேகாரம். வீடேயிருப்பினு மென்றபிரகார மேழா

முருபிற் குபயோகப்பட்டது இரண்டி லங்ஙனமுள்ள வது வியப்பிற்குச் சொன்ன துலகவழக்கால் மூன்றி லங்ஙனமுள்ள வதை யேய்தலென்னும் பதத்தின் பகுதியென்றும் விசாரமென்றுஞ் சொல்வாருளா ரவற்றொளான் றுந் தள்ளற்பாற்றன்று ஈயாரிலென்னும்பத மியாரிலெனக் குறுக்கல் விகார முற்றது. (உ)

என்னனையாதிநான்காயநாதனிளங்கந்தனே
என்னனையாதிநான்காயநாதனிளங்கந்தனே
என்னனையாதிநான்காயநாதனிளங்கந்தனே
என்னனையாதிநான்காயநாதனிளங்கந்தனே.

(இ-ள்.) எல் - சூரியனையும், நனை - தேனையும்போன்ற, ஆ-வியப்புள்ள, தி-அறிவுக்கு, அனான்-உவமைப்பொருளாயவரும், காய-சரீரத்தின், நாத-இன்மை, அன்-உடையனான மன்மதன், இளங்கு-தாழ்ச்சியடையத்தக்க, அந்தன் - அழகியரும், ஏ - பாணத்தை, என்ன - போன்று, நை-சங்காரத்தொழில்செய்கின்ற, ஆதி-சிவனாகிய, அனான்-அவர், காய்-மோகத்தால் வெதுப்பத்தக்க, அநா-உலகமாதாவான வுமையவள், தன்-உடைய, இளங்கு-இளக்கமென்னுமுருக்கமாகிய, தன்-தன்மையின், ஏ-பொருத்தமானவரும், எல்-இசுழ்ச்சியால், நனை-முழுக்கப்பட்டு, ஆது-குற்றமான, இய-வார்த்தைகளைப்பேசுகின்ற, நான்-எனதான்ம சொரூபம், கீய்-பிரகாசிக்கத்தக்க, அ-அந்த, நாதன் - ஒலியையுடையவரும், இளம்உன்மத்தத்திற்கு, கந்தன்-கீழங்குபோன்றவரும், நே-விரும்புகின்ற என் - என்னுடைய, அனை-தாய், ஆதிய-முதலான, நான்கு - நால்வகையுறவும், ஆய-ஆகிய, நாதன்-இறைவனொன்றால், இளம்-இளமைத்தன்மை நீங்காத, கந்தனே-கந்தக்கடவுளே.—எ-று. அன்றியும் முதலடியிலுள்ள (காயநாதனிளங்கந்த) எனன்றலைச் சரீரத்தின் காதார்பான பிரமா தாழத்தக்க முடிவை யுடையாொன்று முன்றாமடியிலுள்ள (ஆதியநான்காயநாத) எனன்றலைக்குற்றமாகிய காட்டிலுள்ள வகங்காரத்தைக் கெடுக்கின்ற வகரத்தொனியுடையாொன்றும் பொருள்கூறினு மமையுர்.

(க-கா.) சூரியனையும் தேனையும்போன்ற வியப்புள்ள வறிவுக் குவமைப்பொருளானவரு மன்மதன் றுழத்தக்க வழகையும் பிரமாதாழத்தக்க பொருண்முடிவையு முடையவரும் பாணம்போன்று சங்காரத்தொழில் செய்கின்ற சிவபிரான் மோகவெப்பமடையத்தக்க வுமையவருக்கத்தன்மைக்குப் பொருத்தமானவரு ளித்தையின்முழுக்க குற்றவார்த்தைகளைப்பேசு மெனதான்ம சொரூபம் விளங்கும்படிக்கு மகங்காரம் கெடுப்படிக்கும் பேசுமொலியையுடையவரு முன்மத்தத்திற்குக் கீழங்குபோன்றவரும் விரும்புகின்ற வெனது மாதா பிதா குரு தெய்வமென்னு நால்வகையுறவுமானவரு மாொன்றா ளிளமைப்பருவ நீங்காத கந்தக்கடவுளே யென்பதாம்.

(சூ-ம்.) பிரகாசத்தால் சூரியனையு மினிமையாலும் பல்வாறு கூட்டப் படுத்தன்மையாலும் தேனையு மறிவுக்குவமைகூறியது மதியும் பெரும்பெறின்மையா வதற்குவமைப்பொரு ளென்றவினைக்கூறியது மழளவும் புலமைத்

திறத்தாலு மன்மதனையும் பிரமாவையுந் தாழ்த்தியதும் வினாவாலுன்கொடுமை யாலுஞ் சங்காரத்தொழிற்குப் பாணத்தை யுலமித்தது முமையவளின் வல்ல பந்தோற்றச் சிவன் வெதும்புந்தன்மைகூறியது மகவாசையின் பெருமையும் பாட்டுடைத்தலைவ னருமையுந்தோற்ற வப்படிப்பட்ட வுமையவளி னுருக் கத்தைக்காட்டியது மவண்வார்த்தையின் மகிமையினைக்குறித்தான் மப்பிரகாசத் தையு மகங்கார நாசத்தையுங்காட்டியதும் வீரமும் பிரபுத்துவமுந்தோற்ற வுன்மத்தத்திற்குக் கிழங்குபோன் றவனென்றது மவனைத்தவிர வேறுறவறியே மென்பா னுல்வகையுறவு மவனையென்றது மாதாவாதிய நாற்பொருள் பிதா குரு தெய்வமென்பன சேர்ந்தவையேயெனல் சருவசாத்திர லோகப்பிரசித்த மென்பது பிரட்டிற் றொழிந்த பொருளையுந் கருத்துரையிற் கூட்டிக்கொண்ட வாறுங்காண்க.

(இ - ம்.) முழக்கமென்ற பெயர்ச்சொல் வினைவழி பெயரொச்சமாம் போது முழங்கு முகிலென வருமாறு இளக்கமென்ற தாழ்மைப்பெயர்ச்சொல் விளங்கந்தனாயிற்று அன்னானென்றபத மனானென மெலிந்தோருழி போல்வா னெனப் பொருடந்து மற்றோருழியவனென்னுஞ் சுட்டுப்பொருடந்தது பிற் பொருள் பலர்க்கையந் தருமாதலின் “அன்னான்சேவலு மயிலும்போற்றி” யெ னலாதிய வானறோருளையாற் றெளியக்கடவர் அன்னையென்ற தாய்ப்பெயர் மெலிந்து அனுவென விளிபோன்றமைந்ததின் மறனா தம்மாவந்தாள் அப் பாவந்தாடொன்னு மொழிவழியெனக்காண்க அதனடுத்த தன் சாரியை யுடை மைகாட்டி நின்றது இளக்கமென்னு முருக்கப்பெயரிளங்கமென மெலித்தாறு முருபு தொக்கு நின்றதடுத்த தன்மைப்பெயர் மை விசுதிக்கெட்டு நின்றது இகழ்ச்சியி னனைதன் முழகல்பற்றி நின்றது அது வெப்பமாதலிற் குளிர்ச்சிக் குறிப்பு கூடாதென்பார் வஞ்ச நிர்தைபோலு மென்றுங் குளிர்மிகினுந் தாங்க லரிதென்றுங்காண்க தீ யென்னுமறிவுப்பெயர் தி எனவந்ததற்குஞ் சிறப்புநக ரம் பொது நிரமாறி நின்றதற்கு மனையவாய பலவற்றிற்கும் பெரும்புலமை யுடையோரைக் கேட்டுத்தெளியவேண்டும். இப்பிரபந்தத்திற்கு முந்திய சிவ னேகபாதத்தந்தாதி யுளையானு மனேகம் வெளியாமாறுங் கண்டுகொள்க. (௩)

கந்தனையெண்ணிக்கனியாதசித்தங்கடைத்தகைத்தே
கந்தனையெண்ணிக்கனியாதசித்தங்கடைத்தகைத்தே
கந்தனையெண்ணிக்கனியாதசித்தங்கடைத்தகைத்தே
கந்தனையெண்ணிக்கனியாதசித்தங்கடைத்தகைத்தே.

(இ-ம்.) கந்தன்-பொதியமலையையுடைய வகத்தியமுனிவரது, ஐ-சுவாமி யும், என்-இகழப்பட்ட, இக்கனி-கரும்புனாமன்மதனையுடைய கடிதடத்தா லுண்டாகும், ஆது-குற்றத்தோடுகூடிய, அசித்தம்-அஞ்ஞானிகளாகியவெமது, கன்-கள்ளத்தனத்தை, தைத்த-அடைத்துள்ள, கை-சிறுமைபொருந்திய, தேகம்- சரீரத்தின், தனை-அளவை, எண்ணிக்கு - தொகைப்படுத்துகின்றவனான பிரமா யுக்கு, அனிய-சம்பந்தமில்லாத, அத-அத்திமரம்போன்ற, சித்து-ஞானத்துக்கு,

அம்-அழகாயிருப்பவரும், கடு-விடமாகிய, ஐ-அதை, தகைத்த - தடைசெய்த, ழகம்-ஒருபொருளானசிவபிரானுக்கு, தனை-குழந்தையும், என்-எட்டென்னுந் தொகையுள்ள, இக்கன்-தேன்போலுமினிமையும்றோனும், நியாத-அங்கநியாச கர்நியாசமென்னுந் கிரியாசம்பந்தமுள்ள, சி-நெருப்பில், தக்கு - அநிட்டித் துவசிக்கும், அடு-சங்காரத்தொழிற்பெற்ற, ஐத்த-தலைவரானவுருத்திரர்களை யுடையனவான, கை-கைகளைக்கொண்ட, தே-தெய்வமுமான, கத்தனை-கத்தமூர்த் தியை, எண்ணி-நியானஞ்செய்து, கனியாத-முதிர்ச்சியடையாத, சித்தம்-மன மானது, கடை-கீழ்மையான, தகைத்தே-குணமுடையதே. -எ-று. அன்றியுமுத ல்வரியிலுள்ள விக்கனியாதென்றசொல்லிடையுற்ற இகரத்தை யெண்வடிவா க்கொண்டு பெண்கள்சரீரத்தின் பாதியிலுள்ள மன்மதன்வாசத்தலமான கடித டத்தாறுண்டாக்குற்றமென்பொருள்கறினுமையும்.

(க-ரை.) பொதியை முனிவருக்கிட்ட மூர்த்தியும் காமவிகாரத்தாற் குற் றப்பட்டு கள்ளத்தனத்துக் கிருப்பிடமாகின்ற வெமது சரீரங்களின் கணக்கி னோக்கமுள்ள பிரமாவுக்கெட்டாம லத்திரமரம்போன்றுள்ள ஞானத்துக்கழகா யிருப்பவரும் ஆலகாலவிடத்தைத்தடுத்த சிவபெருமானுக்குக் குழந்தையும் எட்டிலகைச் சந்தோடத்தை யுடையவரும் சுருமாறுட்டானங்களுக்கு முக்கிய மாண நெருப்பிற் சம்பந்தப்பட்டுச் சங்காரத்தொழிற்குத் தலைமைபெற்றுள்ள வுருத்திரகணக்களாகிய வாயுநந்தரித்த கையோடிருக்குந்தெய்வமுமான கத்த சுவாமியைத்தியானித்துக் கனிவடையாதசித்தத்தாழ்மைப்பட்ட குணமுடைய தேயென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) மன்மதனுக்கரசாட்சித் தானக்கடிதடமேயென்பது மதனாகமப் பிரசித்தமென்பதும் பிரமாசரீரஞ்சிருட்டிக்கும் வேலைக்காரனுதலிற் சலிப்பா லொவ்வோருயினைப்பற்றியு மிதர்க்கத்தனைசரீரஞ்செய்தோமே யிங் னுமெத்தனை செய்யவேண்டுமோ வென்றெண்ணுங்கணக்குடையனாவனென்புதும். ஞானவி யாபகத்தடக்கும் பிரகிருதியை யனெகங்காய்களோடுள்ள வத்திலிருட்சமாச் சொல்வதானறோர் வழக்கென்பது மெட்டென்னுமினிமை யட்டமாசித்திமுத லிய பலபொருடருமென்பதுமறிக அன்றியகத்தியருக்குச் சுவாமியாதல் சிவ பெருமான்விடத்தைத்தடுத்தல் உருத்திரகணக்களாயுதமாய்க் கையிலிருத்தலா திய சாதாரணத்தோர்க்கும் வெளிப்படையாதலின்விரித்திலம்.

(இ-ம்.) இக்கையுடையபெண்குறியை பிக்கனியெனச்சொல்லியிருக்கின் றது தனையன்தனையனென்னும்பதத்தின் பகுதியானதனையைக் குழந்தைக்குப யோகப்படுத்தியிருக்கின்றது சிவாசமென்றபதத்துள்ள சகரத்தகரமாமுறைவழி வந்திருக்கின்றது ஐ பென்னும்பதத்திலொருமைப் பொருளினுடைமைகாட்டித் தவ்விருதியும் பன்மைப்பொருளினுடைமைகாட்டித் தகரமும்புணர்ந்துடைய துகளென்னும் பொருடத்தது அன்றியுந்தேகத்தின்றியை யெனவரவேண்டு வது தேகத்தையெனவந்தமைபோலு முருபுத்தொகையாதிய வந்தவ்விரித் திலம்.

கைத்தந்தியானனத்தற்கிளையானெண்ணில்கல்லினனே
கைத்தந்தியானனத்தற்கிளையானெண்ணில்கல்லினனே
கைத்தந்தியானனத்தற்கிளையானெண்ணில்கல்லினனே
கைத்தந்தியானனத்தற்கிளையானெண்ணில்கல்லினனே.

(இ-ள்.) கைத்து-பொன்மலையைத்தாங்கிய, அந்தி-செவ்வானம்போன்ற சிவபெருமானே, ஆல் - ஆடும்படிசெய்கின்ற, நல்-உத்தமப்பகுதியான, நத்து-மூக்கணிதரித்த, அல்-இருண்ட நிறமுள்ள வுமையவள், கிள்-சந்தோடத்தாற் கிள்ளிக்கொள்வதற்குரிய, ஐயான்-அழகையுடையவனும், எண்-யாவராலுமதிக் கூத்தக்க, இல்-மனைவியாகிய பூமியை, கல்லினன்-தோண்டிய விட்டுணுவுக்கு, நே-பிரியமானவனும், கை-ஒழுக்கத்துக்காதாரமான, தந்தி-நூல்களை யுடையவனும், ஆன்-போரோறு போன்றவனும், அனத்தற்கு-அன்னவாகனான பிரமாவுக்கு, இளையான் - தோல்வியுறுது வென்றவனும், எண்-எட்டுவிதமாய், நில-நிலைபெற்ற, கல்லி - ஓசையாகிய வண்ணத்தை யுடையவனும், நன் - நன்மையின், ஏ-பொருத்தமுள்ளோனும், கைத்து-வெறுப்பினால், அம்-அழகுபெற்ற, தியான-யோகாதுபூதியை, நத்தல்-விரும்புந்தன்மையுற்ற, கிளையான்-அருணகிரிநாதரான கிளியையுடையவனும், எண் - ஆன்மவிசாரத்திற்கு, இல்-இடமானவனும், கல்-விடந்தீர்க்கு மணிபோன்றவனும், இனன் - சூரியனால், ஏ-வியக்கத்தக்க, கை - துதிக்கையுற்ற, தந்தியானனத்தற்கு - ஆனைமுகமுள்ள விராயசமூர்த்திக்கு, இளையான் - பிற்சகோதரனுமான முருகக்கடவுள், எண்ணில் - எண்ணிக்கையி லடங்காத, கல்லினனே-மலைகளையுடையவனே.—எ-று. அன்றியு மிரண்டாமடியி லனத்தற்கிளையானென்ற சொல்லை யாவருக்கும் விபரீதஞ்செய்த சூரனைவென்றோனெனப் பொருள்கூறினுமாம்.

(க - னி.) சிவபெருமானாடும்படி செய்கின்றவன மூக்கணி தரித்தவன மான் வுமையவள் கிள்ளிக்கொள்ளத்தக்க வழகனும் வராகாவதாரமெடுத்துப் பத்தினியான பூமியைத்தோண்டிய விட்டுணுவுக்குப் பிரியமானவனு முத்தம நூல்களை யுடையவனும் போரோறு போல்வானும் வாதத்தாற் பிரமாவையும் போராற் சூரனையும் வென்றவனு மெட்டுவிதமாக நிலைத்த வண்ணத்தொனியுள்ளவனு நன்மையிற் பொருந்துவோனு நிராசையென்னு மலங்காரமுற்ற அருணகிரிநாதரான கிளியுள்ளவனு மான்மவிசாரத்திற் கிடமானவனும் விடந்தீர்க்கு மணிபோன்றவனுஞ் சூரியனால் வியக்கத்தக்க விராயசருக் கிளையவனு மான முருகக்கடவு னனந்தமலைகளையுடையவனே யென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) கைத்தென்றசொல்லிற் பொன்னெனும்பொருளே பிறப்பதா யினு மேருவிற் பெரும்பொன்னின்மையா லதுவருவிக்கப்பட்டது. அந்தி வண்ணமுள்ள சிவனை யாடும்படிசெய்யு முமையவள் கிள்ளிக்கொள்ளு மழகன்றதா லதன்பெருமை விளங்கும் பத்தினியைத்தோண்டிய விட்டுணு வென்றதா லுலக லலத்தின்பொருட்டுத் தனது நடத்தையைச் செய்வா னென்பது வெளியாம் அவருக்குப் பிரியனென்றதா லத்தொழிலின் முயல்வா

னெனப்பொருடரும் தூதுள்ளோ னெனுஞ்சொன் முழுதுணர் புலவனென் னும் பெயரைக்குறிக்கும் பிரமாவையுஞ் சூரனையும் வென்றமை ஞானவீரன் களின் முதிர்ச்சிகாட்டும் சந்தத்தொளி தமிழ் விருப்புணர்த்தும். நன்மையிற் பொருந்த நீமையின் வெறுப்பைக்காட்டும் நிராசைதவத்தின் பெருமையையுங் கிளியைக்கொள்ளல் கருணைப்பொலிவையு மான்மவிசாரன் குருத்துவத்தையும் விடந்தீர்க்குமணி யுவமை தீட்சாப்பிரபாவத்தையும் விளக்குமெனக்காண்க. விசாயகர் விசுவரூபத்திற் சூரியமண்டல மராயனவினின்றதா லவனா ல் வியக் குந்தன்மை சொல்லப்பட்டது தானுற்பவித்தபின்பே தேவோற்பவமின்மை யான பெருமைதோன்ற வினையோனென்றது மெய்ச்சமயத்தோ டொத்தே வகாக்குறித்தேனு மலையி லராதனஞ்செய்யி லஃதிவனையே சாருமென்பான் பலமலைகளை யுடையானென்றது மறிக.

(இ-ம்.) முற்கூறிய பண்பாலல்லென்றசொல் லுமையவளாயிற்று ஸ்ரீமி யைக்குறித்த இல்லென்றபதற் திரியவேண்டுவதொழிந்தமையிடத்தால்வந்த வமைதி ஆனென்ற பொதுப்பெயரைப் போரோறெனச் சிறப்பாகத்தழுவப்பட் டது எட்டுவித யோசையென்றதால் வண்ணமெனக் குறிக்கப்பட்டது அன் னத்தனையனத்தனென்றும் நன்மையை நன்னென்றுங் கிள்ளையைக்கிளையென் றுஞ் சொன்னவாறும் பிறவும் பலவாறு முன்விரித்துள்ள மாதலானும் புல வர்வாய்பாட்டிற் சேர்ந்தனவே யாதலானுந் தெரியக்கடவர். (இ)

கல்லனந்தத்தற்கடியேனந்நாளிலங்கைக்கிளியே
கல்லனந்தத்தற்கடியேனந்நாளிலங்கைக்கிளியே
கல்லனந்தத்தற்கடியேனந்நாளிலங்கைக்கிளியே
கல்லனந்தத்தற்கடியேனந்நாளிலங்கைக்கிளியே.

(இ-ள்.) கல்லன் - ஓசையைபுடையவன், அந்து - தன்னைத்தழுவிக்கொள் ளும், அத்தற்கு-சிவனுக்கு, அடி - வயிசத்தினடியாயிருப்பவன், ஏனன்-வராக மூர்த்தியும், ஆளி - கரசிங்கமூர்த்தியும், லங்கைக்கு - இலங்காபுரீப் பட்டினத் துக்கு, இனி-அவமதிப்பான நிறையெல்லாம், ஏகு - போய்ச்சேர்வதற்கான, அல்லல்-துன்பத்தை, கந்து-விர்த்திசெய்த, அத்தற்கு - கையுடைய ராகவமூர்த் தியுமான விட்டுணுவுக்கு, அடி-கெருக்கமானவன், ஏ-பாணங்களின், நன்-நன் மையுள்ள, ஆள்-அடிமையான வீரவாகுமூர்த்தி முதலாயினோரால், இலக்கு- பிரகாசித்தின்ற, ஐ-சுவாமி, கிளி-கிள்ளியெடுத்தல்போலுஞ் சொற்பஞ்சொற்ப மாய், ஏ - தனக்குவேண்டியவற்றை, கல் - கற்கின்ற, அனம்-அன்னப்பட்சி போன்ற சாகவதியின், தத்து - ஆபத்துகளையும், அன்-அஞ்ஞான விருதியும், கடி-கோபிக்கத்தக்க, ஏனன் - பாத்திரமானவன், ஆள் - தன்னுலாநப்பட்ட, இனம் - தெய்வகா வள்ளியென்னு மனைவியின், கைக்கு-கைத்திற்கு, இனி- இனங்கமானவன், ஏ-விபப்பான, கல்-மலைகள், அனந்தத்தற்கு-அனேகமுடையவனுள் முருகக்கடவுளுக்கு, அடியென்-தொண்டனுபவ கான், அந்நாளில்- பூர்வகாலத்திற், அன்கை-அனாதமதிய கைவிவிடத்திற்குத்த, கிளியே-கிளியான வகுணகிரிநாதனே. — ஆ.

(க-கா.) ஓசையுடையோனு மெடுத்தனைத்துக்கொள்ளுஞ் சிவபெருமான் வமிசத்தி னடியானவனும் வராகன் நரசிங்கன் இராமனென்னு மவதாரஞ் செய்த விட்டுணுவுக்குப் பொருத்தமானவனும், பாணங்களானன்மைபெற்ற வீரர்களை யடிமையாயுள்ள சுவாமியுங், கொஞ்சங்கொஞ்சமாத் தன்னிடத்திற் கல்விகற்கின்ற கலைமகளாபத்தையு மஞ்ஞானத்தையுங் கோபிக்குன்ற பாத்திர மானவனுந், தெய்வானையம்மன் வள்ளியம்மனென்னு மனைவியர் சீலத்திற் கிணக்கமானவனும், பலடலைகளை யுடையவனுமான முருகப்பெருமானுக்குத் தொண்டனான நான் ஆதிநாளிலவனது கையிலிருந்த கிளியே யென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) முழுதுணர் புலவனாதவி னோசையுடையோனென்றதும், சிவ பெருமான் வமிசத்தின் முருகனுக்குப் பித்தினோரின்மையா லடியென்றதும் வீரவாகுவாதியரிருக்க வங்கனஞ்சொன்ன தேதென்னி லுமாதேவியின் புத்தி ரகாக்குறித்த வுண்மையென்றதும், விட்டுணுவைப்போன்றசுரகைக் கறுவுதலா லவருக்கு நெருக்கமென்றது மேற்கூறிய விபகாரந்தோற்ற லீரவாகுவாதி யனா யடிமையென்றதுங் கலைமகள் கல்விகற்கை முருகனிடத்தே யென்றல் வீராகமமாதிய னுற்பிரசித்தமென்றதுங் கற்பகத்தருநிழலிற் கொலுவிருத்த லாதியவற்றாலுங் குறிச்சிவாசமாதியவற்றாலு மிருமனைவியர்க்குமிணக்கமுடை யானென்றது மலைத்தெய்வமென்ற னாயர்ச்சிதோற்றவென்றதந் தன்னைக் கிளியென்ற ததுபவரகசியமென்பது மங்கனம்போய்கூறிற்றானும் புகழ்ச்சிப் பொருட்டமைத்ததென்னி லங்கனங்கூறுநர் தாமும் பெருத்த நரகவாதனைக் குப்பாத்திராராதல் சத்தியமென்பது மறிக.

(இ-ம்.) அடிமைப்பெயராகிய ஆளென்னு மொருமையை முற்குறித்த பண்பால் வீரர்கட்குப் பண்மையா யுபயோகப்படுத்தி யிருக்கின்றது. சுவாமி யென்னும் பொருடந்த ஐக்கித்த ககரவொற்றுச் செய்யுள்விகாரத்தான் மிகலையா யிப்பென்பொருமுனார். ஏனென ளென்றபதத்திற் கடைவரி யல்லா முவ்விடத்து நகரமிரட்டல் சாதாரணப்பாடல்களினு மகரமிரட்டலா தியவற்றைக்காணும் புலவர்க்கு விகற்பமாகத் தோன்றாதனவாம் கிளியென் றற்குக் கிளியென்றும் அன்னமென்றற் கனமென்றும் இல்லமென்றற்கு இல மென்றுஞ் சொற்றுள்ளனவும் பிறவு மன்றோர் வழக்கேயாம். (சு)

கிளியென்றிசைத்தனையாண்டிலையேயிதக்கேடென்னையே
கிளியென்றிசைத்தனையாண்டிலையேயிதக்கேடென்னையே
கிளியென்றிசைத்தனையாண்டிலையேயிதக்கேடென்னையே
கிளியென்றிசைத்தனையாண்டிலையேயிதக்கேடென்னையே.

(இ-ன்.) கிளி-சோழராசனாள், என்று-எங்காளும், இசைத்த-ககையின்றிப் பெருத்தியாளப்பட்ட, கய-மேன்மைதங்கிய, ஆண்டு - சோழராடாகிய வங் விடத்துள்ள, இது - படைகீடாகிய திருவேரகத்தை, ஏயி-பொருத்தி வாழ் வோனே, தக்கு-தகுதியான, ஏடு-இதமுள்ள தாமரைக்கும், எல்-பகற்பொழு துக்கும், கை-துன்பத்தின், ஏரு-பிவித்திக்கும், இளி-இணக்கமுற்ற, என்-தி-

சூரியமண்டலத்தையுடையவனே, சைத்த - இஃழ்ச்சிக்குறிப்புள்ளவான, நையாண்டி-சரசவினோத, லயே-சுத்துடையோனே, இதுக்கு-நன்மைக்கும், ஏ-சுவடியைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, என்னை-எமதன்னையான சரசுவதிக்கும், ஏ - வியப்புச்செய்வோனே, இளி - சமுத்திரத்துள்ளவொருசாதிமீனை, என்-உவமிக்கத்தக்க, திசை-முத்தியின், தனை-யளவாயிருப்போனே, ஆண்டி-தவவேடமுள்ளோனே, லய-ஒடுக்கமான, இயி-இயமென்னும் வார்த்தையுடையானே, த-பிரமாவா லுண்டான, கேடு-பொல்லாங்கைக்கொண்ட, என்னையே-அடியேனை வற்புறுத்தி, இளியென்று-உன்னுடைய இளியென்பதாய், இசைத்தனை - சொல்லியரீ, ஆண்டிலையே - ஆண்டுகொள்ளா திருக்கின்றாயே, இத-உனதுரிமையை, கேடு - அழிக்கத்தக்கது, என்னை - யாதிருக்கிறது.—எ-று, ஏ - ஈற்றசை.

(க-னா.) சோழநாட்டிலுள்ள படைவீடாகிய திருவேரகத்தில் வசிக்கின்ற கஜந் தாபரைக்கும் பகற்பொழுதுக்குஞ் சந்தோடத்திற்கும் பொருத்தமான சூரியமண்டலத்தை யுடையவனு மிஃழ்ச்சிக்குறிப்பான சரசக்கூத்தாடுவானு நன்மைக்குஞ் சரசுவதிக்கும் வியப்பைச்செய்வானுஞ் சமுத்திரத்துள்ள மீனை யுவமிக்கத்தக்க முத்தியினளவா யிருப்பவனுந் தவவேடத்தோனு முடிவான வார்த்தைக்காரனுமான குமரக்கடவுளே பிரமாவாற் பொல்லாங்கடைந்திருக்கிற வென்னை யுனது இளியென்றுசொன்ன ரீ யதற்கானபடி யாண்டுக்கொள்ள வில்லை யுனதுரிமையை யழிக்கப்பட்ட தியாதிருக்கின்ற தென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) தக்கவிதழென்ற சொல்லா லுத்துள்ள தாமரை வருவிக்கப்பட்டது பகற்பொதே யெவ்வுபிர்க்கு மிளியதாதலிற் றுன்பரிவிர்த்திக் கிணக்க முள்ளது சூரியனெனச்சொல்லப்பட்டது அதன்மத்தியிற் றியானிக்குமுறை சன்மதங்களுக்கும் பொதுவாதலினை யுடையானென்றமை பொருந்திற்று சல்லாப வினோதத்தானு மாவேசத்தானுமாதலாற் சரசக்கூத்தனென்று சொல்லப்பட்டது நன்மைக்குஞ் சரசுவதிக்கு வியப்பைத்தருதலென்றசொல் பழுதற்ற கீர்த்தியையும் கல்வித்திறத்தையும் விளக்கியது பொதுப்புழைமதன்னையென்றசொல் வித்துவான்களனைவரையும் பற்றிநின்றது ஏடுதரித்த பண்டார் சரசுவதியென்றற் கிடமுண்டாயிற்று சமுத்திரத்து மீனை முத்திக்குவமித்த வாற்றா லதுபோன்றுதனைப் பரத்துளமிழத்திப் பிரிவறகிற்றலே யங்கிலையெனுந் குறிப்புப்பொருடந்தது அளவென்றசொல் வியாபகத்தை விளக்கியது தவவேடத் தண்டபாணி மூர்த்தத்தையு மொடுங்கியவார்த்தை ஞானோபதேசத்தையும் ஆண்டிலையெயன்றல் சாத்தியதிசை வராமையாற்கொள்ளு மாத் திரத்தையும் என்னையென்றவினா வொருவாறான சந்தேகத்தையுங்காட்டின, மற்று கேரிமையங்களுண்டானாற் பெரியோர்களாற் றேறக்கடவர்.

(இ-ம்.) இளியென்றுஞ் சோழன்பெயர் இளியென மெலிந்தது என் றென்னுஞ்சொல்லி லும்மை தொக்கதாக்கறிலும் வினாவக்கொண்டதன் விடை பெய்க்கணமாமெனக் கருதினும் குறித்தபொருடரும் இல்லையென்றற் கிலையென்றதும் னாவு என்றசொல்லில் யுசரச்சாரியையின்றி கையென்றது முருபுத்தொகைகளும் இயென்றபத மீருழிபோலியா கின்றதும் லய, இயி, லபேயியான வியப்புப்புணர்ச்சியும் பிறவு மறியக்கடவர். (எ)

என்னகத்தாடல்செய்யாறக்கரத்திலியலண்ணலே
என்னகத்தாடல்செய்யாறக்கரத்திலியலண்ணலே
என்னகத்தாடல்செய்யாறக்கரத்திலியலண்ணலே
என்னகத்தாடல்செய்யாறக்கரத்திலியலண்ணலே.

(இ-ள்.) எந்நக-எந்தமலையின், தாள்-அடிவாரமும், தல்-தலங்களும், செய்-விளைநிலமும், ஆறு - கங்கையாதிய நதிகளும், அக்கர் - நேத்திரப் பொலிவுள்ள வந்திரர்களின், அத்து-பொன்னாலுமணியாலுஞ் செந்நிறங்காட்டும், இல்-மனைகளும், இயல்-முதன்மைத்தமிழும், அண்ணல்-பெருமையும், ஏ-பாணம், என்-என்று சொல்லத்தக்க, அகத்து-அகங்காரத்தோடுகூடிய, ஆடு-தூர்வாகனமும், அல்-மதிகளும், செய்-திருத்தப்பட்ட, ஆறு-வழிகளும், அ-அந்த, கா-ஆலகால் விடத்தின், திலி-விருப்பினனானசிவனும், அலள் - பிரகிருதிக்கதிதேவதையான பராசத்தியும், நல்-நன்மையும், ஏ-வியப்பும், எல்-சூரியமண்டலமும், நக-காலி லுள்ளநகத்தால், தாடு-தலைமைபெற்றதானசேவற்கொடியும், அல்-அல்ல, செய்-செந்திரமானவீரத்தன்மை, ஆற-குன்றிக்கெடுப்படி, கரத்து-கையிடத்து, இல்-யாதுமின்மையானமிடியின், இயல்-குணப்பகுதிகள், அண்ணலே-பொருந்திய தேயா மப்படிப்பட்ட, என்னகத்து அடியேன்மனத்தில், ஆடல்செய்-நடனஞ் செய்வீராக, ஆறக்கரத்தில்-சடாட்சர மந்திரத்தில், இயல்-பொருந்திய, அண்ணலே-இறைவனான முருகக்கடவுளே.—எ-று.

(க-ரை.) மலையடிவாரங்களு முத்தமத்தலங்களுந் தினைப்புனை மாதியவிளை நிலங்களுநதிகளு மிந்திரர்களி னரண்மனைகளுந் தமிழும்பெருமையு மம்புபோ லுங்கூரிய கோரகுணத்தின தானவாட்டுக் கடாவாகனமு நகரங்களைக்காக் கின்றனவான மதிகளஞ் நல்வழிகளுஞ் சிவபிரானு மிருண்ட மாயைக்கதி தேவதையா யந்திரத்தோடுவிளங்கு முமையவளு நன்மையும் வியப்புஞ் சூரிய மண்டலமும், ஆலாற் சண்டைசெய்வதான சேவற்கொடியுமன்றோ தேவரீ ராடல்செய்திருந் சூரிய தானங்களவைகளி வியாதுமல்லாததாய் வீரக்குன்றற் கேதுவான திரத்திரத்திற்சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற வடியேன்மனத்தினுமாடல் செய்யவேண்டிஞ் சடாட்சர மகாமந்திரத்தின் பொருத்தமுற்ற முருகப்பெரு மானே யென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) எந்த மலையடிவாரங்களு மல்லவென்றதா லெல்லாமலையடி வாரங்களு மாடற்கூரியன வென்பது விளங்கும் சூரிஞ்சிநிலப்பொருளான சிலாவிக்கிரகங்களைக் காரணமாகக்கொண்டு தலங்களெல்லா மவர்க்கூரியன வெனப் பொருடரும்படி சொல்லப்பட்டது மற்றையபொருள்களை யாடற்கிட மாக்குறித்தவாறு வெளிப்படையாதலின் விரித்திலமுன்றியுந் திருமுருகாற்றுப் படையுாதிய வானோர் னுல்கள் சதுக்கஞ்சந்தி புதுப்பூங்கடம்பாதிவற் றையு மிடமாகக்குறித்துள்ளவாறுங் கண்டுகொள்க இங்ஙனமுள்ள வென் மனத்தாடல்செய் பென்றமை தக்கனவாய வவற்றிலாடலோர் பெருமையன் றிழிந்ததாய விதனிலாடலே நின்கருணைக் குயர்ச்சியாமெனப் பொருடந்தது ஆறக்கரத்திலிய லண்ணலென்றதா லம்மந்திரத்தினு முரித்துள்ளனவேறின மைகாட்டியது.

(இ-ம்.) தலமென்றசொல்லைச் சாரியைதள்ளித் தல்லெனச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதுமுதலான சிலசொற்களுக்குக் கமைதிநோக்குப் பன்மைவருவித் திருக்கின்றது அக்கொன்ற நேத்திரத்தானென்றே பொருடருமாயினு மிகுதி நோக்கி யித்திரொனச் சொல்லப்பட்டது கொடுமையாலும் விரைவாலு மாட்டுக்கடாவிற்குப் பாணமுலமைப்பொருளாகியது அல்லென்றபத மலென விதிவழி மெலித்தது அதன்முன் தில்லுடையானைத் திலியெனச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது முற்கூறிய பண்பாற் சேவற்கொடியெனப் பொருடந்தது மறுத்தற்பொருடரும் அல்லென்றசொல்லை முற்கூறிய பதங்கடோறுங் கூட்ட வேண்டுவது நிறத்தால் வீரமுறைக்கப்பட்டது மற்றும் விரிக்கத்தக்கவாறுள்ள வேயாமாதலிற்றக்கோராத் கேட்டுத்தெளிதன் முறையெனக்காண்க. (அ)

இயலிசைநாடகத்தாசான்சிகிரடத்தேந்தலன்றே
இயலிசைநாடகத்தாசான்சிகிரடத்தேந்தலன்றே
இயலிசைநாடகத்தாசான்சிகிரடத்தேந்தலன்றே
இயலிசைநாடகத்தாசான்சிகிரடத்தேந்தலன்றே.

(இ-ள்.) இ-தனது பாதியில், அல்-இருண்டநிறம், இசை - பொருந்திய வரும், நாடகத்து-நடனத்தில், ஆசான் - விரைவுள்ளவருமான சிவபெருமானுக்கு, சிசி-தீபமாவானும், நட-காணப்பாட்டின், தேம்-இனிமையை, தலன்-இடமாக்கொண்டவனும், தேய்-உருவங்குறையின்ற, இயலி-குணத்தையுள்ளவனான சந்திரனுக்கு, சை-இகழ்ச்சி யுண்டாம்படி, நாடு-விரும்பிய, அகத்து-மனமுடைய, ஆசான்-வியாழன், சிசி-மலையானமேருவில், நடத்து-செய்த, ஏந்தல்-பெருமையை, அன்று-அந்நான், ஏயி-பொருந்தியவனும், அலி-இயமனானவன், சைநாள்-சமணரை, தக-ஏற்றுக்கொள்ளும்படி, தா-வென்ற, சான்-விற்போன்றவனும், சிசி-கேதுவென்னுந் திக்கோளால், நன்-அபேட்சித்கப்படுகின்ற, தத்தேம்-ஆபத்தையுடைய வெமக்கு, தலன்-நன்னிமித்தமாவானும், தே-தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த, இயலிசைநாடகத்து-இயலென்று மிசையென்று நாடகமென்றுமுள்ள மூன்று தமிழுக்கும், ஆசான் - பரமாசாரியனானவனுமானொன்றால், சிசி-மயிலை, நடத்து - வாகனமாகச் செலுத்துகின்ற, ஏந்தல்-அரசன்.—என்று. அன்றே-அசைச்சொல்.

(உ-ம்.) திருமேனியின்பாதி கறுத்தவரு நடனத்தில் விரைவுள்ளவருமான சிவபெருமானுக்குத் தீபமானவரும் காணப்பாட்டி விரைமையில் வசிக்கின்றவருக்கு சந்திரனுக் கிழ்ச்சியையுண்டிபண்ணிய வியாழனுன் மேருவிற்பெய்யப்பட்ட பெருமையை யெற்றுக்கொண்டவரு மெமதருமன் சமணரைக் கைக்கொள்ளும்படி செவித்த விற்போன்றவரும் கேதுவென்னுந் திக்கோளாலாபத்துப்படுகின்ற வெமக்கு நன்னிமித்தம் காட்டுவாரூத் தெய்வீகம்பொருத்திய மூத்தமிழுக்கு மாசாரியராகாரு மயிலைவந்துகின்ற வரசனான முருகன் கடவுளை பெண்பதாம்.

(ஞா-ம்.) அர்த்தநாரீச்சாமூர்த்த மெடுத்ததாற் பாதி கறுப்பென்றதுங் காளியை கடனத்திற்செயித்தாலதில் விவைவுள்ளொன்றதும் பிரணவார்த்த தத்துள்ள சந்தேகந்தீர்த்ததாற் நீபமென்றது நாததத்துவத்தி னிலையுணர்ந் தோனொன்பா னதனை யிடமாவுள்ளொன்றதுந் சாபத்துட்பட்ட சந்திரன் சக்திமா யெல்லாத் தேவரு முய்யும்படி வியாழன் பிரார்த்தித்தமையு மதனை யேற்றுக்கொண்டதுங் கந்தப்புராணத்துள்ளதோர் சரித்திரமென்பதுந் சம னைவெல்லும்பொருட்டுச் சரமழைபோற் கவிபொழிந்ததாலுங் கோதங் காட்டாமற் சமவாதத்துக் கிடங்கொடுத்தலாகிய வளைவாலும் விற்போல்வா னென்றதுந் தீங்கோள் வாதனையிற் பட்டுள்ளபோதுந் தமக்கு நன்மைவருமா றொருவாறுணர்த்தலா னன்னிமித்தனென்றதும் பலவற்புதமாதிராள் வினைத்த மையாற் மறிழ்க்குத் தெய்வத்தன்மை சொன்னது மதைச்செய்த வகத்திய மகாமுனிவர்க்கு மாசாரியராதலிற் பரமாசாரித்துவஞ்சொன்னது முபாசிப் போர் பெருமைநோக்கி மலைபாதம்பொருட்டு மயிலைநடத்துமோ ரரசனென் றதுமறிக.

(இ-ம்.) முதலிகரத்தை யெண்வடிவாக்கொண்டு பாதியெனக் கூறப்பட்ட து சைகர்களென்றசொல்லைச் சைநாளென வுலகவழக்கத்தைத் தழுவிச் சொல்லப்பட்டது தாவென்னுஞ்சொற் பொருளானதாண்டுதலைக்குறிப்பாற் செயித்தற் குபயோகப்படுத்தி யிருக்குது சானுவென்னும் விற்பெயரி லுசரச் சாரியை யியல்பின்வழி தள்ளப்பட்டது மற்றுமொரு பதத்தோ டொருபதம் புணர்ந்து பொருடருமாறும் பிறவு நன்காலோசித்தும் பெரும்பழக்கத்தாலும் பெரும்புலவர் வாய்மொழிகளாலு மறியவேண்டும். (க)

ஏந்தலைச்சாகரத்திற்றீயினுனிடலீதலென்றே
 ஈந்தலைச்சாகரத்திற்றீயினுனிடலீதலென்றே
 ஏந்தலைச்சாகரத்திற்றீயினுனிடலீதலென்றே
 ஏந்தலைச்சாகரத்திற்றீயினுனிடலீதலென்றே.

(இ-ன்.) ஏந்தல்-அரசர்களின், ஐ-தெய்வமாகிய விட்டுணுவுக்கு, சா-மா ணத்தைக்கொடுக்கத்தக்க, கா-ஆலகாலவிடமாகிய, திற்றீயினுன்-புசிப்பையுடையவரான சிவபெருமான், இடு-தரித்துக்கொண்ட, அலீ-ஆம்பலோடிருப்பவ ளான கங்கையின், தல்-ஆழத்திலுதித்த, என்று-சூரியன்போல்வானே, ஏ-இக ழ்ச்சிக்காரணமான, ஏம் - இறுமாப்பில், தலை - முதன்மையுற்ற, சா - பேய் போன்ற வகங்காசத்தையும், கா-வஞ்சத்தோடுகூடிய, தில்-விருப்பத்தையும், தி - திய்த்தப்போகச்செய்கின்ற, இன்-கனிபுள்ளோனே, ஆனிடு-ஒருக்காற் கெடுகின்றதான், அல்-இறாண்ட, ஈது-இவ்வஞ்ஞானம், அல்-அல்லாத, என்- என்னுடைய, தே-கடவுளே, ஏந்தல்-பெருமைபுற்ற, ஐ - அலகீகாரம், சாக ரத்த-பலகோடிகளுக்கும், இன்-வாசத்தையா யிருக்கின்றோனே, தி-கொடிய, இது-துன்பமானது, திடல் - வளர்கின்றதா யிருக்கின்றது, ஈ-ஈய்களின், தல்- கலப்புள்ளதானதேன், என்-என்று சொல்லத்தக்க, தே-உனது கிருபையானது,

ஏந்து-தாங்கிய, அலை-அலைகையுடைய, சாகரத்தில்-சமுத்திரத்திலும், தீயில்-நெருப்பிலும், நான்-அடியேனான், இடல்-போடப்பட்டுள்ளவற்றை, எதல்-கொடுப்பது, என்றே-என்றானோ.—எ-று.

(க-னா.) அரசர்களுக் கதிட்டான தேவதையான விட்டுணுவுக்கு மரணமூர்ச்சை யுண்பிபண்ணிய காளகூடவிடத்தைப்பிசித்த சிவபெருமான் றரித்திருக்கிற கங்கையினுழத்திலுதித்த சூரியன்போல்வானே இகழ்ச்சியைத்தருகின்ற விஹமாப்புவடிவான வகங்காரத்தையும் வஞ்சக விரூப்பத்தையுங் கெடுகின்ற வானந்தமயமானவனே யொருக்காற் கெடுக்கின்றதா யிருண்டவடிவோடிப்போது போராடுகின்ற வஞ்ஞானத்துக்கன்னியமான வென்றெய்வமே பெருமையான பலகோடி யலங்காரங்களும் பொருந்திய முருகக்கடவுளே துன்பம் விருத்தியடைகின்றது தீரும்படி யீய்களைத்தன்னிற் கலக்குந் தேன்போன்ற வுனதுகிருபை யடியேன் கடலினும் தீயினும் போட்டிருக்கின்ற பிரபந்தங்களாடியவற்றைத் தருவதென்றே வென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) தன்மைகளால் விட்டுணு சிவன் கங்கைமுதலினனை வருவித்துரை கூறியவாறுந் தேனாசை மிஞ்சி யதில்வீழ்ந்த வீய்கள்போ லுறுபுதிமே விட்டபோதீசரகிருபையு மான்மாக்களை விடாதிழுத்துக்கொள்ளுதலால் அவ்வுவமைகூறியதுந் துன்பத்தின்விருத்தி சொல்லவந்த பதமாகிய நீடென்பது நீடெனக் குறுகியது பின்வரு நன்மைக்குறிப்பாயதும் பிரபந்தங்களன்றி வேல்வேங்கைமணியாறியும் கடலின்போட்டிருப்பதா லங்கனங்கூறியதும் பிறவுமறிக.

(இ-ம்.) சாவைக்கொடுக்கும்படி வந்தகரத்தைச்சாகரமென்ற பிரயோகஞ் சிலர்க்கேமயக்காது பொருடரும் அதலிடையிற் க்கரவொற்றுவராமை யின் உவமைத்தொகையாயது திற்றியென்பது திற்றியெனநீட்டல் விகாரமுற்றது ஆழமென்றுங்கலப்பென்றும் பொருடருப்படி வந்ததலமென்றபதமிரண்டிடத்துஞ்சாரியை கெட்டுத்தல்லெனகின்றது அல்லியென்றபதமலியென்றாய்ப் பெண்பாலுடைமை காட்டுமிகரட்டினர்ந்து ஈற்றெழுத்து நீண்டுகக்கையெனப் பொருடந்ததும் இன்னுவென்றபதமினுவானதும் பிறவுமறியக்கடவர். மனச்சாட்சியாய்த் திருவருட்பிரசாதமெனும் கூலியைச் விருப்பிச்செய்கின்ற தொண்டிப்புக்ஞ்சிப்பொருட்டில்லாத பதப்பிரயோகங்கள் செய்திருக்கிறதாகவு றீனைத்துக்கொடாமையின் பொருட்டினம்புலவர்களின் பெருங் கெருவத்தைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

(10)

என்றடியாரிடையானாகச்செய்கையிசைத்தியின்றே
என்றடியாரிடையானாகச்செய்கையிசைத்தியின்றே
என்றடியாரிடையானாகச்செய்கையிசைத்தியின்றே
என்றடியாரிடையானாகச்செய்கையிசைத்தியின்றே.

(இ-ள்.) என்ற-சூரியன், அடி-குரு, ஆர்-ஆத்திமாலையை, இடு-தரித்துக் கொண்ட, ஐ-தலைவனுன சிவன், ஆன-பசுக்களுக்கு, ஆ-வியப்பைச்செய்யும்

விட்டுணு, கச்ச-முலைக்கச்சின், எய்கை-பொருத்தமுள்ள பராசத்தி, இசை-புகழ்பொருந்திய, தியின்-புத்தியென்னுஞ் சத்தியையுடைய, தே-விகாயகக் கடவுள், என்-என்றுசொல்லப்பட்ட, தடி-இசைவாகிய வாறுமுகங்களுடைய வனே, ஆர்-அருமையான, இடையான்-ஞானவேழத்தோனே, நாக-மலையின், செய்-வினைநிலமான தினைப்புனத்தின், கையி-இடத்தையுடையவளான வள்ளியின், சை-இகழ்ச்சியான, தி-இனிமைதோய்த்த, இன்-ஆனந்தத்தோனே, தே-உன்கிருபை, என்-என்னவிப்படியிருக்கின்றது, தடி-மின்னலுக்கு, ஆர்-பொருத்தமான, இடை-பெண்களிடையில், ஆல்-ஆடுகின்ற, நாக-பாம்புபோன்ற கடிதடத்தின், செய்கை - தொழிலானகலவியை, இசைத்தி - சேர்க்கின்றாய், இன்றே-அஃதில்லாமலே, என்று-எந்நாளில், அடியார் - உன்னடியவர்களின், இடை-மத்தியில், யான்-அடியேன், ஆக-இருக்கும்படி, செய்கை-நீசெய்கின்றது, இசைத்தி-சொல்லக்கடவாய், இன்றே-இன்றைக்கே—எ-று.

(க-கா.) சூரியன் குரு சிவன் விட்டுணு பராசத்தி விநாயகொன்னுமறுவரின் சம்பந்தமான சண்முகங்களுடையோனே திருஞானவேழத்தோனே சூரிஞ்சிநிலத்துள்ள தினைப்புனத்தை யிடமாகக்கொண்ட வள்ளிநாயகியினூடலிலுண்டா மிகழ்ச்சியினிமைதோய்த்த வானந்தத்தோனே யுன்கிருபையென்ன விப்படியிருக்கின்றது பெண்களின்கலவியிற் சம்பந்தப்படுத்துகின்ற யஃதின் நிப் பெரியோரான வுன்னடியார்கூட்டத்தின் மத்தியிலியானிருக்கும்படி செய்வதென்றதையின்றேசொல்லக்கடவாயென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) அனேகமுறைசொல்லியபடி யறுவரைச்சொற்றமையான் முகங்களைவருவிக்கப்பட்டது சிலபண்பாற்பண்புடையார்நாமங்களையும் வருவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன பாம்புக்கு மின்னல்விசைதவிராதவினதேனாடு பொருந்திய தெனக்கூறியது அதிசயோத்தியலங்காரமதனாற் பாம்பினுங்கொடிது கடிதடமெனப்பொருடருமறியாது மயங்குகர்பலராம் படமெனத்தோற்றும் பொருட்டாடுத்தன்மைகூறப்பட்டது மற்றுள்ளனவெளிப்படையாமாதவின விரிக்கிலம்.

(இ-ம்.) எய்தலென்னும்பதத்திலுள்ள தல்விசையையீர்க்கிக் கைவிசை சேர்க்கப்பட்ட திரண்டும் வினைச்சொல் விசையென்றறிவார் சிலரோ. தடிதலென்னும்பதத்தின் பகுதியானதவி லுடைமைகாட்டுமிகரம்புணர்ந்து தடியெனவிசைவுள்ளா லுக்குவந்தது இனிமையின்பெயரும் புத்தியின்பெயருமான தியிரண்டிடத்துத் தியெனக் குறுக்கல்விகாரமுற்றது. என்னென்னும்பதத்திற் சிற்றிகழ்ச்சிக்குறிப்பும் வினாவுயிருப்பதாலங்கனம் விரித்துக்கூறப்பட்டது. இன்றென்னும்பதமே யின்றியென்னும் பொருடருமுறையாலின்றே யென்றற் கில்லாமலே யெனக்கூறப்பட்டது “நீரின்றமையாதுல” கென்றதாலது நன்கு விளங்கும்.

(௮௮)

இன்றேகனியறத்தாக்கெனதாணையெளிதிதன்றே
இன்றேகனியறத்தாக்கெனதாணையெளிதிதன்றே
இன்றேகனியறத்தாக்கெனதாணையெளிதிதன்றே
இன்றேகனியறத்தாக்கெனதாணையெளிதிதன்றே.

(இ-ள்.) இன்-இனிதான, தே-கிருபையும், கலி-மலைகளுமுடையவனே, அற-தருமத்தின், தாக்கு-வலிமைக்கு, எல் - பகல்போற்பிரகாசிப்பவனே, ந-ஞனியசம்பந்தமான, தாள்-முயற்சியின், நை-துன்பத்தை, எள்-இகழ்கின்ற, இதி-உறுதிக்கு, தன்-சொந்தமான, தே-தெய்வமே, இன்றே - இல்லாமலே, கலி-விருத்தியடைகின்ற, அல்-மாயையிருளாலுண்டாம், தத்து-ஆபத்தின், ஆ-ஆச்சரியத்தை, செல்-வேளோடுகெல்லிக்களையும், நத-ஒருவிதநதிபோன்ற, ஆண்-ஆண்மையோடிருக்கும், ஐ-சுவாமியே, எள்-தள்ளத்தக்க, இதி-பேய்போன்ற தன்-தன்மையை, தேய்-அழிக்கின்ற, இன்-ஆணந்தமயமான, தேகு-திருமேனி அலி-அக்கினிபோல்வானே, அறு-ஆறென்றதொகையின், அத்து-சம்பந்தமான சமயங்கள், ஆக்கு - உண்டிபண்ணுகின்ற, என - வினாவையிகழ்ச்சியபிமான மாமிவற்றிற்குரியோனே, தாணை-கூட்டமாகிய, எளி-எள்ளையுடைய வெண் ணெய்போன்ற, தித-நிலைமையின், அன்றே-பழமையோனே, இன்றே - இன் றைத்தினமே, கலி-கலிபுருடன், அற - நாசமடையும்படி, தாக்கு-மோதக்கட வாய், எனதாணை-உனக்குரியவடியேன்பேரி லாணையிட்டேன், எளிதிது-இக் காரியஞ்செய்வதெளிதேயாகும்—எ-று. அன்றே-அசை.

(க-கா.) இனிதானகிருபைக்கு மலைக்குமுரியோனே தருமத்தின் வல்ல பத்தைவிளக்குவோனே ஞனியமுயற்சியை யிகழ்வாறுறுதிக்குத் துணையான தெய்வமே யில்லாதிருந்தும் விருத்தியாகின்றமாயிருட்டாலுண்டாகு மாச் சரியத்துன்பங்களைக்களைவதிற் புண்ணியநதிபோன்ற றுண்மையோடிருக்குஞ் சுவாமியே தள்ளத்தக்கபேய்க்குணத்தை யழிக்குமானந்தமயமான திருமேனி யக்கினிபோல்வானே சண்மதங்களாலுண்டாகு நண்மைதிமைக் குரியோனே அனேக மெட்களிலுண்டாகுமொண்ணெய்போலு நிலையிற்பழையோனே யுனக்கென்பேரி லாணையிட்டிருக்கிறேனின்றைக்கே கலிபுருடனாசமடையும் படி தாக்கக்கடவா யிதுசெய்ததுன்றகுதிக் கெளிதேயாகுமென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) தருமத்தை விளக்குவோனென்ற ததன் விரோதிகளான வசுர னாக்கெடுத்தலாலென்றுஞ் ஞனியமுயற்சியையிகழுமுறுதி சகளப்புராசனை யெ ன்று மாயையாலுண்டா மாபத்தைக்கெல்லுந்தன்மை குருத்துவமென்று நதி யிற்பிறத்தமையா னதமென்னுமாணுற்றை யுவமித்ததென்றுஞ் சண்மதங்களு முகங்களானதா லதனன்மைதிமைக்குரியோ னெனக்கூறியதென்று நாமருபம் பலவாய் வியாபகப்பொருளொன்றதலி னெண்ணெய்யை யுவமித்ததென்றுங் கலிகாசத்தா லெல்லாநலமுமுண்டா மாதலினதனைவிரும்பிக் கேட்டதென்றுந் தன்பேரிலாணையிடத்தக்க வுரிமையாதோ விருக்கின்றதென்று மன்றியும்பேய்க் குணம் விபரிதபாவனை யென்றுந்தெரிவதோடு பிறவுமாலோசித்தறிக.

(இ-ம்.) கல்லுடையானைக் கலியென்றுசொல்லப்பட்டது கைவுஎன்னும் பதத்தினுக்காச்சாரியை நீக்கப்பட்டது தேகம்தாணையம் என்பவற்றைத்தேகு தாணையெனச் சாரியைநீக்கப்பட்டது என்னென்னுமொருபதத்தின் பொரு ளுஞ் கு மவ்வுழிபுபயோகப்படுகின்றமை யுரையில்விநித்தஃதுடையானை யென வென்னவிநித்திருக்கின்றது திதவன்றேயென்றற்குத்திதன்றேயென காணை யாதிபவாய்ப்பட்டாற் உறப்பட்டது மற்றுள்ளவற்றையு மழுக்காறில்லா வாமதிவண்ணிற்றிவது கடனேயாம்.

அன்றந்தரத்தையாண்டாயென்றன்னையகற்றிடலே .

அன்றந்தரத்தையாண்டாயென்றன்னையகற்றிடலே

அன்றந்தரத்தையாண்டாயென்றன்னையகற்றிடலே

அன்றந்தரத்தையாண்டாயென்றன்னையகற்றிடலே.

(இ-ள்.) அன்-ஒருமைவிசுவகிருத்தக்க, தந்தர் - புத்தியோரை, அத்தர்- சொற்பொருளுணர்வோர்க்கு, ஐ-அரசாகியவகத்தியவொன்றும், ஆண் - ஆண் மைத்தன்மையில், தாய்-மூலமாகிய விட்டுணுவென்றும், என் - சொல்கின்ற, தன்-தன்மையின், ஐய-கோழைபோலுமருவருப்புப் பகுதிகளை, கற்றிடு - கற் கின்ற, அல்-இருள்போலுமறிவீனத்தை, ஏயன்-பொருந்தமாட்டேன், தந்த- உன்னைப்பெற்ற, ரத்தர்-சிவந்தரிமத்தினரான சிவபெருமானது வயதுப்பிர மாணப்படி, ஐயாண்டாய்-ஐந்தாம்வயது நடக்கின்றமருமந்தப்பருவமுடைய வனே, என்று-சூரியனை, அன்ன-போன்ற, ஐய-அழகுள்ளோனே, கல் - மலைக ளாகிய, திடலே-மேடுகளையே, அன்று- அல்லாமல், அம்-அழகிய, தர-சிலாக் கியமான, தரை-பூமியென்னும், ஆண்டு-அவ்விடத்தையும், ஆய் - தெரிந்தேற் றுக்கொண்டு, என்று-எக்காலத்தும், அன்னை - தாயானவுமையவள், அகற்று- விசாலப்படுத்தும், இடலே - ஈதலென்னுந்தருமத்தின்வடிவாயிருப்போனே, அன்று-ஆதிகாலத்தில், அந்தரத்தரை-ஆகாயவாசிகளானதேவரை, ஆண்டாய்- அடிமையாக்கிக்கொண்டரீ, என்றன்னை - அடியேனே, அகற்றிடல் - நீக்கிவிட வேண்டாம்—எ-று. ஏ-ஈற்றரசை.

(க-ரை) அவனிவனென வொருமையாய்ப்பேசுத்தக்க வற்பப்புத்தியோ ரையும் வித்துவசிகாமுணியான வகத்தியமுனிவவொன்றும் புருடோத்தமனான விட்டுணுவென்றுஞ் சொல்லு மருவருப்புப்பகுதிகளைக் கற்றிடுதலான வஞ்ஞா னத்தைப்பொருந்தமாட்டேன் மனதுபிதாவான சிவபெருமானாக் கோராண் டெவ்வளவுகரலங்கொண்டதோ வவ்வளவுப்படி யைந்தாம்வயதுநடக்குங்குழந் தையான வாலசுப்பிரமணியத்தெய்வமே சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கு மழ குள்ளோனே மலைகளையன்றிப் பூமியிலுஞ் சிலாக்கியமான தலங்களைக்கொள் வோனே தாயானவுமையவளா லெக்காலத்தும் வளர்க்கப்பட்ட தருமத்தின் பயனாயிருப்போனே யந்தாளிற்றேவர்களையாண்டுகொண்ட ரீயடியேனைக்கை விட்டுவிடவேண்டா மென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) பெருமையினு மொருமையுண்டாதலி னவ்வனங்கொள்ளாது சிறுமையினொருமை யெனக்கொள்ளவேண்டிவது மப்பெருமை யொருமையு மிச்செய்யுளிலிருப்பது மனிதரைப்பாடும் புலவரகத்தியமையும் விட்டுணுவையு முவமிப்பது பெரும்பான்மையென்பது மெத்தனையோகோடி கற்பனக்கூடியோ ராண்டாமென்னும் விபரமுமலைகளல்லாது மற்றையநிலங்களினு முருகப்பெரு மாணலய முள்ளவாறுதோற்ற வவ்வனங்கூறியதுந் தாய்க்குச்சந்தோடமுண்டு பண்ணுங் குழந்தையானதாலவள் வளர்க்குந்தருமத்தின் வடிவாயிருக்கின்ற தென்றதும்போகத்தையிரும்பியதேவர்களையுன்கொண்ட ரீயதனோடுமுத்தியை யும் விரும்புமெனனைக்கைவிடலாகாதெனக் குறிப்பித்தவாறுமறிக. அங்கன

மாயிற்றேவரினுந் தானுயர்வென்னுக்குறிப்போவெனநகாது பலஞானதூல்களி னுஞ்சொன்னபிரகார மனச்சாட்ச்சியான மோட்சகாமியாயி னாகலாமன்றென் னின்றெய்வதண்டனை நேரிடுமென்றுணர்ந்து தம்மைக்குற்றத்துப்புழுத்தாது பாதுகாக்கக்கடவர்.

(இ-ம்.) அன்னென்னுமொருமை விசுதியவனிவனென்னும் பதங்களிற் சுட்டெழுத்துக்களோடு கூழுவருமாறுகாண்க அகத்தியர் விட்டுணுவாதியரைப் பண்பால் வருவித்துகாஈறப்பட்டது தன்மைதன்னென்றதல்போன்ற பதங்களனேகங்களுக்கு முன்னமேவிபரஞ்சொல்லியிருக்கின்றன உலகவழக்கினும் ஐயென்றறவருப்பைக்குறித்துப் பேசுதலாதிய விபரங்களெழுதி முடியாதாத விற் சுருக்கிக்கூறப்பட்டது. (ய௭)

அகத்தியனாரையளித்தானலாற்றஞ்சநிகிலனே
அகத்தியனாரையளித்தானலாற்றஞ்சநிகிலனே
அகத்தியனாரையளித்தானலாற்றஞ்சநிகிலனே
அகத்தியனாரையளித்தானலாற்றஞ்சநிகிலனே.

(இ-ள்.) அகத்து-மனத்தினிடத்து, இயல்-பொருந்திய, நார்-அன்பிற்குரிய, ஐ-சுவாமி, அளித்தான்-தன்னைப்பெற்றவனான சிவனுடைய, நல்-உத்தமமான, ஆற்று-மார்க்கத்துக்கு, அம்-அழகானவன், சல்-பெருங்கோபத்தோடுகூடி, திகிலன்-பயமுற்றோனே, ஏய்-போலப்பொய்மைகாட்டிய, அ-அந்த, கத்தியன்-வாளேந்தியவனானசூரனே, நார்-பாசமேந்திய, ஐயன்-தலைமையுற்றபராசத்தியான வேலால், இ-பப்பாதி, தான்-ஆகவே, அல்-இராப்பொழுதில், ஆற்று-செய்தவனான, அஞ்ச-அச்சம், அறி-அற்றவன், கிலன்-சிறுமையான, நேய - எண்ணமுள்ள, கத்து-பிரமாவின், இயன்-வார்த்தைகளை, ஆரை-மதிள்பூபான்றுதகைந்தவன், அளித்தான்-வண்டுபோலையுடைய மாலைகளணிந்தோன், அல்-துன்பத்தை, ஆற்று-தணிக்கின்ற, அஞ்சல்-அபயசம்பந்தக்கைக்குறியோடு, திகு-எல்லாத்திகிலும், இலன்-தேற்றாமரம்போல்வான், ஏ - வியப்புப்பொருத்திய, அகத்தியனாரை - அகத்தியமகாமுனிவரை அளித்தான் - பிரணவார்த்தமுரைத்திரட்சித்தோன், அலால்-அப்படிப்பட்டமுருகக்கடவுளையன்றி, தஞ்சு - சகாயம், அறிகிலன்-யானறியேன்—ஏ-று. ஏ-ஈற்றகை.

(க-கா.) அந்தரங்கபத்திக்குரியதெய்வமும் பிதாவானசிவபெருமானுடைய கண்மார்க்கத்துக்கழகானவனும் பெருங்கோபமுற்றிருந்தும் பயந்தவன்போலே மாற்றிப்பின்பு வாளோடுவந்தசூரனைப் பாசத்தரித்த பராசத்திவடிவான வேலாலிராக்காலத்திற் பினந்தெறித்தவனும் பயமற்றவனும்நம்பமாக நனைத்தபிரமாவின்வார்த்தைகளைத் தர்க்கத்தாற்கட்டுப்படுத்தியவனுக்குன்பத்தைத்தணிக்கின்ற வயக்குறிப்போ டெல்லாத்நிகைகளிலுந் தேற்றாமரம்போல வியாபிப்பவனுமனேகம்பலிப்புற்ற வகத்தியமகாமுனிவருக் குபதேசஞ்செய்திரட்சித்தவனுமாயிய முருகப்பெருமானையன்றி பாடுதொருதனையுமறியேனென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) எம்மதத்தோர் செய்யுமந்தரங்கப்பத்திக்கு முரியோனென்பான் பொதுப்படச்சொன்னதுந் திருஞானசம்பந்தப்பின்னையாராய்ச் சைவத்தை நிலைநிறுத்தியதா லதற்கழுகியனென்றதுஞ் ஞானப்பயந்தோன்போ லேமாற்றி யது கடலிற்புகுந்ததென்பதும் பராசத்தியே வேலென்பது பிரசித்தமென்பது பிரவிற்பிளக்கினன்றி யவனோடாறுநாள்பொருததாகச் சொல்வதிசையாதென் பதும் பிரமாவைத்தகைந்தது விலங்கிட்டதென்பதும் மாலைபெனப்பொதுப் படச்சொல்லல் பலமாலைகளைக்காட்டுமென்பதும் கலீகத்தைத்தெளிக்கின்ற வித் துப்போன்ற ஞானவர்களைபுண்புண்புணலாற் றேற்றாமாதையுடையமைகூறியதுங் கடலுண்டன்முதலிய வியப்பனந்தமகத்திய முனிவரிடத்துள்ளன வென்பது மவர்க்குபதேசித்த சகுணப்பிரமசொருபமானமூர்த்தியன்றி மற்றுமுள்ளவனு பட்சமூர்த்திகளாற் றுன்றிருத்தியடைதல் கூடாதென்பா னங்கனங்கூறியதும் பிறவுமறியக்கடவர்.

(இ-ம்.) சலமென்றபதஞ் சல்லெனநின்றது. கத்தியைச்சுட்டியவகரத்த டித்தோர் மெய்வரவேண்டுவது செய்யுள்விகாரத்தாலொழுகியது. கத்தியனை யென்னுஞ் சொல்லினிரண்டாமுருபும் ஐயளாலென்றசொல்லிலுள்ள மூன்றா முருபு மாதியதொகைநிலைக்கண்ணினர்ந்து கொள்ளற்பாலவாம். இகரத்தை யெண்ணுருவாக்கொண்டு மொருபாதியுண்டாம்போது மற்றொருபாதி யு முண் டாமாதலானும் பப்பாதி யெனப்பொருள்கூறப்பட்டது அஞ்சுதலை யஞ்சென் றும் அறுந்தன்மையோனை யறியென்றுங் கிலத்தைக்கிலென்று மியத்தை யிய னென்றுஞ் சொற்றமைபோன் மவற்றையெல்லாம் விரிப்பிற்பெருகுமெனவிதித் தாம் ஆயினுமவையறிவார் பலருளாரொன்பது சித்தம். (மச)

அறியத்தகாதனயாதில்லையிலையகண்டத்திலே
அறியத்தகாதனயாதில்லையிலையகண்டத்திலே
அறியத்தகாதனயாதில்லையிலையகண்டத்திலே
அறியத்தகாதனயாதில்லையிலையகண்டத்திலே.

(இ-ள்.) அல்-இருண்ட, தி-புத்தியின், அத்த-பொன்சம்பந்தமான, காதல்- மோகத்தை, நை-கெடுக்கின்ற, ஆ-வியப்புற்ற, தில்லை-சிதம்பரத்தை, இல்-வீடா கக்கொண்ட, ஐ-தலைவனுணசிவபெருமான், அ-உடைய, கண் - நேத்திரத்தை, தத்து-தவழ்கின்ற, இல்-இடமாக, ஏ-பொருந்தியதன்மையும், அறு - ஆறுவித மான, இயத்த-தொனியுமுடையவனே, கா - கற்பகத்தருவையுடைய தேவர்க ளின், தனயா-புத்திரியாகிய தேவயானையின், தில்-விருப்பமும், அயில்-வேலா யுதமுமுள்ள, ஐய-அப்பனே, கண்டத்து - துவிதபாவனையின், இலேயு-அற்பத் தன்மை, அறி-அற்றவனே, அத்த - சொற்பொருண்முற்றுடையோனே, காத- செவிப்பெருக்கத்தோனே, நய-நயகுணத்தோனே, அதில் - வேண்டாமையை, அயில்-அறுபவிக்கின்ற, லய-ஒடுக்கநிலையான, கண்டு-கற்கண்டுபோலுமினிமை, அத்தில்-பொருந்துமாகில், ஏ-வியப்பின்பகுதிகளில், அறியத்தகாதன - அறிந்து கொள்ளத்தகாதவைகள், யாது-எத்தன்மைத்துள்ளதாம், இல்லையிலே - இல்ல வேயிலையாம், அகண்டத்திலே-யாவுத்தன்மையமானபரவெளியில்-எ-று. ஆதலி னவ்வினிமை பெண்குத்தரவேண்டிமென்னும் பொருளெஞ்சிநின்றது.

(க.கா.) இருண்ட வஞ்ஞானபுத்தியாலுண்டாகும் பொருளாசையைக் கெடுக்கின்ற சிதம்பரத்திற்கோயில்கொண்டருளிய சிவபெருமானது நேத்திரத் தைத் தவழ்ந்துவினையாடி மிடமாகக்கொண்டாறெழுத்தொலியோடிருப்போனே தேவலோகத்தில் வளர்ந்த தெய்வயானையின்விருப்பமும் வேலாயுதமு முடையவப்பனே யற்பமான துவிதபாவனையற்றவனே முழுதுணர்புலமையுஞ் செலிப்பெருக்கமு நயஞானமுமுடையோனே வேண்டாமையை யறுபவிக்கு மாணந்தஞ் சித்தித்தா லெல்லாவியப்புமறியத்தக்கனவே யாய்விடுமன்றி வேறி ராதாதலி னகண்டபரவெளியின் சம்பந்தமான வதனை யெனக்கருளவேண்டு மென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) பொன்னம்பலமாதலிற் பொருளாசையைக் கெடுக்கின்றதென்ற தும் கண்கணினின்றுற்பவித்தமையாலு மவற்றிற்கன்னியமல்லாத சூரியமண்டலவாசத்தாலுந் தவழுமிடமென்றது மம்முருகக்கடவு ளுறுபவத்திற்றுவித பாவனை யற்றமையாலதனைபிகழ்ந்துகூறியது மற்றையவிபரங்கள் வெளிப்படையாயறியத் தக்கனவேயென்பதும் வேண்டாமையன்னசெல்வமீண்டு மா ண்டுமின்றென்னும் வேதவாக்கியத்தா லதனைவியந்து வேட்டவாறுமறிக.

(இ-ம்.) காவையுடைய தேவகாக்காவெனலா திய செய்யுள்வழக்கேயா முன்விபரங்களனேகமாகவெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. தில் விழைவாதலி னதில் வேண்டாமையென்னும்பொருடந்தது அத்திலென்றவொருபதத்திற்குப் பொ ருந்துமாகிலெனப் பொருள்விரித்திருக்கின்ற மங்ஙனமுள்ள பதங்களைப்பற்றி விபரீதமாகநினைப்பார்பலருளாரொன்பதுமறிவாமாயினுந் தெய்வமுமனமுமே சாட்சியாகும் அதன்விபரமாவது அந்தலென்னும்பதத்தின் விகாரமென்னி னுந் தைப்பென்னும்பொருடருதல்பற்றி யமைத்ததென்னினுந்தகும் அவ்வில் லுருபு எதிர்காலவினையெச்சமாகின்றது மூன்றாமுருபைக்கொண்டு பொருந் தினாலெனவருவதுமுண்டு இங்ஙனந் தும்மலிருமலாதிபதங்கட்குந் துகட்பிர வேசமென்றும் பித்தம்வாதமென்னு மிரண்டின்பொலிவென்று முகாசுறினு மமைதிபெறாருமுளாரென்னு முண்மைபற்றியொருவாறு கூறிவருகின்றும். ()

அகளசகளத்தனிநாயகனல்லயிலத்தனே

அகளசகளத்தனிநாயகனல்லயிலத்தனே.

அகளசகளத்தனிநாயகனல்லயிலத்தனே

அகளசகளத்தனிநாயகனல்லயிலத்தனே.

(இ-ன்.) அகன-அகமுகத்தினளான ஞானசத்திக்கும், சகன - உலகமென் னும் வெளிமுகத்தினளான மாயாசத்திக்கும், தனி - சொத்தமானவன், நாய்- நாய்போன்ற, அகன்-மனத்தின், அல்-அஞ்ஞானவிருட்டை, அயில் - விழுங்கத் தக்க, அத்தன்-சொற்பொருளுடையோன், ஏய-யாவற்றிலும்பொருத்திய, கன்- தேன்போலுமானந்தசொருபன், அசகனத்தன் - ஆட்டுத்தலையொனாதக்கனு க்கு, இன-துண்பஞ்செய்தவரும், யகன் - பதினொருகுத்திரானவரும், அல்- மதினோடுகூடிய, ஐ-ஐத்தாகிய, இல்-தலங்களைபுடையவருமான, அத்தன்-சிவ

பெருமானிடத்து, நேய-அன்புள்ள, களச-பிரம்பேந்தியவரான நந்திக்கு, கள-கபடஞ்செய்த, தனி-தன்மையோன், நாய-யாவாயுமடிமைகொள்ளும்பண்பும், கனல்-அக்கினியின், ஐயில்-அழகையொத்த, அத்தன் - செந்நிறமுமுள்ளோன், ஏ-வியக்கும்படி, அகளசகள-அருவமுமுருவமுமான, தனிகாயகன்-சமானமில்லாததலைவனப்படிப்பட்டவனொன்றால், நல், உத்தமோத்தமமான, அயில் - வேலாயுதத்தை, அத்தனே-கையிலுடையவனே—எ-று.

(க-கா.) ஞானசத்திக்கு மாயாசத்திக்குஞ் சொந்தமானவனு நாய்போலையுமனத்தினஞ்ஞானத்தைச்செயிக்கு மந்திரார்த்தமுள்ளவனும் வியாபிக்குமானந்தசொருபனுந் தக்கனுக்குத்துன்பஞ்செய்து பதினேருருத்திராரந்தாமேயாய்ப் பஞ்சதலத்தில்வசிக்கின்ற சிவபெருமானிடத்தன்புள்ளவராய்ப் பிரம்பேந்திய நந்தியினிடத்துக்கபடஞ்செய்தவனு மியாவாயு மடிமைகொண்டு நெருப்புப்போன்ற செந்நிறத்தோடிருப்பவனு றிட்களமுஞ்சகளமுந் தானேயாய்ச்சமானமற்றதலைவனு முத்தமோத்தமமான வேலாயுதத்தைக்கையிலுடையவனெனயென்பதாம்.

(க-மா.) அயத்தலையுடையோனை யயக்கிரீவனென்றமுறைப்படி யசத்தலையோனை யசகளத்தனென்றதும் யகனென்றசொல்லை யெண்வடிவாக்கொண்டு ருத்திரார்க்குபயோகப்படுத்தியதும் பஞ்சபூதத்தலங்கள் சிதம்பரமுதற்றிருவாநாரீராகச் சொல்லப்பட்டவையென்பது நந்தியினிடத்துக் கபடஞ்செய்தது பிரமாவின் றனைவிடும்படி சிவாக்கினையெனச்சொல்லவந்தபோது பயஞ்செனிக்கும்படி பேசியவாறென்பதும்ற்றவை வெளிப்படையென்பது மறிக.

(இ-ம்.) அகள் ஈகனென்னும்பதங்களி லகரம்புணர்ந் தாறுமுருபின்பயன் பெற்றுச் சொந்தமென்னும்பொருடருந் தன்னெனுஞ்சொல்லி நெழுவாயாய் நின்றவற்றை யிரட்டலி னன்காமுருபாக்கித் தொகையும்மையும்புணர்த்திப் பொருள்கூறிய வாசகநடைப்பொருத்தமு மறியார்க்கென் சொல்லற்பாற்றுளது அச்சொல்லின்முப்பாற்குமுரிமைகாட்டு மிகரம்புணர்த்தி யாண்பாலொருமைக்குபயோகப்படுத்தி யிருக்கின்றது நாய்போலுமகனென்றபதம் நாயகனெனவந்தவுவமைத்தொகை யாதிகளையுமாற்றிதல் கடமையாம் கள்ளென்ற சொல்லி னினிஷுமபற்றி யானந்தம்வருவிக்கப்பட்டதுஇன்னவென்றசொல்லை யினுவெனச்சொல்லப்பட்டது அதில்நகரம்பிறழ்ந்தது களசமென்றபதங்களசமெனக்குறுகிநின்றது ஐகாரமும் போலியும்பிறழ்ந்தும் வந்திருக்கின்றன. ()

அத்தத்தையாசித்தலையாதளித்தியடியனையே
அத்தத்தையாசித்தலையாதளித்தியடியனையே
அத்தத்தையாசித்தலையாதளித்தியடியனையே
அத்தத்தையாசித்தலையாதளித்தியடியனையே.

(இ-ன்.) அத்தத்தை-அத்தக்கினியாகிய அருணகிரிநாதருடைய, ஆசி-தோத்திரத்தை, தலையா-இடமாகக்கொண்டுவசிப்போனே, தளி-குளிரந்த, தி - புத்திக்கு, அடி-மூலமானவனே, அனை-மாதாவை, ஏய்-போன்ற, அத்து - பொருத்த

முள்ள, அத்து-சிவந்த, ஐயா-அப்பனே, சித்த-சித்தந்தோறும், லயா-கலந்திருப் போனே, தள்-யாவருங்கழிக்கத்தக்க, இத்தி-துவர்ப்பண்பை, அடு-கெடுக்கின்ற இயல்-குணத்தின், நயே-நன்மையுடையோனே, அத்த-திருக்கரங்களின், தயா-தையயானகொடைத்தன்மையும், சித்து-ஞானமும், அலையாது-அலைகளையுடைய தான சரவணத்தடாகத்தின், அளித்தி-வண்டுள்ளதானபூவுமுள்ளோனே, அடி-சுடுகின்றதாசியநெருப்பை, அனை-போன்றவனே, ஏ-வியப்பைத்தருகின்ற, அத் தத்தை-பொன்னே, ஆசித்து-விரும்பி, அலையாது-சஞ்சரியாது, அளித்தி-இரட் சிக்கக்கடவாய், அடியனை-அடிமையாகியவென்னை—எ-று. ஏ-ஈற்றசை.

(க-கா.) கிளியாகிய அருணகிரிநாதருடைய தோத்திரப்பாடல்களை யிட மாகக்கொண்டுவசிப்போனே சார்தம்பொருந்தியபுத்திக்கு மூலமானவனேமா தாவைப்போலும் பொருத்தமுஞ்சிவந்தநிழமுள்ளவப்பனே யெல்லாச்சித்தங் களிலுங் கலந்திருப்போனே யாவருங்கழிக்கத்தக்க துவர்த்தன்மைகளைக்கெடுக் கின்ற குணநயத்தோனே கொடையுஞானமுஞ் சரவணத்தடாகத்தின் பூவுமுள் ளோனே சுடுகின்றநெருப்புப்போன்றோனே வியப்பைத்தருகின்ற பொருளை விரும்பியலையாதபடி யடியேனையிரட்சிக்கக்கடவா யென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) கருணையிக்குதிபற்றி மாதாவைப்போன்ற பொருத்தஞ்சொல்லப் பட்டதும் வியாபகம்பற்றியெல்லாச் சித்தங்களிலுங் கலந்தோனென்றதுந் துவர்ப்பண்பென்றது பகையையு மருவருப்பையுங் காட்டுமென்பது நெருப்புப் போன்றமை வீரத்தைக்குறிப்பிக்குமென்பது மத்தத்தைநாடி யலைதலே பெருந் துன்பமென்பா னங்கங் கூறியது மற்றவைசாதாரணமென்பதுமறிக.

(இ-ம்.) ஏய்த்தலென்னும் பண்புச்சொல்பெயொச்சத்துக்கு வரும்போ தேயென்றானது நயத்தையுடையோனேயென்ற னயே யென்றானதும் அன் னாயென்றபதமன்னையென்ற யனையென்றும் போல்வா யென்றற்குவந்ததும் பிறவுமியற்கையேயாம்.

(யௌ)

அடிக்கலனந்தலையிற்சேரலெற்றையறைதியன்றே
அடிக்கலனந்தலையிற்சேரலெற்றையறைதியன்றே
அடிக்கலனந்தலையிற்சேரலெற்றையறைதியன்றே
அடிக்கலனந்தலையிற்சேரலெற்றையறைதியன்றே.

(இ-ன்.) அடு-பொருகின்ற, இக்கு-கரும்பும், அலன் - இருஞமுடையவ னான மன்மதனையும், கத்து-சங்கத்தோடுகூடிய, அலை - சமுத்திரத்தை, இல் உறைவிடமாக்கொண்டு, சேர்-மாலைதரித்த, அல்-இருணிமமுள்ளவிட்டுணுவை யும், எற்று-தன்மையாலெதிர்கின்ற, ஐ - சுவாமியே, அறை - சிற்றிற்சம்பந்த மான, திவன்-புத்தியுடையோனே, தே-கிருபையும், அடி-தெய்வத்தன்மையும், கலன்-மலையுமுடையோனே, அம்-அழகில், தலை - முதன்மையானவனே, இல்- மனைவியானவள்ளியம்மனை, சேரல் - அணுகுந்தன்மையும், எல்-சூரியனை, தை- தழுவுந்தன்மையும், அறு-ஆறுவிதமான, ஐ-தலைமைத்தன்மையுமுள்ளோனே, தி-கெருப்பை, அன்று-அல்லாமல், ஏ-ஏகாத்தினுரிமையும், அடி-மோதுகின்ற, கலன்-ஓசையுமுள்ளவாயுவின், அந்தல் - பொருத்தமுமுடையானே, அபில்-வே லாபுத்தால், சேரல் - பகைவனா, எற்று - சங்காஞ்செய்வோனே, ஐ-ஐந்து

விதக்குற்றங்களையும், அறு - கெடுக்கின்ற, ஐதி-வினாவுள்ளோனே, அன்றே-பழையோனே, அடிக்கலன்-உனதுதிருவடிகளாகியகிரீடம், கம்-எங்களுடைய, தலையில்-சிரசில், சேரல்-சூடப்படுதல், எற்றை-எங்கள், அறைதி-சொல்லக்கடவாய்—எ.று. அன்றே-அசை.

(க-கா.) மன்மதனையும் விட்டுணுவையும் தன்மையாலெதிர்கின்ற சுவாமியே சிற்றில்வினையாட்டிற் செல்லும்புத்தியுடையோனே கருணையுந்தெய்வத் தன்மையு மலைகளும்பேரழகுமுள்ளோனே மனைவியானவள்ளியையடுத்தலுஞ் சூரியமண்டலவாசமும் ஆறுவகைத்தலைமையுமுள்ளானே நெருப்பையன்றி ஏகாரமுள்ளவாயுவின சம்பந்தமுமுடையானே, வேலாயுத்தாற் பகைவரைச் சங்கரிப்போனே யைவகைக்குற்றங்களையும் வினாவிலறுப்பவனே பழையோனே யுனதுதிருவடிக ளாபரணம்போன் நெங்கள்சிரத்திற் சூடப்படுவதென் நென்பதாம்.

(கா-ம்.) முற்கூறியபண்பான் மன்மதனையும் விட்டுணுவையும் வருவித்ததுஞ் சல்லாபத்திலு மசுரவினோதமாகியதன்மையிலு முயர்ச்சியெய்தலினவர்களை யெதிர்கின்றவனென்றது மிளமைநீங்காமை தோற்றச்சிற்றிற்பிரியஞ் சொன்னது மாறுவகைத்தலைமையாவ தங்கனமுள்ள சமயாசாரித்துவ மென்பது மக்கினியிலுங்காற்றிலும்பொருந்த லவதரித்தசரித்ததால்விளங்குவது மகர முதலான வைந்தெழுத்தில் ஏகாரம்வாயுக்கூறாதது மைவகைக்குற்றம் புலப்பகுதியென்பது மன்றென்பதுகாலத்துவத்தி னடியைப்பற்றலிற் பழமையெனப்பொருள்கூறியதுந் தலையணியிற்சீரியது கிரீடமாதலினங்கனம் வருவித்ததுமற்றவைவெளிப்படையென்பது மவற்றிற்குஞாயங்கூறிற் பெருத்துக் கெடுமென்பது மறிக.

(இ-ம்.) கல்லனென்னுஞ்சொல் கலனெனமெலித்திரண்டுழிவந்தது. தீயென்னுஞ்சொல்லு மங்கனமெவந்தது சூரியனைக்குறித்த எல்லென்றபதமும் வேலைக்குறித்த வயிலென்றபதமு மீற்றுள்ளலகரத்திரியப்பட்டமை யிரண்டு முன்றென்னுமுருபைத்தொக்கவாற்றால் அன்றியும் எற்றென்னுங்கொலைப்பெயரையதுடையானேயென முன்னிலையாண்பாற் குபயோகப்படுத்தியதாதிபசெய்யுள்விகாரம்பொருளுேக்க முன்மொழிபின்மொழிப்பொருத்த முதலியவற்றால் வந்தனவென்பதும் பிறவுமயக்கமற்றவான்றோர் விதிவழியறியக்கடவர்.

(விஅ)

அறைதற்கடங்கரிதாகியசித்தியதிசயனே
அறைதற்கடங்கரிதாகியசித்தியதிசயனே
அறைதற்கடங்கரிதாகியசித்தியதிசயனே
அறைதற்கடங்கரிதாகியசித்தியதிசயனே.

(இ-ன்.) அறை-சிறுவீடாகிய, தற்கடு-அதன்மேற்சினஞ்செய்கின்ற, அங்க-அடையாளத்தோரான சிறுவர்களுக்கு, இது - அறுகலஞ்செய்கின்ற, ஆதி-பெருச்சாளிவாகனத்தோனான விளையகமூர்த்தி, அ-உடைய, சித்தி-உபபலமான

வனும், அதிசயன்-அதிகரித்தசெய்துத்தையவனும், நே-அன்பு, அது-அற்ற, ஐ-ஆத்திரமான், அல்-அஞ்ஞானவீருளுக்கு, கடு - விடம்போல்வானும், அம்-அழகிய, கிரி-ஞானவேழத்தின், தாகி-விருப்பமுள்ளவனும், அசித்து - மாயையாகிய, இய-காட்டினிடத்தும், திசயன்-நோக்கமுள்ளவனும், ஏ-நிந்தையுள்ள, அறு-புறச்சமயங்களாறின், ஐ-அருவருப்பான, தற்க-வாதஞ்செய்யும், டங்கர்-தூர்த்தர்களின், இ-த-சொல்லாகிய, அகி-சற்பங்களையும், அசி - ஆபுதங்களாகிய, தி-நெருப்பையும், அதி-அதஞ்செய்வோனும், சயன் - பருவதங்களுக்கதிபனும், ஏ-யாவனென்றால், அறைதற்கு - சொல்வதற்கு, அடங்கரிதாகிய - முடிவுபெருதனவான, சித்தி-அற்புதங்களும், அதிசயனே - ஆச்சரியங்களுமுடையவொருவனே—எ-று.

(ந-கா.) சிற்றிலாடும் பேதைப்பருவப்பெண்கள் கெஞ்சம்படி யதனையழிப்பார்போற் சினக்குஞ்சிறுவர்க்கு நலஞ்செய்யும்விநாயகருக்குச் சகாயபலமானவனுமதிகரித்த செயப்பிரதாபமுள்ளவனு மன்பின்றிவினாகின்ற வஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குந்தன்மையுடையவனு ஞானவேழத்தில்விருப்பமுற்று மாயைக்காட்டினு நோக்கமுள்ளவனு மிகழ்ச்சியுற்ற புறச்சமயத்தோரானவறுவர்களின் வாதச்சொற்களையும் பிரயோகவாயுதங்களையு நாசஞ்செய்வோனு மலைகளுக்கதிபனுமியாவனென்றற் சொல்லுதற்கரிய வற்புதங்களு மதிசயங்களு முடையவனே யென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) திருவருணட்டமில்லார்க்கே யாத்திரமிசுமாதலினஞ்ஞானத்திற் கதனையடையாகக்கூறியது மாயையுந்தனது பின்னாசத்தி யாதலினதனிடத்து நோக்கமுள்ளானென்றது நிந்தையுமருவருப்புஞ் சொன்னதாற்புறச்சமயங்க ளெனப்பொருடத்தவாறும் பரத்துவப்பொருளே யவனெனப்பயனிலைநிகழ்ந்தவாறு மற்றவைசாதாரணமாத்துலங்கத்தக்கன வென்பதுமறிக.

(இ-ம்-) தற்கடுவென்றசொல்லிற் றன்னென்னுஞ் சாரியையு மிரண்டா முருபுமிருக்கின்றன. இயவு, என்னுங்காட்டின்பெயரி லுகரச்சாரியை நீக்கப் பட்டது நீங்காதிருப்பதுபோலு மதிசயமறிவார் சிலரோயாவார். அதனடுத்து வந்ததிசயனிலு மதனடியிலுள்ள சயனிலுமுள்ளபோலி யைகாரமாயது. தூர்த்தப்பெயராகிய இடங்கர் மொழிமுதலல்லாதரிமித்த மிகரநீக்கி டங்கொனப்பிரயோகிக்கப்பட்டது. முதலடியிலுள்ள இதஆகியும், மூன்றாமடியிலுள்ள இத அகியும் இதுதாகியெனவொன்றுபோனின்றது. இங்ஙனம்வரும் புணர்ப்பினங் களை யோசனைதான முணராச்சிலபுலவர் வடமொழிக்கே யுரியனவெனச்சிறிது நாணுகூறுதலு மதகேட்டிவர்கூறுதறென்மொழியென்று முணராப்போலு மெனவருத்திகருவாருமில்வுலகத்துளார். நெருப்பின்பெயராகிய தீ தியெனக் குறுக்கல்லிகாரமவ்வுழி மிகவுமழகாப்பெற்றது மாயையினிழிவுகோக்கியுபாவி லோரிழிவுமமைவருவித்ததும் வினாக்குறிப்பெகரநீடலும் பிறவுமறியுமாறறிதல் கடனேயாம்.

(௨௬)

சயந்தன்களுத்தகையெண்ணியிந்காளிற்றயங்கினனே
சயந்தன்களுத்தகையெண்ணியிந்காளிற்றயங்கினனே
சயந்தன்களுத்தகையெண்ணியிந்காளிற்றயங்கினனே
சயந்தன்களுத்தகையெண்ணியிந்காளிற்றயங்கினனே.

(இ-ன்.) சயந்தன்-பருவத்தின், கன-கூட்டமுடையோனே, ஆ : வியப்பான, தகை-குணம், எண்ணி-எட்டுடையானே, இன்-இனிதானதேனே, ஆள்-அதுபவிக்கின்ற, இல்-மனைவியானவள்ளியோடுகூடி, தயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, இன்னே - சூரியன்போல்வானே, சை-இகழ்ச்சிக்குரிய, அந்தன் - இயமனது, கல்-ஆரவாரத்தொனியின், கா-இன்மையையும், த-பிரமாவின், கை-சிறுமையையும், எண்ணி - மதித்துச்செய்தசிவபெருமான், இன்-உடைய, ஆளில்-அடிமையைப்போன்று, தை-தழுவவேண்டியவற்றைத்தழவி, அங்கு - மதுரையாகிய வவ்விடத்து, இன்ன-கூட்டமிட்டோனே, ஏசு-குற்றம்பொருந்திய, ஐ-பஞ்சப்புலன்களின், அந்தன்-மூடிவானவனே, கல்-கற்கத்தக்க, காத்தகை-நாவலங்காரமானபுலமையும், எண்ணி-கணித்திறமுமுள்ளோனே; இன்னாள்-துன்பத்தினளானசெட்டியப்பெண்ணின், இல்-வீட்டினிடத்து, தயங்கினன் - நடனஞ்செய்தோனே, ஏ-வியப்பான, சயந்தன் - இந்திரகுமாரன்கண்ட, கனத்தகை-கனவிற்பெருமையை, எண்ணி-நினைத்து, இந்நாளில்-இக்காலத்தில், தயங்கினன்-அடியேன்றிகைக்கின்றேன்—எ-று. ஏ-ஈற்றசை என்கனவு மங்ஙனம்பலிதமுறவேண்டுமென்னும் பொருளுஞ்சிறிந்தது.

(க-கா.) பருவதக்கூட்டத்தோனே வியப்பானவெண்குணத்தோனே தேனேப்புசிக்கின்ற வள்ளிநாயகியோடுகூடிச் சூரியனைப்போற் பிரகாசிப்போனேயெமனதுகெருவநாசத்தையும் பிரமாவினிளப்பத்தையுங் கருதிச்செய்த சிவபெருமானது பத்தனைப்போன்று சைவசின்னங்களையெல்லாம் பாதுகாத்துமதுரையிற் கூட்டமிட்டோனே குற்றம்பொருந்தியபஞ்சப்புலன்களைமுடிப்பவனே புலமைத்திறமும் கணித்திறமுமுள்ளோனே கைவெட்டுப்பட்ட தாற்றுன்பமுற்றசெட்டிச்சிமனைவிற்போய் நடனஞ்செய்தோனே யக்காலத்திற்சயந்தன்கண்டகனவுபூழித்ததுபோ லிக்காலத்தில் அடியேன்கண்டகனவும் பலியாமை யெண்ணித்திகைக்கின்றேனென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) தினைமாவிற்பினந்தோறுந் தேன்சேர்த்துண்ணலா லதையறுபவிக்குமனையென்றலும் வள்ளிநாயகியெனவருவிக்கப்பட்டது. எமராவாரத்தை யின்மையாக்கலுதைத்துக்கொன்றது பிரமாவைச்சிறுமைசெய்தது தலைகொய்தல்அடிமைபோன்று மதுரையிற்கூட்டமிடல் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாராயவதரித்தது. புலன்களைமூடித்தலாசாரித்துவம் செட்டிப்பெண்ணொனின் முருகாவெனு நாமமொன்றேசொல்லியுய்ந்த பிரசித்தசரித்திரமுள்ள வோரடிமை பெனத்தெரிவதோடு சயந்தன்கனவையெடுத்துக்காட்டி யங்கலாய்த்தது தான் கண்டகனவு மங்ஙனம்பயன்றாவேண்டும் பிரார்த்தனைக்குறிப்பென்றுமறிக.

(இ-ம்.) கடைவரியொழிந்த மூன்றடிமுகத்துஞ்சகரவைகாரம்போலியாய் மெலித்துநின்றது இனிமையுடையதேனே யின்னெனப் பின்மொழித்தொகையாச்சொல்லப்பட்டது சூலியப்பொருடருககாரீட்டல்விசாரமுற்றது. கனவாதகையைக்கனத்தகையென்று மின்னாவுடையானே பின்னொன்றுஞ் சொன்னதன்றி பிடலோக்கிமதுரைபென்றும் புலன்களென்றும் வருவித்ததும் பிறவுமறிக.

• தயங்காதசத்தியத்தைத்தாக்கத்தாநல்லதண்ணளியே
தயங்காதசத்தியத்தைத்தாக்கத்தாநல்லதண்ணளியே
தயங்காதசத்தியத்தைத்தாக்கத்தாநல்லதண்ணளியே
தயங்காதசத்தியத்தைத்தாக்கத்தாநல்லதண்ணளியே.

(இ-ள்.) தயங்கு-சலனப்படுகின்ற, ஆத-குற்றமுள்ள, சத்தி-மாயாசத்தி
யின், அத்து-பொருத்தமான, ஐ-ஐந்துவித, தா-குற்றங்களும், கத்து-தொனிக்
கின்ற, ஆன்-பசுக்களை, அல்-மதிள்போற்குழந்துகாக்கும், அது-விட்டுணுகலை
யானது, அண்-பொருந்தத்தக்க, அளி-அன்பின், ஏது-காரணமானதவத்திற்
கும், அயம் - ஆட்டின், காது-கொலையை, அசத்து-யாவருமறக்கச்செய்யும்,
இயத்து - வார்த்தைப்பிரசங்கத்தின், ஐ-அலங்காரத்திற்கும், தா-கேடாயிருக்
கின்றன, கத்தான் - வானுலகிலிருப்போனே, அல்-இருண்ட, அதள்-ஆனைத்
தோலை, நளி-விரும்பியவனை சிவபெருமான், ஏ-வியக்குஞ்சொல், தை-புகு
கின்ற, அங்காத-அழகிய காதுள்ளோனே, சத்திய - கைவேலுடையோனே,
தைத்தா - தைத்தாவென்னுந் தாளசம்பந்தமுள்ள கூத்தாடும், கத்த-கடவுளே,
அனல்ல-அக்கினிசம்பந்தமானவனே, தண்-தரித்திரமாகிய, நளியே-விலாசத்
தில், தயங்காது-திகைப்படையாமல், அசத்தியத்தை - பொய்மையாவையும்,
தாக்க - அடித்துச்செய்க்கும்படி, தா-கொடுத்தாள், நல்ல-உத்தமமான, தண்-
குளிர்ந்த, அளி-கிருபையை.—எ-று. ஏ-ஈற்றை.

(க-கா.) சலனசத்தியாகிய மாயையின் சம்பந்தமான வைங்குற்றங்க
ளும் பசுக்களைக்காக்கும் விட்டுணுகலை தங்கத்தக்கதவத்திற்கு முலகத்திலாட்டுக்
கொலை நீங்கும்படிசெய்யும் பிரசங்கத்திற்குங் கேடாயிருக்கின்றனவாதலாற்
சுவர்க்கலோகத்தை யுடையவனே சுறுத்த யானைத்தோல்போல்த் த சிவபெரு
மான்வியந்துகூறும் வார்த்தைகேட்குங் காதுள்ளோனே வேலாயுதமேந்திக்
கொண்டாடுவோனே சருவசுதந்தரமான கடவுட்டன்டையு மக்கினிசம்பந்தமு
முடையோனே யடியேன்றித்திரவிலாசத்திற் றிகையாமல்அசத்தியங்களெல்
லாவற்றையு காசஞ்செய்யும்படி யுத்தமமானவனது கிருபையைக்கொடுத்
தருளென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) ஐங்குற்றங்கள் பஞ்சப்புலன்களென்பதும் பசுக்காப்புங்கொலை
நிவிர்த்தியுஞ் செய்யவேட்டமையா லவைசித்திக்கும்படி செய்யமுயற்சிக்
கவ்விடயங்கள் கேடாயிருக்கின்றனவென்றது மிருண்டதோலென்றையையா
லானைத்தோலென்றதுங் குருத்துவத்தாற் சிவன்வியக்குஞ்சொற் புகுங்காதுள்
ளானென்றதுங் குடைகொடியாதிய நடனத்தாற் றுளத்தைக்கொண்டு கூத்த
னென்றது முற்கூறிய புலன்களும் பொய்மைப்பகுதியாதலி னவற்றையெல்
லாம் வெல்லும்படி யருளிக்கேட்டவாறும் பிறவுமறிக.

(இ-ம்.) தன்மையால் விட்டுணுகலை வருவிக்கப்பட்டது தவமுதலிய
சொற்களு மண்ணமையாவதுகாண்க. அசதியென்னு மறதிப்பெயரினின்றி
மறக்கச்செய்கின்றவெனப்பொருடரு மசத்தென்னும் பெயசெச்ச்சொற்பிற

ந்தமையாதிவெளிதி ஸறியத்தக்கனவேயாம். இடனோக்கி யொருமைபுன்மை
க்குபயோகப்படுவ தான்றோர்வழக்காகவேயிருக்கின்றது. நள்ளியென்றல் களி
யெனமெலித்தது தய்யென்றபோலியைத் தையெனக்கொள்ளலும் பிறவு
நன்குமதித்துணர்ந்துகோடல் கடமையேயாம். (௨௧)

தண்ணூர்ஞ்செச்சையணிகையினுனிணைத்தாள்கதியே
தண்ணூர்ஞ்செச்சையணிகையினுனிணைத்தாள்கதியே
தண்ணூர்ஞ்செச்சையணிகையினுனிணைத்தாள்கதியே
தண்ணூர்ஞ்செச்சையணிகையினுனிணைத்தாள்கதியே.

(இ-ள்.) தண்-தாழ்மையானவனக்கமும், நாரம் - அன்புமுடையவெமது,
செ-செனனத்தா லுண்டான, சை-இகழ்ச்சியும், அணி-நிராநிராயாயுள்ள,கை-
சிறுமையும், இனான்-துன்பமுஞ்சொந்தமாகவகிக்கின்றவன், இணைத்து-தனைக்கு
வமைப்பொருளாக்கி, ஆள்-ஆண்டுகொள்ளும், கதி - நடைக்குத்தக்க, ஏது-கார
ணத்தை, அண்ணூர்-பொருந்தாதவர்கள், அஞ்சு - பயப்படும்படியான, எச்சை-
குறைவுள்ளவன், அணிகை - அலங்கரித்துக்கொள்வதா லுண்டாம், இன் - சந்
தோடமுற்ற, ஆன்-காளைபோல்வான், இணை-இச்சையோடுகூடிய, தாள்-முய
ற்சியில், கதி-பொருந்துகின்றவன், ஏ-பாணத்தை, தண்-இகழ்த்தக்கதும், ஆர்-
நிறைந்த, அம்-அழகுள்ளதுமான, செச்சை - திருநீற்றின், அணி - பொருத்த
முள்ளசமயங்களின், கை-ஒழுக்கத்திற்கு, இல்-உறைவிடமானவன், நால்-நானு
விதமான, நிண-ஊனின், ஐ-அருவருப்பை, தாள்-பொருந்திய, கதி-கோபக்காரி
யானவள்ளியம்மனும், ஏ-வியக்கத்தக்க, தண்-குளிர்ந்த, ஆரம்-கடப்பமாலிகை
யும், செச்சை-வெட்சிமாலையும்- அணி-தரித்திருக்கின்ற, கையினான்-தோள்களை
யுடையவன், இணைத்தாள்-அவனதுபயதிருவடிசளும், கதியே - முத்திசொருப
மேயாகும்—எ-று.

(க-கா.) வணங்குகின்றவன்புள்ள வெமதுசெனனநிரந்தையும் பலசிறுமை
யுந்துன்பமுந்தனதாகவகிப்பவனுந் தண்ணைப்போலாக்கி யாண்டுகொள்ளத்தக்க
பக்குவமில்லாதவர்கள் பயப்படுங்குறைவுள்ளவனு மலங்காரசந்தோடமுற்ற
காளைப்பருவத்தோனுஞ் சீவர்களின்முயற்சியிற்கூடநிற்பவனும் பாணத்தையு
மிகழ்த்தக்கவிழ்த்திசம்பந்தமுள்ள சமயங்கட்குறைவிடமானவனு மாமிசசம்பந்
தத்தருவருப்புங்கோபமுமுள்ள வள்ளிகாயகியும் வியந்துகொள்ளுங்கடப்பமா
லையும் வெட்சிப்பூமாலையும்புனைந்த தோளுள்ளவனுமான முருகக்கடவுளினிர
ண்டுபாதங்களுமே முத்திசொருபமாகுமென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) தம்மை முற்றமவனுக்கேகொடுத்துவிட்டமையாற் றமதிழி
வாதியும் வகிப்பவனென்றதன் தவஞ்செய்தற்கும் பிரசாதசித்தியை விரும்புவ
தற்குத் தகுதியில்லாதவபக்குவர் பயப்படுங்குறைவுள்ளவனென்றது நின்றத
போலுத்துதியென்பதஞ் சீவகோடிகண்முயற்சியிற்கூடல் சருவசாட்சித்து
வத்தைவிளக்கின்றதும் பாணத்தைப்போற் கெடுத்திதழ்க்குஞ்செய்யாமற்
கெடுதலமுஞ் செய்தலாலதனைபிகழ்த்தக்கது விழுகியெனச்சொன்னது மத்

தன்மை சமன்கழுவேறல்பான்டியன்குனிமிர் தலாதி யாற்றுலங்கு மென்றது முட்சமயங்கனதனிடம் பொருத்தமுள்ளன வவற்றிற்கவனபிமானியென்பது தோற்றவுறைவிடமானவனென்றதுங் கோபமுள்ளவள்ளி நாயகிவியக்குமாலை யென்றதாம் மெய்வயானையாதிவர் வியக்குமாறுதானே துலங்குமென்பதுங் குருபாதமே கதியென்பது சருவசாத்திரலோகப் பிரசித்தபாதவினங்கனங்குறி யதும்பிறவுமறிக.

(இ-ம்.) ஒன்றுமூன்றடிமுகங்களிற்றண்மை யென்றபதம் விசுதிக்கெட்டுநின் றது இன்னாஇனுவெனமெலிந் தன்சாரியைபுகுந்தினுனெனவந்தது. எச்சனை யெச்சையென்றது பெண்பாற்போலியாய்நின்றது கதுவலுடையானையுங் கத முடையானையுங் கதியென்றது மண்ணியென்றற்கணியென்றதும் போல்பு நன்குற்றுணராது விபரீதபாவனைசெய்யாமையைப்பற்றிப்புலமைத்தொழிலின் கெருவத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றும். நிண-ஐ-நிணையெனவான்றோர் மொழிவழி பிரயோகித்திருக்கின்றது. ஆன்போல்வானை யானென்றது முருபுத்தொகை சொற்றொடர்பாதியுமிரித்திலம். (உஉ)

கதியளித்தாளத்தக்கானலனைலரன்கண்ணெளிதே
கதியளித்தாளத்தக்கானலனைலரன்கண்ணெளிதே
கதியளித்தாளத்தக்கானலனைலரன்கண்ணெளிதே
கதியளித்தாளத்தக்கானலனைலரன்கண்ணெளிதே.

(இ-ள்.) கதி-உச்சேச்சரவக்குதிகாநடையின், அளி-சந்தோடத்தைக்குறித்த, தாள்-மூயற்சியும், அத்த-பொன்னின் சம்பந்தமான, கா-கற்பகச்சோலையின், நலன்-நன்மையும், ஏலர் - மயிர்சாந்துட்டியவளகபாரத்தோரானவரமகளிரும், அன்-உடையவனுன தேவேந்திரனது, கண்-இடமான வமராப்திப்பட்டணம், நெளி-நிலைபிறழ்தற்கேதுவான, தேக-அசுரர்சரீரத்துக்கும், தி-புத்திக்கும், அளி- பாணமுதலியகூரியவாயுதங்கட்கும், தாள்-கால்கட்கும், அத்தக்கு-கைகட்கும், ஆனல்-கெடுதல்செய்யுந்தன்மை, அன்-உடையவனும், ஏல்-சோர்வடையாதொ ருமிக்கும்பண்பில், அரன்-அரம்போல்வானும், கண் - கணுக்கையுடையகரும் பை, எளி-இகழ்த்தக்க, தே-கிருபையின், கதி-பொருத்தமுள்ளவனும், அளித்து- புட்பங்களாற்செய்யும், ஆள்-அடிமைத்திறத்தையும், அத்த-சொற்பொருளின், கான் - வாசமானபுலமைத்தொழிலையும், அலன்-மதிள்போற்குழ்கின்றவனும், ஏல்-பொருத்திய, அரன்-குகையுடையோனுமானருகக்கடவுள், கண்ணு-தியா னிக்கின்ற, எள்-எட்போலுஞ்சிறுவடிவுள்ள, இது-எனதான்மாவானது, ஏ- ஆச்சரியமுதும்படியான, கதி-மோட்சத்தை, அளித்து-கொடுத்து, ஆள்-ஆண்டு கொள்ள, தக்கான்-தகுதியுடையவன், அலனைல்-அல்லாதவனாயிருப்பானால், அரன்-சிவபெருமானுடைய, கண்-கேத்திரங்கள், எளிதே - அற்பப்பொருளே யாகும், எ-து.

(உ-ரை.) உச்சேச்சரவக்குதிகா பேற்றமும் கற்பகத்தருவினன்மையும் தெய் வப்பெண்களினது சவ்வாபமுமுடைய விந்திரனது பட்டினநிலைபுரளும்படிசெ

ய்கின்ற வசுரர்களின் சரீரங்களு மவயவங்களுமாயுதங்களுங் கெடச்செழுகின்ற வனும் வீரத்திலரம்போன்றவனுங் கரும்பையிகழ்த்தக்க கிருபையுள்ளோனும். பூமாலேப்பணியையும் பாமாலேப்பணியையும் பாதுகாப்பவனுங் குகைவாசத் தோனுமான முருகப்பெருமானவனைத் தியானிக்கின்ற வெனதுசிறியவான் மாவிற்கு முத்திகொடுக்குந்தகுதியில்லாதவனான லவனைப்பிறப்பித்தற்குக்கார ணமான சிவபெருமானது நேத்திரத்தின்பெருமை குன்றிவிடுமென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) பின்வருமுன்வரும் பொருளைக்கத்தாற் குதியாயிந்திரனாகிய வருவிக்கப்பட்டன. தேகக்கேடுசொன்னதன்றி யவயவக்கேடுஞ்சொன்னது பல வசுரராதலின்பொருந்திற்று. அளியென்றல் பாணத்துக்கு முழுப்பெயராயுங் கூர்மையுடையதெனப் பொருடரலினாயுதப்பொதுவிற்கு முபயோகப்படுதலி னங்கனம் விரித்துகாசுறப்பட்டது. தேவரியாவவாயும் வென்றதன்மைதோற் றத் தன்னினமாயிரும்புருக்களைத்தையும் வெல்லுமரத்தையுவுமைகூறப்பட் டது. கரும்பிற்கோதுண்டாதலினதனையிகழ்த்தக்கது கிருபையெனச் சொல்லப் பட்டது. வண்டுடையதெனப்பொருடருமளித்தென்ற பதத்தைப்பூவிற்கிடப்பட் டிருக்குது தியானிக்குந்தன்மையாலு மிதென்னுமண்மைச்சுட்டாலு மென தான்மாவெனக் குறிக்கப்பட்டது. சிவபெருமானது நேத்திரங்களிலுயர்ந்து ஞானமயமான வக்கினிக்கண்களிலுற்பவித்தவ ராதலிற்றான்குறித்த பிரசாத மனைத்துந்தரத்தக்காரோ யெனப்பொருடருமா நங்கனங்கூறியதும் பிறவுமழக் காரொழிந்த முழுப்புலவொளிதிற்றெரிதற்பாலவேயாம்.

(இ-ம்.) சிலபண்படுக்கியபின் னுண்பாலொருமைவிசுவதியைப் புணர்த்தி யுடையானெனப்பொருள்கூறல்பலர்க்கிசைந்தவாறன்று. ஆதலினதற்கிசைவா ரான சிலாக்கலைமகளாதியர்நன்கறிவாொன்பதுசித்தம். கணுப்பெயரானகண் ணென்றபதத்திற் கதனாற்சிறந்தகரும்பெனப்பொருள்கொண்டதங்கனம்வரும் பெயரினத்துட்சீரியதேயாகும். எள்ளியெனவினையெச்சம்போலுள்ள பெயர்ச் சொல்லொன்றெளியெனமெலித்தது. அன்றியொருமைக்குப் பன்மைப்பொ ருள்கூறலாதிவற்றிற்கு விபரங்கண்முன்னெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. எங் கனமெழுதினு மொன்றுமெழுதாவிடினுங் களிப்புவெறுப்பென்னு மிருபகுதி யைச்சார்ந்தோரு மிருப்பாொன்பதும்றிவாம். (௨௩)

கண்ணனந்தத்தையனானனத்தனங்காதலனே
கண்ணனந்தத்தையனானனத்தனங்காதலனே
கண்ணனந்தத்தையனானனத்தனங்காதலனே
கண்ணனந்தத்தையனானனத்தனங்காதலனே.

(இ-ன்.) கண்ணன்-விட்டுணுவியுடைய, ஈந்தத்து - சங்கத்தைப்போன்ற, ஐயன்-வெள்ளியவழகுள்ளானும், ஆல்-ஆலமரத்தின், தான-இடத்தை, ஈத்தன்- விரும்பியசிவபெருமானது, அக்காதலன் - அழகியபுத்திரனும், ஏ-பாணங்களை கண்ணு-கருதுகின்ற, அல் - இருண்டவேட்கூட்டத்தில், ஈத்து-வளர்ந்த, அத் தையல்-அப்பெண்ணையிவள்ளிசேயகியின், காது-திருமேனிவாசமணக்கின்றது ஆன்-காண்போல்வானும், ஈல்-ஈல்ல, ஈத்து-மூக்கணிபூண்ட, அனம் - அன்னம்

போன்றதேவயானையின், காதலன்-நாயகனும், நே-அன்பை, கண்ணன்-உறை விடமாக்கொண்டவனும், அம்-அழகிய, தத்தையன்-கிளியாகிய வருணகிரிநாத் கையுடையவனும், ஆறன் - கங்கையிலுற்பவித்தவனும், நன் - நீங்காதசாக்கிர மாகிய, தன்ம்-தன்மையும், கா-கற்பகத்தருவாகிய, தலன்-இடமுமுள்ளவிர்தி ரன், ஏ-வியந்துசொல்லும், கண்-நேத்திரங்கள், அனந்தத்து-அனேகமுடைய, ஐயன்-செகதிசனுமான, ஆறன்னத்தன்-சண்முகக்கடவுளே, நம்-எங்களுடைய, காதலனே-பிரியத்துக்குரியவனாவான்—எ-று.

(க-கா.) மகாவிட்டுணுவின் பாஞ்சசன்னியத்தைப்போன்ற வெள்ளைநிற முள்ளவனும், ஆலமையவிரும்பிய சிவபெருமானுடையபுத்திரனும், பாணங் களைவிரும்பும் வேடர்கூட்டத்திலவளர்ந்த வள்ளிநாயகியின்சரீரவாசம்பொருந் திய காளைபோல்வானு நல்லமூக்கணியுண்டிருக்கு மன்னம்போன்ற தெய்வ யானையினாயகனு மன்பையிடமாக்கொண்டவனு மருணகிரிநாதரானகிளியுடைய வனுங் கங்கையிலுற்பவித்தவனு முறங்காத்தன்மையுங் கற்பகத்தருவமுடைய விர்திரன்வியக்குமனந்தங்கண்ணனுடைய செகதிசனுமான சண்முகக்கடவுளே பெங்களுடைய விருப்பத்துக்குரியவனென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) அசுரர்களைச்செயிக்கும் வெற்றிப்பிரதாபத்தொனியாலும் விபூதி தாரணத்தாலும் பாஞ்சசன்னியத்தை யுவமித்ததென்றும், பாணங்களைவிரும்பு கின்ற விருளென்றதன்மையால் வேடர்கூட்டமென வருவிக்கப்பட்டதென்றுங் கங்கையோனெனப் பொருடரு மாறானென்றசொல்லிற் கிசைவுநோக்கி யதி துற்பவித்தோனெனக் கூறப்பட்டதென்று மிர்திரனாயிரங்கண்ணுள்ளோனாத லெனவஞல் வியக்குமனந்தங்கண்ணென்றதினிதாயிற்றென்று மற்றவைவெளிப் படையென்பதுமறிக.

(இ-ம்.) நனவு-என்னும்பதம் உகரச்சாரியைகெட்டு நனவெனவியப்படுந் தது. அன்னமனமானது போல்வனமிகைபடும்வாய்பாடாதலின்விரிக்கிலம். இச் செய்யுள் பாகமாமுடிவுபெற்றமை பற்றிக்களிப்புற்றும். என்பதுபற்றி யிம் முறைச்செய்யுள்பாடும்பொ தெத்தகைப்புலவோரு மவற்றின்பின்செல்லங் கடமையோரோ பென்னுந்துணிவுண்டாம்.

(உச)

காதார்க்கேட்டடியேனின்னலாழிகளைக்கடத்தே
காதார்க்கேட்டடியேனின்னலாழிகளைக்கடத்தே
காதார்க்கேட்டடியேனின்னலாழிகளைக்கடத்தே
காதார்க்கேட்டடியேனின்னலாழிகளைக்கடத்தே.

(இ-ன்.) காதார்-கொலைசெய்யாதவர்களுடைய, அக்கு - நேத்திரத்திலும், ஏட்டு-சுவடியிலும், அன்-கூரிய, தியே-புத்தியிலும், நில்-நிற்கின்ற, கல்-உத்தம மான, ஆழி-அழுத்தமுள்ளோனே, கண்-தேவகலைமுழுமைக்கும், கட-ஒருபாத் திரமான, தேவா - திருமேனிபுடையவனே, தார் - மாலையாகக்கோத்த, அக்கு- எனும்பதம், ஏட்டு - கொன்றையாநியபூவுமுடைய, அடி - கடவுளாகியசிவனுங், ஏன்-வராகாவதாரஞ்செய்த, இன்-கனிப்பும், அல்-இருண்டநிறமும், ஆழி-சக்

கராயுதமும், கள்-கள்ளத்தொழிலுமுள்ள, ஐ - தலைவனாகியவிட்டுணுவும், கட-கடோபரிடத்தையுடைய, தே-தேவனானபிரமாவுமாகிய மூவனாயும், கா-காக்கின்ற, தார-வெற்றியுள்ளோனே, கேட்டு-கெடுதலெல்லாவற்றையும், அடி-தகிக்கின்றவனே, ஏனின்-என்னுடைய, அல் - மதிள்போன்று, ஆழி - வளைந்துகாப்போனே, கலை - நல்லோரானபயிர்க்குக்களைபோன்றபொல்லானா, கடு - சினக்கின்ற, அத்து-இசையின், ஏ-பொருத்தமுள்ளதானவெனதுபாடல்களை, காதார-உனதுசெவிகளிற்புகும்படி, கேட்டு - வினவி, அடியேன் - என்னுடைய, இன்னல்-துன்பங்களாகிய, ஆழிகளை - சமுத்திரங்களை, கடத்து - கடத்திவிடக்கடவாய்—எ-று. ஏ-ஈற்றசை.

(க-ரை.) சீவகருணையோர் கண்களிலுஞ்சுவடியிலும் புத்தியிலுநிற்கின்ற நல்லமுத்தத்தோனே தேவகலைமுழுமையும்பொருந்திய திருமேனியுள்ளோனே யெலும்புகொன்றையாதிபதரித்த சிவனும் வராகாவதாரமுதலிய வடையாள முள்ளவிட்டுணுவ முபரிடதசம்பந்தமுள்ள பிரமாவுமாகிய திரிமூர்த்திகளையுங் காக்கும் வெற்றியுள்ளோனே கெடுதலெல்லாவற்றையுந்தகிப்போனே யென்னை மதிள்போற்கூழ்வோனே பொல்லானாச்சினக்கின்ற வெனதசைத்தமிழ்ப்பாடல்களைச்செவியாரக்கேட்டுத் துன்பசமுத்திரங்களுக்கப்புறத்திலடியேனைவிடக் கடவாயென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) கொலைசெய்யாரொன்ற பொதுச்சொல்லெவ்வுயிரையு மெனப் பொருடருமாறு நிற்கின்றவென்னுஞ்சொ நிறுவடிகளைக்குறிக்குமாறும், பன்னிருகைகளிலுஞ் சட்சமயமூர்த்திகளுடைய சின்னங்களுந்தரித்தமையாற்றேவ கலைமுழுமையுந் தங்குந்திருமேனியென்றது முபதேசித்தந் தாரகன்பறித்துக் கொண்ட சக்கரத்தைமீட்டுக்கொடுத்துக் குட்டிலிலங்கிட்டுக் கெருவந்தவிர்த்து மூவர்களையாண்டமையா லங்கனங்கூறியது மென்னைச்சூழ்ந்து காக்கின்றவ னென்றுரைத்தபின் றுன்பசாகரங்களைக் கடத்திவிடவேண்டு மென்றமையா லவையாவும் பத்திசோதனையால் வந்தனவேயென விளங்குதலுமிச்செய்யுளிற்பாட்டுடைத்தலைவனதுநாமமுஞ் சரிதமும்விரியாவிடினுந் தன்மையால்விளங்கும்விதமும் பிறவுமறியக்கடவர்.

(இ-ம்.) அக்கமென்னுநேத்திரப் பெய ரக்கெனநின்றது சாரியைநீக்கம். தியென்னும்புத்திப்பெயரொடுபுணர்ந்த ஏகாரம் ஏழாமுருபாயியல்புழிநின்றது ஏடென்னும். பெயருடைய விதழெல்லாப்பூவிற்குமுரியவறுப்பாயினு மிதழி யென்னும்பெயராற் கொன்றைக்குச்சிறப்பாதல்பற்றி யதுமுதலிய பூவென விரிக்கப்பட்டது. ஏனமென்றவராகப் பெய ரோனைச்சாரியை கெட்டுள்ளது அல்லென்றவிருட்பெயரை யிடநோக்கிறமெனக்கொள்ளப்பட்டது. என்னி னென் வாறு முருபுதொக்குஞ்சாரியையாற்றொகாமையோன்றுன்னபத மேனி னெனநீட்டல் விகாரமுற்றது. கலையென்றசொற்குப் பொல்லாொன்று மிசைப் பொருத்தமெனப்பொருடரு மத்தேயென்னுஞ்சொற்கிசைத் தமிழ்ப்பாடலென்றும் பொருள்விரித்ததாதிய வானரோராட்ச்சிக்குவிரோதமன்று. செம்பாகச் செய்யுளில் “ஆலுக்கணிகல” மென்றதை யதனில்வசிக்குஞ் சிவனுக்கெனப் பொருள்கோடலாதியவற்றானு நன்குணரக்கடவர்.

கடன்ரீரத்தக்கநல்லாடலைச்செய்திடக்காதலியே
கடன்ரீரத்தக்கநல்லாடலைச்செய்திடக்காதலியே
கடன்ரீரத்தக்கநல்லாடலைச்செய்திடக்காதலியே
கடன்ரீரத்தக்கநல்லாடலைச்செய்திடக்காதலியே.

(இ-ள்.) கடு-ஆலகாலவிடத்தை, அன்று-ஆதிகாலத்தில், ஈர் - வலிந்தெழித்த, அத்த - கையினிடத்து, கனல்-அக்கினியையுடைய, ஆடல் - நடனஞ்செய்கின்ற, ஐ-தலைவரானசிவபெருமானது, செய்-சிவப்பும், திட-வல்லபமும்பொருந்திய, காதல்-புத்திரனே, இ-பாதி யான, ஏ-நிந்தையுள்ள, கடன்-கமண்டலத்தோனானபிரமாவின், தீர-மனத்தயிரியமான, தக்கு-சாத்தியத்தைக்கெடுப்பதற்கு, அனல்-அக்கினிபோல்வானே, ஆடு-நாரதர்வேள்வியிற்பிறந்தவாட்டுக்கடாவை, அலைச்ச-தன்னிட்டப்படிநடத்தி, எய்து-அதனாலடைந்த, இட-இடப்பாகத்தில் வசிக்கும், காதலி-மனைவியானதெய்வயானையால், ஏ-வியக்கப்பட்டவனே, கடன்-மலைச்சாரலுடையவனே, தீர-கடற்களையானசெந்திலில்வசிப்போனே, த-குபேரனே, கனல்-கோபிக்கும்படியான, ஆள் - அடிமைத்திறத்தில், தலை-முதன்மையானசமயாசாரிகள், செய்-உண்டாதற்குவினைநிலம்போல்வானே, திட-சத்தியசொருபமானமுருகக்கடவுளே, காது-கொல்லுகின்ற, அலியே-ஏமனையென்று சொல்லத்தக்க, கடன் - கடனாலுண்டானதொந்தரவு, தீரத்தக்க - முழுமையுந்தீருப்படியான, நல்லாடலை-நல்லதிருவினையாடல்களை செய்திட-செய்யும்படி, காதலி-விரும்பு-எ-று. ஏ-ஈற்றை.

(க-னா) ஆலகாலவிடத்தையெடுத்த கையிலக்கினியேந்திக்கொண்டு நடனமாடுகின்ற சிவபெருமானைப்போன்ற செந்திரமும் வல்லபமுமுடையமைந்தனே பாதிப்பேரானிந்தனைபடைந்துள்ளபிரமாவின் மனத்தயிரியத்தைக்கெடுக்கும்க்கினிபோல்வானே வேள்வியிற்பிறத்த செம்மறியாட்டுக்கடாவை யடக்கியதாற் கிடைக்கப்பெற்றவனா மிடப்பாகத்தில் வசிக்கும்மனைவியுமான தெய்வயானையால் வியக்கத்தக்கவனே மலைச்சாரலினும் கடற்களையிலும்வசிப்போனே பொருள்வெறுப்பாற் குபேரனையிகழ்கின்ற மெய்யடியாரனேகர்க்கு ஞாயர்வோரான சமயாசாரிகளுண்டாதற் கொருவினைநிலமாவானே சத்தியசொருபமான முருகப்பெருமானே கொலைத்தொழில் செய்யுநனுக்குச்சமானமான கடன் முழுமையுக்கெடுப்படி நல்லதிருவினையாடல்களைச்செய்யத் திருவுளக்கொண்டருளென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) தாரகன்விட்ட பாசபதக்களைபைக்கையிற்பிடித்தது மசூரசேனையை யக்கினிக்கண்ணாலெரித்ததுமாதிரி விப்பாற்சிவனைப்போல்வானென்றது மிருவினைப்பயனுற்செனிக்கின்ற சிவசமுகத்திற்பீலினைப்பகுதியோர் பிரமாவையிகழ்த்துலகவழக்கமாதலிற் பாதிசிக்கையோனென வவனைச்சொன்னது மாட்டுக்கடாவையடக்கியதாற் தேவாதுகூலமேயாதலிற் சூரசங்காரமாதிரி வற்றை யதனுள்ளடக்கிச்சொன்னதுக் கடற்களையிலும் பெருங்கோகேறின் னையிற்பீரமென்ற சொல்லிப்பற்றிச்சொத்திலவருவித்தது மன்றியுக்கொபெ

னப்படுமெத்தலத்தைச்சட்டினு மமையுமென்பதும் பொருள்வேட்கையறுதலினும் பெரிபசிறப் படிமைத்திறத்திற்கின்றென்பதுதோற்றக் குபேரதுடனை சொன்னதுங் குருத்துவமுடையபேபொச்சமயத்தோராயினு முருகப்பெருமானிசமேயாவானொன்பா னவர்க்கோர் விளைசிலமென்றதுங் கடனைப்போலுந் துயருமதனிவிர்த்தியைப்போலுஞ் சுகமுயின்றென்பதுதோற்றவங்நனம் பிரார்த்தித்ததுமறிக.

(இ-ம்.) ஒருவருமிசையாத விடபானத்தை மனப்பூர்வமாய்க் கருணையாலேற்றமைபற்றி யழுத்தலெனப்பொருடரு மீர்த்தலென்னும்பதத்தின் பகுதியானவீனொன்னுஞ் சொல்லைப்பெயொச்சமாகப்பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஓரிகரத்தை யெண்வடிவாக்கிப் பாதியெனப்பொருள்கூறப்பட்டது. தக்குதலென்னும்பதத்திற்குந்நென்னுஞ்சாரியைநீக்கிநான்காமுருபுதொகப்பிரயோகித்திருக்குது இங்ஙனமுள்ள வருபுத்தொகையாகிய விலக்கியத்தின் மிக்கீடுபட்டோர்க்குச் சாதாரணமாவின்கு மன்றிப் பதவுரையில் விரித்தெழுதியிருக்கின்றும் எங்ஙனமெழுதினும் பதசாரமும்பொருளைக்கமு மறியத்தக்கவிற்பனர்க்கே பயன்படுமென்பதுஞ்சித்தம்.

(உசு)

தலங்களிலென்னகஞ்சாரச்சற்றாசிறயைசெய்தியே
தலங்களிலென்னகஞ்சாரச்சற்றாசிறயைசெய்தியே
தலங்களிலென்னகஞ்சாரச்சற்றாசிறயைசெய்தியே
தலங்களிலென்னகஞ்சாரச்சற்றாசிறயைசெய்தியே.

(இ-ள்.) தலம் - பூமியும், கள் - தேனுக்கு, இல்-உறைவிடம், என்-என்று சொல்லப்பட்டபூவாகிய, அகம்-வீட்டையுடைய, சாரு-கிளிபோன்றதிரும்புகளும், அச்சு-கொண்டிருக்கிறபயங்கரம், அற்று - நிவிர்த்தியாய், ஆ-பசுக்களை, சிறை- காக்கின்ற, ஐ-தலைவனானவிட்டுணுவின், செய்-சிவந்த, தி-புத்தியாகியவீரத்தன்மையுண்டாதற்கு, ஏது-காரணமான, அலம் - சமட்டித்துன்பமும், கள்-பொய்மையும், இல்-இல்லாத, எல்-பகல்போலுந்காலம், நகு-பிரகாசிக்கின்ற, அஞ்சு-பஞ்சபெளதிகமானவுலகத்தில், ஆர-பொருந்தும்படி, சன் - சன்மார்க்கமான, தா-பலமுள்ள, சிறு - குழந்தைப்பருவத்தாற்சிறுத்துத்தோற்றுகின்ற, ஐ-சுவாமியே, ஐ-அழகுக்கு, செய்-விளைசிலம்போல்வானே, தி - அக்கினிதேவனது, ஏ-வியப்பான், தலம் - விரித்தகையிலும், கள் - ஒருக்காற்றிருட்டித்தனஞ்செய்தவளான, இல்-அவனதுமனைவியிடத்தும்வசித்த, எல்-சூரியன்போல்வானே, நகம்-மலைகளாகிய, சார்-இடத்தில், அச்சு - சேவற்கொடிமுதலானவடையாளமும், அல்-ஆணவவிரண்மலத்தை, தா-தாண்டிம்படி, சிறு-சினக்கின்ற, ஐயை - தவப்பெண்களின், செய்தி-ஒழுக்கமும், ஏ-பொருத்தமுள்ள, தலங்களில்-உனதுகோவில்களில், என்னகம்-ஒன்றையென்மனமும், சார - சேரும்படி, சற்று-கொஞ்சமும், ஆசில்-குற்றமற்ற, தபை-கிருபையை, செய்தி-செய்யக்கடவாய்—எ-று ஏ-ஈற்றைச.

(க-கா.) பூமிதேவியுமிலக்குமிதேவியுங் கொண்டிருக்கிற பயங்கரநிவிர்த்தியாய்ப் பசுக்களைக்காக்கின்ற விட்டுணுவுக்குக் கோரயுத்தஞ்செய்யுமிராசதகுணத்

தையுண்டுபண்ணு மேதுவானலோகசஞ்சலமு மசத்தியமுயில்லாமற் போகி
ன்றபகல்போலு நற்காலமானது விளங்குகின்றபஞ்சபௌதிகமானவுலகத்திற்
பொருந்தும்படி சன்மார்க்கபலமுங்குழந்தைப்பருவமுமுள்ள சுவாமியே யழ
கிற்குவிளைநிலம்போல்வானே யக்கினிதேவன்கையிலு மொருக்காற்களவுப்புண
ர்ச்சியின்பமுங்கொடுத்தவளானவவன்பத்தினிவயிற்றிலும்வசித்தருரியன் போல்
வானே மலைகளிடத்திலனேக மடையாளங்களுளாகிசூடி யாணவவிருட்டைக்
களையும்படிக்கான வைராக்கியமுற்றதவப்பெண்களி னெழுக்கமும்பொருந்திய
வுனதுகோவில்களிலொன்றாயென்மனமுஞ் சேரும்படி குற்றமற்றகிருபையிற்
கொஞ்சஞ்செய்தருளென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) தேனுக்கிடமாகிய வீடென்றமையாற் பூவெனவருவிப்பினு மவற்
றிற்சிற்றந்தாமனையென்பதுதானேவிளங்குவது மதில்வசிக்குங் கிளியென்ற
தாலிலக்குமியெனப் பொருடந்தவாறுஞ் சரசுவதிக்குமொருஞாயத்தாற்பொரு
ந்துமென்பதுமவர்போலுஞ் செங்கிளி வெண்கிளியுமுள்ளவென்பது மிரட்சிப்
புக்கிருத்தியமுடைய விட்டுணுவுக்கு லோகநலத்தின் பொருட்டிராசதகுண
முண்டாமென்பது முலகந்துன்புறு மசத்தியகாலமிரவுபோலு மாதலிற்பகல்
போலு நற்காலமென்றதும் குருத்துவமுடைமைபற்றிச் சன்மார்க்கபலமுரைத்
ததும் அக்கினிகையிலுமவன்மனைவியிடத்தும் வசித்ததுமவன்மனைவியருந்த
தியல்லாத வாறுபெண்களாயுருக்கொண்டு களவிற்பமுட்டியவாறும் பவுராணி
கப்பிரசித்த சரித்திரமென்பதுங் குறிஞ்சிக்கோயில்களிற் சேவன்மயின்முதவிய
வடையாளங்களும் பாட்டிடைத்தலைவனும் சிறையெடுக்கப்பட்ட தவப்பெண்க
ளும் விளங்குவதுசபாவமென்பது மென்மனமு மொருகோவிலாகவேண்டு
மென்றசொல்லின்றாற்பரியமதனிலுநீ நீங்காதிருக்கச்சம்மதியென்றதாமென்று
மற்றவற்றிற்கும் விரித்தெழுதினமிகைபடுமென்பது மறிக.

(இ-ம்.) அகஞ்சாறு வென்றவிருசொல்லினடுவாவேண்டிய வத்துச்சாரி
யைதொக்கதுபோல்வனவற்றை மதித்த நியவேண்டிவது-சன்-தா-வென்றல்சற்
றாவெனவிதிவழிநின்றது ஐச்செய்யென்றல் ஐசெய்யெனமெலிந்து நின்றல்
போல்வன வற்றைப்பற்றி யிந்நிருவாகமறியாவிளம்புலவர் பேசுமாச்சரியத்
தைப்போலு மருவருப்புவேறின்றாம் தீயென்றவக்கினிப்பெயர் குறுக்கல்விகார
முற்றுத்தியென்றாயிற்று. (௨௭)

செய்யதகரிடத்தேறினன்னுனந்தந்தேசிகனே
செய்யதகரிடத்தேறினன்னுனந்தந்தேசிகனே
செய்யதகரிடத்தேறினன்னுனந்தந்தேசிகனே
செய்யதகரிடத்தேறினன்னுனந்தந்தேசிகனே.

(இ-ன்.) செய்ய-சிறத்த, தகர்-கங்கையையுடையரானசிவபெருமானுக்கும்,
இடத்து - அவரிடப்பாகத்துக்குரியதான சத்திக்கும், ஏறு - ஓரசிக்காவதாரஞ்
செய்தவிட்டுணுவுக்கும், இணன்-சூரியனுக்கும், தானம் - மதசலத்தையுடைய
விளங்குக்கும், தம் - மகாவாக்கியப்பொருளான, தே- பொதுத்தெய்வத்துக்

கும், சிகன்-சிகையுள்ள பிரமாவுக்கு, ஏ-சிறைபட்டானென்னுந்நீந்தையை, செய்-உண்டுபண்ணிய, அது-அஃறிணைச்சுட்டுக்கிலக்காகிய குழந்தைவடிவுற்றமுருகப் பெருமானுக்கும், அகரு-வாசனைப்புகை, இட-கொடுத்தலாதி யானவாராதனஞ் செய்யும்படி, தேறி - தெளிவடைந்து, நன்று-நன்மையும், ஆனந்தம்-களிப்பும், தேசு-கீர்த்தியும், இகல் - வல்லபமும், நே-அன்பும், செய்ய-விளைவதற்குநிலம் போன்றதன்மையினது, தகு - பொருத்தமான, அரு - அருமையை, இடத்து-விசாலமாக, ஏல்-ஒருமிக்கின்ற, தின்-தீமை, அன்று-அல்லாததாய், ஆனம்-உண்டாகப்பெற்றேமாயினும், தம்-கொடைத்தொழின்முயலும், தேசிகன் - செட்டியும், ஏ-வியக்கத்தக்க, செய்ய-சிவந்த, தகரிடத்து-ஆட்டுக்கடாவாகனத்தில், ஏறினன்-ஏறுகின்றவனுமான, தான்-ஒருவனே, நந்தம் - எங்களுடைய, தேசிகன்-ஆசாரியன்—ஏ-ஐ. ஏ-ஈற்றசை.

(க-கா.) சிவன்சத்தி விட்டுணு சூரியன் விநாயகரம்பொருள் முருகன் என்னுமேழுவிதமாயும் ஆராதிக்குந்தெளிவாகிய சமரசத்தால் நன்மையின்பம் புகழ் வலியன்பாதி யு விளைதற்கோர்வயல்போன்ற குணத்திற்றகுதியையுமுருமையை யு மிவ்வுலகத்திற்றீமையற்றதா யடையப்பெற்றேமாயினுங் கொடைத் தொழிலுடைய செட்டியுஞ்செம்மறிக்கடாவினேறுகின்றவனுமான வவர்களிலொருவனே யெங்களுக்குக்குருவானவனென்பதாம்.

(கா-ம்.) இவ்வேழுவித மூர்த்திகளைப்பற்றிய விபரமொருவாறிப்பிரபந்தக்காப்புளையில் விரித்திருக்கின்றமன்றியு நம்மாற்செய்யப்பட்டதுஞ் சதூர்வேதசித்தார்த்தத்தைச்சேர்ந்த பொதுவாசிரியர்சிறப்பாசிரியனென்னு மிருதிமத்தாராற்பாடப்பட்டனவுமாயவெல்லாப்பிரபந்தங்களு மிவ்வெழுபகுதியுள்ளடங் குமென்பதுந் தெய்வமொன்றே சட்சமயத்துமுள்ளதென்றல் பொது. குறித்த நாமரூபமொன்றேசிறந்ததென்றல் சிறப்புஎன்பவுமமைதிநோக்கிப்பொருணன் குவினங்கும்பொருட்டுப் பதவுளையிற்சிலவிரித்தெழுதப்பட்டதென்பது முன்பு செய்யுமுபசாரமான னுபத்தைப்பற்றியாராதனம்வருவித்தது மணக்கப்புகையுந் தன்மையாலகிலையுஞ்சாம்பிராணியையுமொன்றுபடச்சொன்னது மன்றியு மவ்விரண்டுஞ் சொற்பேதமுள்ள வொருசாதிரத்திற் சென்னியமென்பது மப்படிப்பட்டவருமையடைந்தேமாயினுங் குருமுருகனே யென்றமையாலச் சமரசமும்மூர்த்தியறுக்கிரகத்தாற் கிடைத்ததாமென்பதும் பிறவுமறியுமா றறியக்கடவர்.

(இ-ம்.) பண்புகோக்கிச்சிலநாமங்கள்வருவிக்கப்பட்டன துவ்விசுதியுடைமை காட்டுதல் - முடித்து-பூட்டு-என்பனவாதி யவற்றற்றேன்றும். தானமென்றது பலருமாகுபெயனென்னும் பின்மொழித்தொகை. சிகையுடையானைச் சிகனென்றல் விதிப்பிழையன்றெனல் சிகியெனுமயிற்பெயராற்றேன்றும் தீமைப்பெயரான தின்மை மைவிசுதிக்கெட்டுநின்றது. ஆனமென லானமெனப்பலர்வாய் பாட்டுவழிநின்றது.

சிகராசலங்களனேகத்தினுன்னறித்தேர்கிலனே
சிகராசலங்களனேகத்தினுன்னறித்தேர்கிலனே
சிகராசலங்களனேகத்தினுன்னறித்தேர்கிலனே
சிகராசலங்களனேகத்தினுன்னறித்தேர்கிலனே.

(இ-ள்.) சிகர - தலையினிடத்துள்ள, ஆ - வியப்பான, சலம்-கங்கையினது, களன்-களவுப்புணர்ச்சியுடையசிவனும், ஏ - அவனதுபாணமானவிட்டுணுவும், தத்தின்-கம்மாகியபிரமாவுமென்றுசொல்லப்படுகின்றமூவர்களின், நா-நாக்களி னது, நன்று-நன்மையானவன், இத்தேர் - இப்பூமியாகியதேரின், கிலன்-அச் சொழிதலானஆனத்தை, நேசி-விரும்பிச்செய்த, கராசலம்-யானைபோலும்விநாயகமூர்த்திக்கு, களன்-தேன்போலுமினியவன், ஏகு-செலுத்துந்தோறுஞ்செல் கின்ற, அத்தி-அயிராவதக்களிற்றையும், நானன்-கத்தூரித்திலகத்தையுமுடைய விந்திரானது, தித்து - மனத்தையுடையகுழந்தையானதெய்வயானையின், ஏர்-அழகிய, கிலன்-கழுத்தின் பூணாமங்கலத்திற்குரியவன், ஏசு-குற்றமுள்ள, இகர்-இகலோகத்தார், ஆ-இரங்கத்தக்க, சலம் - பெருங்கோபசம்பந்தமான, களன்- போர்க்களத்தையுடையவன், ஏக-ஒரோபொருளான, தினுன் - நித்தியன், நன்றி- விசுவாசமுள்ள, தேர்-உரோகணிப்பெண்ணேரிட்ட, கிலன்-உருவழிதன்மையோ னானசந்திரனை, ஏ - தொடத்தக்கனவாவளர்ந்த, சிகர - கொடுமுடிகளோடு கூடிய, அசலங்கள்-பருவதங்கள், அனேகத்தினுன் - எண்ணிலடங்காததொகையுடையவனுமுருகக்கடவுள், அன்றி-அவனையல்லாது, தேர்கிலன் - மற்றொரு பொருளையானறியேன், எ-று. ஏ-தேற்றம், அல்லது-ஈற்றரசு

(க-கா.) சிவன் விட்டுணு பிரமாவென்னு மூவர்களினாலினுற்சொல்லுநன் மைக்குரியவனுந் திரிபுரசங்காரஞ்செய்யச்செலுத்திய தேரின்ச்சையொடித்த விநாயருக்குப் பிரியமானவனுமானவாகனமூங்கத்தூரித்திலகமுமுடைய விந் திரன்யனமுமுகும்படி மகவாசையைவினைக்கின்ற தெய்வயானையினழகிய மங் கலத்திற்குரியவனும் பெருங்கருணையினியல்பறியாத வுலகத்தாரத்தோவென விரங்கத்தக்க போர்க்களமுடையவனுமொரோபொருளாக விளங்குகின்ற நித்தி யனுமரோகணிப்பெண்ணின் மோகத்தாலுருவழிதன்மையுற்றசந்திரன்வசுக்கு மண்டலம்வகாவளர்ந்த சிகரங்களோடுகூடிய பலபருவதங்கையுடையவனு மான முருகப்பெருமானையன்றி மற்றொருவகையு ளானறியேனென்பதாம்,

(ஞா-ம்.) உமையவனைவஞ்சித்துக் கங்கையைச் சிவபெருமான்றலையில் வைத்தானென்னும் பிரசித்தத்தாற்கனவுப்புணர்ப்பென்றதஞ் சிவனுக்கறித்துப் பாணமென்றதாலு மவ்வினத்தினுயர்ச்சிபற்றியும் விட்டுணுவெனவருவித்தது ளாவினதுகன்மைதுதியென்பது மித்தேனொனச்சுட்டியதாற் பூமியெனக்கொண் டது மகவாசையினும்பெரி தின்மையாலித்திரன்மனத்தையுடையதெனத் தெய்வயானையைச்சொன்னதுந் துட்டசங்காரமூலகிந்தென்றறியாரோ போர்க் களத்தின் கோரங்கண்டிரங்குவாராதவி னவகைக்குற்றமுள்ளானொன்றது மன் தியுமிகத்தானென்றலிற் பரத்தானைவர்க்கு மகரகாசத்திப்பிரியமுண்டெனல்

விளங்கியதும் ஒருபொருளானதித்தியனென்றதாற் பரத்துவங்குறிந்தவாறு
மற்றொருவரையறியேனென்ற ததுபூகி நிலயமென்பது மற்றவைமூன்னுணா
யில் விரித்துள்ளதும் வெளிப்படையும் பவுரானிகப்பிரசித்தமுமாமென்பது
மறிக.

(இ-ம்.) கம்மென்னும் பதத்திலத்துச்சாரியை புணரிற்கத்தெனவருமாறு
மறியாராதியர்க்கெல்லா முதராணமெழுதிமுடியாதாதலின்விடுத்தனம். அப்
பதத்தீற்றிலாறுமுருபைக் காட்டிநின்றவின்சாரியை முற்கூரியவிருவரையுந்
தழுவியது. கராசலமென்றபதத்தினுமசலமெனமலைப்பெயர்வந்து மற்றோரடி
யினுமவ்வுழி - சிகராசலமெனவப்பெயர்வந்தமையான் மயங்குமிளம்புலவர் பல
ருளாராயினுமுந்தியது சலமற்றபண்புடையதன்றதலானு மாணெயெனப்பொ
ருடந்தமையாலும் பொருந்துமெனச்சொல்லித்தேற்றுமுதுபுலவருமுளானொன
கம்புகின்றேன். செலுத்துமத்தியையேகத்தியென்றது பிறவினையால் வந்த
வமைதிசெலுத்துந்தோறும் போதல்பற்றிவழுவுவெனல்கூடாது. கழுத்துடையா
னெனப்பொருடருங் கில்லனென்றபதங் கிலனெனமெலித்தல்விகாரமுற்றது.

தேராதசிந்தையினேன்றஞ்சஞ்சத்திக்கைச்சீரியனே

தேராதசிந்தையினேன்றஞ்சஞ்சத்திக்கைச்சீரியனே

தேராதசிந்தையினேன்றஞ்சஞ்சத்திக்கைச்சீரியனே

தேராதசிந்தையினேன்றஞ்சஞ்சத்திக்கைச்சீரியனே.

(இ-ள்.) தேர் - அறிகின்ற, ஆத-இச்சையாகிய, சிந்து-சமுத்திரத்தின்,
ஐ-ஐந்துவித, இன்-இன்பமாகிய விடயங்களில், ஏன்று-பொருந்தி, அஞ்சம்-அன்
னம்போன்ற, சத்தி-பெண்ணை சரசுவதியை, கைச்ச-வெறுத்து; ஈர்-பூருவ
பட்சஞ்சித்தார்த்தமென்னுமிரண்டுவித, இயன்-வார்த்தைக்காரனான பிரமாவுற்
பத்திக்கு, ஏது-காரணமான, ஏ-வியப்புற்ற, ரா-ராத்திரிபோன்ற நிறமுள்ள
விட்டுணுவும், த-குபேரனும், சிந்தையின் - கருதத்தக்க வலிப்பிராயங்களில்,
ஏன்று-ஒருமித்து, அஞ்சம்-அம்மென்றுஞ்சம்மென்றுந்தொனிக்கின்ற, சத்திக்
கை-மகாமந்திரபீசாட்சரங்களைச்செபிக்கின்ற, சீர்-சுபாவமான, இயல்-குண
மென்னும், நே-நெய்யை, தேர்-தேர்போலங் கடிதடசம்பந்தத்தாலுண்டாம்,
ஆத-குற்றங்கள், சிந்தை - சிந்துகின்றநட்டத்தை, இன்-இனிதென்னுமிலாப
மாக, ஏன்று-ஒப்புக்கொண்டு, அஞ்ச-ஐந்தாகிய, அம்-அழகிய நிறங்களை, சத்
திக்கை-உமிழ்கின்ற, சீர்-சொற்சீர்களோடுகூடிய, இயல்-தமிழின், நே-அன்
பை, நேராத-ஆராயாமலுமிருக்கின்ற, சிந்தையினேன்-மனத்தினனாகிய வடி
யெனுக்கு, தஞ்சம்-ஆதாரமானவன், சத்திக்கை - வேலாயுதம்பிடித்தகையினற்
சீரியனே-சிறந்தவனான முருகக்கடவுளே—எ-று.

(க-ரை.) அறியப்பட்டதான விச்சாசமுத்திரத்தின் பஞ்சவிடயங்களி
லுமுத்திச் சரசுவதிகடாட்சத்தைவெறுத்துப் பூருவபட்சஞ்சித்தார்த்தமென்னு
மிருவித வார்த்தைவடிவான வேதந்தையுடைய பிரமாவுற்பத்திக்குக்காரண

7648a

மான வீபப்புற்ற விருண்ட திருமேனியோடுகூடிய விட்டுணுவும் குபேரனும் விரும்பத்தக்க பெருங்காரியங்களில் ஒருமித்து மகாமந்திரங்களைச்செய்க்கின்ற குணமாகியநெய்யைப் பெண்மோகத்தாலுண்டாருங்குற்றங்கள் சிந்துகின்ற நட்டத்தை நலமாகவொப்புக்கொண்டு பஞ்சவன்னங்களைக்காட்டுகின்ற சொற் சீர்களோடுகூடிய தமிழருமையை யாராயாமலிருக்கின்ற மனத்தோனான வெண்குத்துணை வேலாயுதம்பிடித்தகையாற்சிறந்துள்ள முருகக்கடவுளே யென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) மனவாக்குக்காயங்களா லறியப்பட்ட பொருள்களிடத்தன்றி யிச்சையுதியாவாதலினத்தன்மையா லிச்சாசமுத்திரத்தைச் சிறப்பித்ததுமது பஞ்சவிடயரூபமேயாமாகலின் அவற்றிலமுந்தியென்றது மவையுற்றற்கல்வி யாசைகெடுமாதலிற் சரசுவதியைவெறுத்தென்றதும்பசுபந்தனவேள்வியாதிய பூருவபட்சவாக்கியங்களும் புல்லுள்ளதலத்தின் மூத்திரம்பெய்யலாகாதென் றலாதிய சித்தார்தவாக்கியங்களும் வேதத்திலுள்ளானவேயாதலிற் பிரமாவை யீரியனென்றதும் வேதாகமவிதியாகிய சத்தியசவுசங்களைக் கெடுப்போரைக் கெடுத்தலினுந் தேவாலயச்சீரணேத்தாரணமாதியவற்றை விரும்பிச்செய்தலி னுநாட்டமுறுதலால் விட்டுணுவும் குபேரனும் கொள்ளவேண்டு மவிப்பிராயத் திலொருமித்தென்றது, நெய்யாற்றன்முகதெரிசனமாதல் போற் றவத்தா ணன்மதெரிசனமாதல்பற்றி யங்கனந் திட்டார்ததாட்டார்தமாக்கியதுங் காமசல் லாபத்தா லந்நிலைகுன்றுமாதலி னதனைச் சிதறுகின்ற குற்றமாகிய நட்டமெ ன்றது மத்தன்மையுணராதுமுயல்கை பற்றி நலமாகக்கொள்ளலென்றதுந் தனதுபுலமையாற் றிருவருட்பிரசாத சித்தியடையாத் வருத்தத்தாற்றியிழை யாராயாத மனத்தேனென்றதும் போகமோட்சகாமிகளிருவரு முபாசிக்குந் தெய்வமாதலின் முருகப்பெருமானே யெனக்குத்தஞ்சமென்றதுமறிக.

(இ-ம்.) இன்னென்றபத மோரிடத்திற்களிப்பையு மற்றோரிடத்தினலத்தை யும் விளக்கின்றது முதலடியி லஞ்சம்போன்ற சத்தியென்றற்கஞ்சஞ்சத்தி யென்ற துவமைத்தொகை. ராவென்ற பதத்திற்கு முன்னுரைத்தபண்பால் விட்டுணுவெனப்பொருள்கூறப்பட்டது. சிந்தையென்றபத மோரிடத்திலவிப் பிராயத்தையு மற்றோரிடத்தின்மனத்தையுந் குறித்துகின்றது. இப்பாடலி னிர்ப்பந்தத்தா லப்பீசாட்சரங்களை வெளிப்படுத்தும்படி கேரிட்டதாயினுமறி வார் இலையென்றது சத்தியம். தேர்போலுமல்குலைத் தேனென்றேசொல்ல யதுமான்றோர்மரபேயன்றி வேறென்று. குற்றப்பெயரான-ஆ து-பன்மை யின் மித்தமாதவெனவந்தது. சிந்துதலையென்றபதத்திற் றல் விசுதிநீங்கிச் சிந்தை யெனகின்றது. சுவைக்குறைவன்றென வுணரும்புலவனை விரும்புகின்றும். ஐந்துகிறத் தமிழ்க்குண்டென்பது வெண்ணக்கவி செந்தமிழ்பைந்தமிழெழுணுப் ஆன்றோர்மொழிகளானுஞ் சுதந்தாளுனத்தானுமறியுந் தகுதியில்லார் கம்மால் வியற்றப்பட்டுள்ள அதுவகையிலக்கணத்தா லறியக்கடவர். சத்திக்கைவாந்த் யெனப்பொருடருமாயினு மிவ்விடத்தில் ஒளியைவீசுகின்றவெனப் பொருள்

கொடுத்தது. அங்ஙனமேயிப்பிரபந்தமு மேகாக்கிரசித்தராய்ப் பிரவஞ்சத்தை யுந்தன்னையுமறந்து தமிழ்மயமாகாத புலவனுக்கருவருப்பையும் அத்திறமுற் றமுக்காற்றற்றமுபுபுலவனுக் கானந்தத்தையும் வினைக்குமென்பதுஞ் சருவகலா வல்லவியான ச்ரசுவதித்தாயின் நிருவடிசுளறிந்த சத்தியம். யென்பதுமென்ற சொல்லிலுள்ள வும்மை மற்றெல்லாமுமெனத்தமுவினது. (௩௩)

முற்றிற்றிறு.

வேலுமயிலுந்துணை.

நூன் மகிமை.

அதரந்தட்டாத்தனித்தாளினந்தாதியயிலன்னதே
அதரந்தட்டாத்தனித்தாளினந்தாதியயிலன்னதே
அதரந்தட்டாத்தனித்தாளினந்தாதியயிலன்னதே
அதரந்தட்டாத்தனித்தாளினந்தாதியயிலன்னதே.

(இ-ள்.) அதர்-அண்டங்களைத்தாங்குந்தன்மையாலத்திமரம்போன்றவரும், அம்-அழகும், தண்-குளிர்ச்சியும், தா-வலியும், தனி - ஆகியதன்மையோரும், தாளி-தாளக்காரணபிரமாவும், நந்து - சங்கத்தையுடைய, ஆதி - கடவுளான விட்டுணுவும், ஐ-ஐந்தாகிய, இலன்-தலங்கையுடையசிவபெருமானும், அ-ஆகிய மூவர்களினது, தே-தெய்வமும், அதர்-அடியவர்கெல்லும்வழிக்கு, அந்து-துணை யாகப்பொருந்துகின்ற, அள்-நெருக்கமுடையவரும், தா - வியாழபகவானை, தனித்து-சமானமில்லாதசேவைகொடுத்து, ஆளி - ஆண்டுகொண்டவரும், சம், எக்களுடைய, தாதி-சொற்றுதுக்களைக்கொள்கின்றவரும், ஐ-தலைமைபெற்ற, இல்-மனைவியாகிய, அன்ன-அன்னப்புட்போலுந்தெய்வயானைவள்ளியின், தே- கிருபையும், அதாம்-அச்சமின்மையும், தட்டா - முட்டுப்படாத, தனி-சம்பத்து முடையவரும், தாளினம்-கடைப்பூட்டுள்ளகடக்கேழ்மாதியவாபரணங்களும், தாதி - மகரத்தப்பொடியோடுகூடியகடம்புவெட்சியரதியமாலைகளுந்தரித்தவரு மானமுருகக்கடவுளாதது, அயில் - புசிக்கும்படியான, அன்ன-சோறுமுதலிய வாகாரங்களினும், தேய்-உகைகின்ற, அதாம்-உதமிகள், தட்டா-ஒன்றோடொன் றொட்டாத, தனித்தாளின் - ஏகபாதச்செய்யுளுள்ள, அந்தாதி-அந்தாதியாகிய விப்பிரபந்தம், அயில் - அவர்க்குரியவேளையுத்ததை, அன்னதே - போல்வதே யாம்—எ-று.

(ச-ண.) அண்டங்களைத்தாங்குந்தன்மையாலத்திமரம்போன்றவரு மழ குக்குளிர்ச்சியும்வலியுமாகிய தன்மையுடையவருந் கைம்மணிசங்கம் பஞ்ச பூதத்தலமென்னுமடையாளமுள்ள திரிமூர்த்திகளின்றெய்வமும் கடந்தர்கள்

செல்லும்வழிக்கு நெருங்கியதுணையாவாருஞ்சுமானில்லாத சேவையருளி வியாழனை பொருக்காலாண்டு கொண்டவரு மெங்கள் சொற்களின்றிதுக்களை யெல்லா மேற்றுக்கொள்கின்றவருஞ் சருவசத்திசமுகமானவள்ளிதெய்வானை யென்னும் பத்தினிகளின்கிருபையும் பயமின்மையுந் தட்டில்லாதசம்பத்து முடையவருமனேகமாபரணங்களும் பூமாலைகளுந்தரித்துக்கொண்டவருமான முருகக்கடவுளாயுத்தேசித்து ஆகாரமுண்ணும்போது மொட்டிகின்றனவான வுதிகள்சிறிதுஞ்சலனமுறாதபடிபாடியதான வேகத்தாளிதழுகலந்தாதியென்னு மிப்பிரபத்தமவரது வேலாயுதத்தைப்போல்வதென்பதாம்.

(ஞா-ம்.) முருகப்பெருமானது விசுவருபத்தரிசனத்திலண்டகோடிகளியா வுந்தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகப்பிரமாணமிருப்பதா லன்றோர்மொழிவழியங் கணங்கூறப்பட்டது. திரிமூர்த்திகளின் நெய்வென்றதற்குமுன்னோருழி விப ரஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வியாழனையாண்டுகொண்டதாசிய பவுராணிகப் பிரசித்தம். பத்தினிகளின்கிருபையுடையானென்றசொற் கோலாகலை புருடர்க் கிழிவாகாது. அவர்களிடங்கிருபையுடையானென்னினுஞ் செய்யுணிலையமையும் பரமகுருபரனுபோது நீக்காதவேலாயுதமே யாதலினதுபோன்றது. பிரபந் தமென்றதா லெக்காலுநீக்காமற்றரித்துக்கொள்ளத்தக்கதென்பொருடந்தது.

(இ-ம்.) தண்டாவென்றபதஞ் செய்யுள்விகாரத்தாற் றட்டாவெனநின்றது தன்மையென்றபதத்தின் மைவிகுதிநீக்கி யஃதுடையானைத்தனியென்றுந் தா ளத்தோனைத்தாளியென்றுமில்லையிலனென்றும் அகரமொன்றான் மூவர்க்கு முடைமைகாட்டியு மடியவர்முதலிய சிலசொல்லையுளையில் வருவித்துஞ்சொற் றமையன்றோராட்சியேயல்லது-விகாரமன்று-இதழுகலந்தாதிக்குப்பிரதிபதப் பிரயோகஞ்செய்ததிலொட்டாமையைமாத்திரங் குறிப்பித்தமையாற்குவியாமை பொழுதிற்பென்பாரக் கனமன்று குவியினுங்கடையாலொட்டீதல்பற்றி யத னுள்ளடக்குமாறறியக்கடவர்.

யாவுந்திருவருட்செயலென்னு
மெய்யடியார்திருவடிகளேசரணம்.

தெய்வமேதுவண.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தகுருபயோகம்

திருவாவினக்கா

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

இஃது

உறையூர்.

சைவசித்தாந்த சம்பாஷ. பார்க்களி

லொருவராகிய

தே. பெரியசாமிபிள்ளையா

இயற்றப்பட்டு

மஹா தேவோ பண்டிதம்
குணக. தேவர்திரி
வழியின:- மீசுவரதேவன்.

கா. கு சங்கரலிங்க முதலியாரவர்களாற் றமது

டாட்டஸன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

உ. ஸ்ரீமஹா தேஜே மண்டலம்
குகை, சேலம்.
ஊழியன்:- விசுவநாதன்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞ்ஞாநசம்பந்தகுருபயோகம்:

திருவாவணிக் கா

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

இஃது

உறையூர்.

சைவசித்தாந்த சபையாடியார்கள்

லொருவராகிய

தே. பெரியசாமிபிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டு

கா. கு சங்கரலிங்க முதலியாரவர்களாற் றமது

டாட்டன் பிரஸ்ஸில்

பதிக்கலாயிற்று.

1904.

உ-

ஔ.ஹைரர் வித்துவான்

மகர-ஈ-ஈ-ஈ

சி. வாஞ்சைலிங்க வைத்தியநாத செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

சேர்ந்த சம்புலு லத்தடியில் வாழுமொரு தேவ தேவை, கார்பூத்த வி
 னேழுமுதுந் கழிந்துகழி யாதபெருவ கதியைச சார யேர்ந்த பதிற்றுப்
 பத் தந்தாதி யாலேத்தி யிறைஞ்சி னானல், பார்பூத்த புலவரெலாம் புகழ்
 பெரிச சாயியெஹு ம்பான்மை யோனே.

மஹா தேவஜோ. கண்டலம்
குகை, சேலம்.
ஊழியன்:- விசுவநாதன்.

III

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

சிறப்புப் பாயிரம்.

செந்தோம் கலாசாலை இயற்றமிழ்ப் பொதகாசாரியரும்

மதுரை புதுத்தமிழ்ச் சங்கப்புலவரும் ஆகிய

மகா வித்துவசிகா ரத்தினம்

ஸ்ரீ மாந் கீ ரு ம ய லை

சண்முகம் பிள்ளையவர்கள்

இ ய ற் ற ி ய து.

பூவைவணத் தொருமாலும் புண்டரிக மேபாணம் போற்றிக் காணக்
காவைபலப் பலசூழக் காவையிறையடியினைக்கே கருதித் தந்தான்
காவையருந் தமிழ்க்கடவு ணட்டியமெய்ப் புலவரொலா நாட வின்னோர்
பாலையகந் தனிப்பதிறுப் பத்தந்தா திப்பெயரிற் பரிந்து மாநோ.

நதிபூத்த செழுஞ்சடையார் காந்திமதி யம்மையொடு கலக்கப் பூத்த
துதிபூத்த பதியுடையான் பதிபசுபா சத்திறனை தொந்தெல் லோர்க்
கும், விதிபூத்த வகையினனித் தருணிலகாட் முஞ்சுபையின் மேவப்பூத்த
கதிபூத்த செறியிடுவொழு கொருபெரிய சாமியெனக் கவிஞ ரேறே.

சென்னை அஷ்ட மாதாபாயம்

பூவை

மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ

கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

வானைத்தா வியவெண்ணு வவின்முலுழிவதிதல் எனப்பா னேற்ற
வானைக்காப் பெருமாற்குப் பதிறுப்பத் தந்தாதி யலக்க ரித்துத்
தேனைத்தேர் கவையமலிசெம் மொழிச்சரப்பச் சொற்றிட்டான செப்பு
ணுஞ் சேனைப்போற் பொழிபெரிய சாமிகா வலனைன்னத் துவங்கு
வோனை

சிறப்புப் பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை

வித்துவான் மகா-நா-ந-ஸ்ரீ

சி. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

மதுவள ரினிய காவும் வாவியும் வயலு நாப்பட்
பொதுஞ்று கவினு மோதும் பொன்னினீர்ப் பொலிவு மான்ற
முதுமறை யொலியு மிக்க முன்னவ னானேக் காவை
யிது கவை யழுதோ தேனோ வெய்திய கண்டோ வென்ன

மதித்த நல்லறி வினன்பர் வாய்செவி யாக மாந்த
வுதித்தசொன் மலரா வுள்ளி னொழுஞ்சூர் நாரதாகப்.
பதிற்றொடு பத்து நேர்ந்த வந்தாதிபன் பிங் யாத்து
துதித்தன னுறைந்த வேளாண் டொல்குலத் தொன்ற லானேன்.

நற்குண மறிவு மேன்மை நாவன்மை ஞான மேன
சிம்பா னாடிசே ான்பு சிவநெறி விரிக்கு மாற்றல்
பொற்புது நேர்ச்சி மாண்பு புகழிவை பொலியு நீரான்
முற்றவப் பெரிய சாமி முதுதமிழ் கவிஞன் மாதோ.

உ

தரங்கை வித்துவான்

மகா-நா-ந-ஸ்ரீ

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

மூவரா யவவதுலன் முதன்மைகொடு மிருத்தருள்செய் முழுவீர்ப் பெரான்
னி, பாவரா யப்பதியா னைக்காவந் தாதிவினைப் பரிவி னீந்தா, னாவரா
யக்கவிஞர் கலமேவப் புலிவாழ்நர் ஞான மெய்தத், தேவரா யக்குரிசில்
சேம்ப்பெரிய காமியெனுஞ் சிரி யோனே.

மஹா கோஜோ மண்டலம்
கூகை, கோலம்.
ஊழியன்:- விசுவநாதன்.

v

உறையூர் சைவசித்தாந்தசபை கவுரவ காரியதரிசியார்

தொ. மு. நல்லசாமி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

அருமறையின் னமுங்காண தப்பா னின்ற
வறுபவமா மாணேக்கா வண்ணல் மீது
கருவுறையுங் கொடியதுமர்க் கடல் சுடந்தே
கருதுமுயர் தனிவீடாங் கரையிற் சார
திருவுறையுந் தேள்ளுதமிழ் சிறக்கப் பத்தாய்ச்
சேர்த்தபத்தச் தாதிசொன்னுண் றெளிந்தோர் கொள்ளத்
திருவுறையு ரினில்வந்த சீர்மை யாளன்
றிகழ்பெரிய சாமியெனுந் திறன்மிக் கோனே.

திருப்பரங்குன்றம்

அ. ரு. நாராயணசரணரவர்களியற்றியது.

சீர்பூத்த புனல்பரந்து வரும்பொன்னி யாற்றிலிடை சிறந்து
தோன்றி, டேர்பூத்த சம்பமுனி சிவத்துதித்து வளர்ந்தோங்கும்
பெருவெண்ணை, லேர்பூத்த நிழலுறையும் சர்ப்பா யகன்மலர்
த்தாட்க்கின்ப மாந்த, கார்பூத்த மனமுறநம், பெரியசா மிக்கவி
ஞன் கலமுற் றேங்க.

பத்திபுரி யடிவர்கள் புடித்துணர்ந்து கதியலா யப் பதிநிறுப்பத்
தாம், மெத்தியசீ ரந்தாதி தனைமொழிந்தா னதனைவகு மதித்து
விண்ணில், லெத்திசையும் புகழ்படைத்த தருநிழல்வா ழிந்தி
னு மேங்க நானு, முத்தலமும் புகழ்படைத்த காட்டுர்வாழ் முத
ன்மையருள் மொழிபொய்யாது.

குணமெனுந் பருவதத்திற் வளர்குமா சாமியெனுந் குரிசில்
முனனாள், மணமுறுநன் மலரெடுத்து மாதேவன் றுட்கணிந்த
வரத்தாற் றேன்றி, துணருறுந் குழலுமையா னுடனுறையுந்
குழகனடி தொண்டு வாய்ந்து, பணமுடிவா முலகனுளார் புகழ்
தேத்தும் பலவழியைப் பலகா லோர்ந்து.

புன்செய்கை ஷோக்குமவர் திசையினுந் லாதகற்றும் புனித
சிலன், தன்செய்கை தனைபோக்கித் தருமஞ்செய் பவர்கடக்குந்
தகைம பூண்டோன், இன்செய்கை யுடையவரை யெதிரோற்று
வுபசரிக்கு மெழிற்செவ் வாயான், மன்செய்கை தனையறிந்து நட
ப்பதிலோர் மனுவேந்தன் மயக்கங் கொள்வான்.

இன்னவெலா முடைமையொடு வெழிலமைந்த மடமாத ஞஞ்
ஞன் றுந்தான், துன்னவந்து புடைகுழிற் தொகுதியினுல் மத
ன்னெனச் சொல்வாய் தின்னும், பன்னலமார் சுருதுபவ முழுத

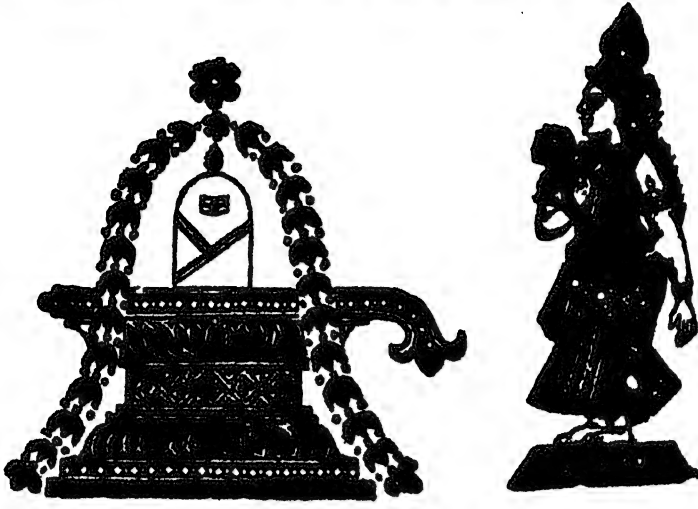
மைந்து பல்புகழும் பன்பின் மிக்கோன், நன்னயசங் கரலிங்க
வேளச்சிற்பதித்திங்கு நல்கி ஓனல். ௫

திரிசிரபுரம் நாஷனல் ஹை ஸ்கூல். தமிழ்ப்பண்டிதரும்.
உறையூர் சைவசித்தாந்தச்சபை உதவிசபைத்தலைவருமாகிய,
மகா-நா-ந-ஸ்ரீ. தி. ச. ஆறுமுகநயிராவர்கள்.

இயற்றிய.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சீர்தரு செந்தமிழ் சிவணிய நாட்டி, லாதித் தன்குல வரையர்ோ லோ
ச்சச், சூழ்கா ரணத்தால் சோழ ராயின, ரன்னவர் பொலியு மமர ருல
தேயத், திந்நிலம் பரவு மிலங்குசோ ணுட்டுப், பொன்னி யாற்றுப் பொ
ற்பார் தலத்து, ளத்தியுஞ் சிலம்பியு மம்பிகை யயனு, மடிமல ரேற்றி
யருணலம் பெற்ற, வாம்பல் வனத்து றப்பத் தலமாம், சதுர்மறை யோ
துஞ் சதுர்த்தப் பொருளான், காரணத் தியேயன் கதித்து நிரீஇ, பழவி
னை யொரீஇப் பதம்பெற நல்குந், திருவருட் டிறையின் சீரார்ந் துள்ள
ர், தலநெறி யோங்குந் தமிழ்மறை யாரியம், மிக்கொலி செவியின் மிக்
கொண் டுற்றே, விம்பர்வந் தொல்லை யிருகரந் குவிக்கும், விண்ணோர் து
திபெறு வெண்ணுவ னிழலமர், ஞான தலங்கொள் நம்பன் ஞேய, நவந்
தரு பேத நடிப்பவன் மூன்று, பத்துட னுறு பகுத்துமே னின்றேன், பு
லவர் நாவின் புகழ்பன் னூலு, னுரெனப் படுவ துறந்தையம் பதிதிகழ்,
மேழிக கொடியுடை வேளாண் குடியிற், தேவரா மன்மாற் செய்ய திரு
மேனிக், கலந்துவந் தருளுங் காந்தி மதியா, ரஞ்செய் சீரடி யருந்துதி
யாற்றித், திருப்பணி யுஞ்ற்றிச் செய்யருந் தவத்து, (முகனப் றந்தை) ம
ன்னிய பாவிற், கிலங்கா யதித்தோ னிம்மையி னலம்பெற, மெய்கண்ட
நூலின் மேதை வாய்ந்த, பெருமை மீமிக்க பெரியசா மிப்பெயர் புல
மை யுள்ளோன் புதுமணங் கமழுங், கணியோ தேனோ கண்டோபாகெ
னக், கற்றோ ருலக்கக் கண்ணுத லான்சீர், மயிலயி னீத்து மணித்தசந்
தாளந், தாங்கும் பேறு தருமுத்தி நாதன், சைவம் வளர்த்த சம்பந்த மூ
ர்த்தி, யாதித் தீவக மன்னவெம் மண்ணலா, ரரு னுறு பாவா கையலந்
தேத்திப், பத்தி ரசமுதற் பாங்கிற் சார்த்தே, ஆ ரு மண்டங் குலந்திரி பு
ம்மு, னுரணி மாற்ப னுரமார் மிடற்று, நனபு கொளவே நற்சீ ரடிதொ
டை, தருபதிறுப் பத்துத் தந்த வந்தாதி, மாலை சாற்றி மகிழ்ந்தா னத
னை, வாறோ ரன்று வார்டுட வழதக், கொன்றையா னருளாற் குலவிப்
பெற்றென, நல்லவர் போற்று நலஞ்செறி காட்டீர்த், தொண்டை வே
ளாண் டொன்மை முதன்மையன், குமாரசா மிப்பெயர்ப் குணம்புகழுந்
றேன், சிவத்தைப் பேணிற் நவத்திற் கழகெனுஞ், செப்பு மவ் வையு
ரை செப்பமா வோர்த்து, நற்றவத் துதித்து நானிலம் புகழும், செல்வப்
புதல்வன் சுப்பிர மணியவேட், டன்னுடன் வந்த தகைகூ ரன்பன்,
சைவந் தழைக்க தண்மதி யுள்ளோன், சங்கர லிங்கஞ் சார்பே. ராள,
னம்புலி யாரின் தன்புபெற் றய்ய, தன்னச்சி லேற்றித் தந்தன வீதன்
றே, விசைதவழ் காட்டி வினையந்தோர் முறையே,

உ

சீவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தகுருப்போய்:

திருவானைக்கா பதிற்றுப்பத்தந்தநகாதி.

கடவுள் வாழ்த்து.

காப்பு விநாயகர்.

திருந்தியமா மறைபயிலுந் திருவானைக் காவ்ஹைக்குப்
பொருந்தியநற் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி புகலவரு
டருந்தியக்க மொழித்தெனக்குச் சதுர்முகனு மவன்வருகா
மருந்தியனுந் தொழுமானை வதனமுடை யான்பதமே.

ஜம்பு நாயகர்.

பொன்பூத்த மார்பனய னரிபுலவர் முதன்மற்றைப் புலிதர்
யாருங், கொன்பூத்த பலவகையாய் குளிர்தீர்கொண் டாட்டியது
மன்றிக் கோதி, மென்பூத்த நயப்புனலே சடையிருந்து மதினவி
ழைவு தீர்கி லானாய், மின்பூத்த புனலுருவாய் வேழவனத் தமர்ந்
தானை வேண்டல் செய்வாம்.

அகிலாண்ட நாயகியார்

மணமலிபூத் துணர்க்குழலுஞ் சிலைதுதலுஞ் செவ்வாயும் வயங்கு தோளுங், கணமலியன் பருக்கருளைப் பொழிவிழியுந் தனதடமுங் கடகக் கையங், குணமலிபல் லுயிரெவையு மீன்றதிருவுதரமும்பொற் கொடிநேர் நள்ளும், வணம்விபெ மகிலாண்ட நாயகிதன் மலரடியும் வணக்கஞ் செய்வாம்.

செல்வ விநாயகர்

நீர்கொள் சடிவப் பரஞ்சடரா நிமலா னந்தப் பெருமானார் நாரகொ ளன்பி னோட்டித்த நவிலுமொருகோட் டிருசெவிநற் சீர்கொண் முன்னு டாதநால்வாய் திகழு மைந்து கரமுடைய வேர்கொள் செல்வ மழகளிநென் னிதயத் தடத்தி விலங் கடுமால்

குமாரக் கடவுள்

முன்ன மறையா கமமங்க மொழியுங் கலைகண் முழுதுணர்ந்த துன்னு மலயத் தமிழ்க்கடற்குத் தூய வேரத்தை வலியுறுத்த மின்னுங் கருணைப் பெரும்பிழம்பாம் வென்றி யயில்வேற் கரத் தெந்தை, பொன்னங் கமலப் பூங்கழலைப் புகழ்ந்து பாட லெம் வேலை.

திருநாதி தேவர்

தெள்ளிய கங்கை வேய்ந்த செஞ்சடைப் பெருமான் வாழும், வெள்ளியங் கயிலை காக்கும் மேதகு சீர்வாய்ந் தோங்கு, நள்ளிய கருணை யோடு நந்தமை யடிமை கொள்ளும், வள்ளிய நந்திப் புத் தேண் மலரடிக் கன்பு செய்வாம்.

திருஞாந சம்மந்த சுலாமிகள்

ரூம்பந் தன்னி லிருகும்ப மேந்தி யொருகொம் புதித்திடவுந். தம்பந் தனில்வந் தான்சிவசா ரூபத்தனைத்தாங் கிடவுமரு, ளம்பந் தனைய முலைசுரந்தெம் மம்மை தரும்பா லயில்ஞான, சம்பந் தனையே, யெஞ்ஞான்றுந் தமிழேன் செய்தல் சிந்தனையே.

திருநாவுக்கரசு சுலாமிகள்

அன்ன வடிவாய் நான்முகத்தோ னளவில் கால நேடிநின்று, மின்ன படியென் றறியவொணு விண்டைச் சடையா னெமபெரு மா, னன்னங் கொடுவந் தாற்ற்நிடை யளிக்கப் புரியு மரியதமிழ் மன்னுந் தனத்து நாவாசர் வனச மலர்மென் கழல் பணிவாம்.

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்.

குல்லைப் படலை யோன்கிடியாய்க் கூவை யிடந்துங் காண்பரிதா
நல்ல கமலப்பதமகன்று நயனம் வளரு மிடத்தினும்வர், தொல்
லை மகழ்வி னொடுமுடிமே லொன்றப் புரியு முயர்தவத்து, வல்லை
ப் பொருவு முலைப்பரவை மனாள் னடியை வணங்குவாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

எழுதும் வேலை நான்முகத்தோர்க் கியற்றி யெழுதா மறைபுக
ன்ற, கொழுது வரிவண் டுழக்குமலர்க் கொன்றை புனைந்த ஞா
ணனே, பழுதி லொருபூ சுரவடிவாய்ப் போந்து பதுமக் கரநோவ
வெழுதும் படிநற் றீந்தமிழ்சொ லிறைவர் மலர்த்தா ளிறைஞ்சிடு
வாம்.

சுண்டேசுர நாயனார் முதலாக வறுபத்து மூவர்கள்.

தந்தை யொருதா டனைத்துணித்துச் சாற்றுந் தனக்கொப்
பொருவரிலா, வந்தி மதிரின் றொளிர்சுடிலத் தமலன் கமல விரு
தாள்சேர், மைந்தர் தாளு மற்றபான் மும்மை யடியர் மலர்த்தா
ளுஞ், சிந்தை யுவந்தே சிந்திப்போந் தீய வினையுஞ் சிந்திப்போம்.

அவையடக்கம்.

வாணுதற் றேவி யார்செய் வயங்கு பூசனை தழீஇய, தாணு
வோர் சிலந்தி செய்பு சனையையுந் தழீஇய வாற்றா, லேணுறு
மடியர் செய்யு மினியபா வேற்ற லோடுங், கோணுறு மனத்தேன்
சொற்ற செய்யுளுங் கொண்டாள் வானால்.

நூல்.

சீரார் கமல மலரதனீற் செறிந்து விளங்குந் திசைமுகனுங்
காரார் மேனி நெடுமாலுங் காண்டற் கரிய கழலினையை
நாரா ருணமி லடியேனு நண்ணுங் கால முளதேயோ
வேரா ராணைக் காவிலம ரீசா வடிய ரிரும்பேறே

க

இரும்பார் வலிய மனமுடைய வெளியே னின்ற னெழின் மிகுந்த
சுரும்பார் கமல மலரடிக்கே துகடர் தமிழாற் பாமாலை
யிரும்பா ரதனற் சூட்டுமா நென்னோ முன்னந் தவமிழைத்தேன்
கரும்பார் கழனித் திருவாணைக் காவின் மேய கண்ணுதலே

உ

கண்ணே கண்ணி னுண்மணியே கருத்தே கருதப் படும்பொருளே
விண்ணே விண்ண வர்க்குறையே வியே வியி னுறுமணமே
பண்ணே பண்ணின் மேவிசையே பரவும் வெண்ணு வன்னிழல்வா
ழண்ணு நின்றன் பொன்னருளை யடியே னென்றோ வெய்துவதே

எய்தி நினது மலரடியி னின்ப மடியர் துகடரயான்
பொய்தி கழுமில் வுலா னிடைப் புண்ணு ருடலை யோம்பிநித
மைதி கழும்வெங் கணைவிழியார் வலையின் வாய்ப்பட் டிழல்கின்
றேன், மொய்தி கழும்வெண் ணுவனிழன் முதல்வா முக்கண் மு
ன்னவனே

ச

முன்ன மறையு முணர்வரிய முதல்வா வாணைக் காவினுறை
மின்னி னனைய சடையதனின் வையந்த கொன்றைப் படலையனே
பின்னை கேள்வ னுணர்வரிய பிறங்கு நின்றன் ருளினைக்கீ
ழென்னை யிருத்தி வைப்பதனுக் கரங்ங் யருள்வ தென்றுகொ
லோ

ரு

என்று தவழு மாமதின்கு ழெழிலா ராணைக் காவினமர்
கன்று குணிலாக் கனிய, குத்தோன் காண்டற் கரிய பரம்பொருளை
மன்று ணடிக்கும் பெருமாளை வந்திப் பார்த மகத்தொளியை
யின்று வணங் ப் புழுவாயே வென்னோ குறைநிற் கென்மனமே

மனமே நீனக்கோர் மாற்றமின்று வகுப்பே னதனைக் கேண்மதிரீ
வனமே வான வரையோங்கும் வளமார் காவின் மாமணியைக்
கனமே யனைய மிடறுடையெங் கனக வரைவிற் கடவுடனைத்
தினமே யுன்னி வாழ்த்துதிமேற் சேர்வாய் முத்திச் செழுங்கரை
யே

எ

செழுநீர்ப் பொன்னி புடைசெறியுஞ் சீர்கொன் காவை நகர்மேய
மழுவார் கரத்தெம் பெருமாளை மதிசூ டியநம் பிஞ்ஞகனைத்

தொழுவார்க் கிரங்கி யருள்வாணைத் தூய்மை யாணைப் பாடாமற்
பொழுதே போக்கித் திரிதந்தேபொல்லா மைய லாழ்ந்தேனே

மையார் கண்டப் பெருந்தகையை வளமார் காலை மாமணியைச்
செய்யா மறைசொல் செழுங்கடரைச் சிந்தைத் தலத்து ளிருத்
தாதே, நெய்யார் குழன்மங் கையர்தையையே நேடி வாளா வாண
னைப், பொய்யா ருலகற் போக்குறுயிப் புலைய னேற்கங் குய்வுண்
டோ

உய்யு நெறியே சிறிதோரா துலகிற் பாஞ்ச ராத்திரமுன்
வெய்ய சமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து வருந்தா வாறருளா
றுய்ய சைவசமயமெனுந் துலங்கு நெறியிங் கெனக்களித்தின்
றைய னேனாக் காவிலம ரப்பணுட்கொண் டருளினனே.

வேறு.

அருளினாற் பொலியுந் திருவுருக் கொடுநல் லறவிடை மீதினி ளீ
வர்த்தே, தெருளினாற் பொலியு மடியவர்க் கருளுஞ் செல்வமே நி
ன்னடிமலரை, மருளினாற் பொலியு மனத்திடைக் கண்டு ளஞ்ச
னேன் மகிழ்நா ளுளதோ, பொருளினாற் பொலியுங் காவையின்
மேய புண்ணியா புசன்மறைக் கொழுந்தே

மறையவன் முகுந்த னிந்திரன் முதலா மற்றுள வானவர்க் கெல்
லா, மிறைய ய னானைக் காவின் லமர்ந்தோ னிணையடிப் புக்கினை
யேத்தித், தறையினி லெவரு மெடுத்தெடுத் தேத்தத் தலைமை
சால ருள்பெரு மடியார், குறையினை மிகவு முடையவா னு லகை
க்குறிப்பது மனத்திடை யிலையே

மனத்திடை நின்றன் றிருவுரு வன்றி மற்றுள வானவர் தம்மைத்
தினைத்தனை யடியேன் கனவிடை யேனுஞ் சிந்திப்பே னல்லனியா
ன கண்டாய், சினத்தினாற் புரங்கண் முன்றையு முன்னர்ச் செழு
ந்தழற் கொள்ளுமா புரிந்த, கனத்தினுங் கரிய கண்டனே காவை
க்கடிநகம ரமர்ந்தவிண் ணவனே

விண்ணவ னேநின் றிருவுருத் தனையே விருப்பொடுங் கருத்திலெ
ஞ் ஞான்றுந், திண்ணமா மதித்துன் வரமெ திர் பார்-குஞ் சிறிய
னேன் றனைவிடேல் கண்டாய், கண்ணுதற் பரமே த ப்பரா சா
னுங் கவுதம னுந்தொழுங் காலை, விண்ணிற் றோயின் மேவிய
தெய்வ விழுத்தகு சம்புநா யனே

சம்புநாய யகனே சாற்றகி லாண்டத் தலைவிதன் பூசனைக் கன்றித்
தும்பியுஞ் சேயுஞ் செய்தபூ சனைக்குஞ் சுரந்தருள் புரிந்தோர் த

ஹைந்தே, னம்பணி சடையெம் மாதியே கோதி லலையெறி யமுத
வா ரிதியே, சம்புறு ஞான தலத்திடை வைகு நலங்நெழு சுத்த
நிர்க் குணனே கடு

குணப்பெருங் கடலி னகடுகின் டொழுகுங் குளிர் புனற் பொன்னி
சூழ்ந் தொளிநுந், தணப்பருஞ் சீர் கொள் காவையின் மேய சம்
புவே நின்னடி மலரைப், பணப்பெரும் பார்தட் சுடிகையிற் கிட
ந்த பார்மிசைப் பத்தியி னொடுமோர், கணப்பொழு தேனு நினைந்
திடா தின்றிக்கடையனே னுய்புநாளுளதோ கசு

நாளெலா நின்றன் றிருவடி மலரை நாடுமா றறிவிழந் தெளிய
வாளுலாமுண்கண் மங்கையர் மையன் வாரிதி யாழ்ந்திவண் கழிக்
குங், கோளெலா முடைய கொடுமனத்தேற்குன் குரைகழ லளித்
தருள் கண்டாய், தூளெலா மொருங்கே பொழிதரு நாவற் றாய்
வனத் தமர்ந்தசுந் தானே கள

சுந்தரன் காழி ஞானசம் பந்தன்சொல்லிறை வாதலூர டிகள்
செந்தமிழ்ப் பாடல் கேட்டரு ணின்றன் றிருச்செவியேற்குமோ
வென்றன், சந்தமில் பாடன் மற்றுநீ யிரங்கத் தண்ணளி புரிவ
தெவ் வாறோ, பந்தமின் முனிவர் சூழ்தரு காவைப் பதிவயி னம
ந்தவெம் பரனே கஅ

பரமனே முன்னம் பங்கயத் தயனும் பரவையில் விழிவளர் பவ
னும், பரமொரு நானு னென்றுனை யெதிர்த்து படருழந் தமைய
றிந் திருந்தும், பிரமநா மன்றி வேறிலை யென்னப் பிதற்றுநர் கா
ண்பரோ நின்னைக், கரமலைக் காவின் மேவிய தெய்வக் கவின்மிகு
சம்புநா யகனே யக

நாயக னொளிநுங் காவையின் மேய நான்மறை தனக்குமெட்
டாத, தூயவன் சோம சேகரன் றுலங்கு தொன்மையன் சுந்தர
னைந்து, சாயகன் றனைமுன் பாவையி னெரித்த சங்கரன் றற்பா
னன்றித், தாயகம் வேறொன் றுண்டுகொ லிந்தத் தரணிமே லே
ழையேன் றனக்கே உய

வேறு

தனக்குவ மையி றந்தி வனத்துறை
புனத்துழாய்முகில் போற்றுறு மீசனை
மனத்துள் வைத்து வழுத்தவு மென்றனக்
கனத்தன் கால னாளுந்துய ரற்றவே

அற்ற மோவுய ராணைக்கா வண்ணலைக்
கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதன் மூர்த்தியைப்
பெற்ற மூரும் பிரான்றனைப் போற்றிடா
தெற்றுக் கோபிறந் தேங்குவி ரேழையீர்

௨௨

ஏழை காளினி யேனு மிருண்மலர்க்
கூழை யார்தமைக் கூடன் மறந்துநீர்
வாழை காய வரையுயர் காவையெம்
மாழை வண்ணனை வாழ்த்தி வணங்குமே

௨௩

வணங்கெ னத்தலை யோடு வழுத்தென
விணங்கும் வாயினை யீந்தடி யாரிருங்
கணங்கள் காட்டிக் கடையனை யாண்டனன்
மணங்கொ ணுவல் வனத்துறை மன்னனே

௨௪

மன்ன னேமலை மங்கையோர் பாலுறை
யன்னஞ் சேர்வய லாணைக்கா வண்ணலே
யுன்னை யேதொழு வேற்குத வாததின்
றென்னை நின்ற னிணையடி-க் கஞ்சமே

௨௫

கஞ்ச மன்ன கவின்றரு நன்முக
வஞ்சப் பெண்மயல் வாரிதி யாழ்ந்தொரு
தஞ்ச மின்றித் தவிக்குந் தமியனை
யஞ்ச லென்றரு ளாணைக்கா வத்தனே

௨௬

அத்த னேயொளி ரத்தி வனத்துறை
கத்த னேகுளிர் கங்கைச் சடையனே
பித்த னேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டிடி
னித்த லத்துனை யேசுந் ரியாவரே

௨௭

யாவ ருன்னை யறிதரு நீர்மையர்
பூவ ருமய னோடு புனத்துழாய்த்
தேவ னுந்தெரி யானெனச் செப்பிடிற்
காவை மேவிய கன்மகள் பாகனே

௨௮

பாகை நேர்மொழிப் பாவையர் மையலா
லாக மோடறி வன்பழி வேணையான்
மாக நாட்டவர் வந்து வணங்குநன்
னாக மாவன மேவிய நாதனே

௨௯

நாத னாய்வந்திந் நானிலத் தென்றனைப்
போத நல்கிப் பொருளெனச் செய்துதன்
பாத தாமரை தன்னிற் பரிப்பவ
னோத நீர்வய லும்பல் வனத்தனே

௩௦

வேறு.

வனத்துழாய் மாலையணி மாலவனு மலர்மேய
புனத்துவச நான்முகனு மடிமுடிகா னாதுழலச்
சினத்தினம் புரமெரித்த தென்னனைக் காவானென்
மனத்துனே யெளிவந்த வாறென்ன வறியேனே.

௩௧

அறியேனின் பெயர்புகன்றே யாடேனின் றிருமுன்னர்க்
குறியேனின் றனைபுளத்திற் குவியேனின் றனக்கருகை
முறியேய்வெண் ணவனிழன் முதல்வாமற் றுதலினற்
சறியேனுன் னருட்கயலாச் செல்வேனோ தீநரகே.

௩௨

நரகமதி லுய்த்திடினு நாதாநின் றிருவடியின்
விரகருளிச் செய்குவையேல் வெறுக்கேன்மற் றதையின்றே
றுரகமொடு வெண்கரியைத் தூரக்கவளிக் கனும்விரும்பே
னுரகமணிந் தொளிருறுந லும்பல்வனத் துறைபவனே.

௩௩

பவமென்னும் பெருங் டலிற் படிப்படிந் தெந்நாளுஞ்
சவமென்னப் படுவேனைத் தண்ணளியி னாவினிதே
தவமென்னு நெற்பயிலுந் தக்கார்குழ் காவைநகர்ச்
சிவமென்னும் பொருளின்றே தேடியடைந் தாண்டதுவே.

௩௪

ஆண்டாணை யடியேனை யாளாக வனலுருவாய்
நீண்டாணை நீள்சடைமே னிலவிதழி யோடரவம்
பூண்டாணைப் பொருதழியும் புறச்சமயத் தவர்மனத்தை
வேண்டாணைத் திருவாணைக் காவாணை மேவினனே.

௩௫

மேவியவெம் பத்தத்தால் வேறுவே றுருவெடுத்துக்
காவிரேந் டண்மடவார் வலவிதனி லாழ்த்தென்றும்
பாவியேன் படுந்துயரம் பார்த்தருளா யீதருளோ
வாவிசூழ் திருவாணைக் காவமார்த வற்புதனே.

௩௬

அற்புதநின் றிருக்கோயி லடைந்தங்கம் புளகரும்பப்
புற்புதங்கொ ளாறென்னப் புனலொழுக விருவிழியி
னற்பிழைநி னின்றருக யகங்குழையே னுய்வேனோ
செப்பானே திருவாணைக் காவமார்த தென்னமுதே.

௩௭

அமிழ்தனைய தமிழ்ப்பாட லரியநினை தடிமலர்க்கே
யமிழ்திரைவை யகத்தெளியே னியம்பிடுமா றருள்புரியா
யமர்தொழுந் திருவாணைக் காவின்மர்ந் தடைந்தவர்தஞ்
சமலமதை முறுக்கியரு டனித்தலைமைப் பெருந்தகையே.

௩௮

பெருந்தகையைக் காவைநகர்ப் பிறப்பினியைப் பேணுமன்
முருந்தனைய மூரலினுர் முயக்கினிடை நனிவீழ்ந்து
வருந்துறுவெம் பாழ்நெஞ்சே மற்றனைய பெருமான்றன்
பொருந்துறுந் றிருவருளைப் புசிப்பதுனக் குண்டாமோ.

௩௯

உண்டாமோ வுனையன்றி வய்வருளத் தெய்வமெனப்
பண்டாய நான்மறைகள் பகர்வதையே பாராமற்
கொண்டாடும் பிறதெய்வக் கொடியருயும் வகையுளதோ
வண்டாரு மாருகத வனத்துறையும் வானவனே.

௪௦

வேறு.

வானுலவு நெடுமதில்கள் வயங்குறுந் காவை
மாநகரின் மேவியவெம் வானவனே நாயேன்
கூனுலவு பிறைமேகங் கொடிவரையை வென்ற
குளங்கூந்த லிடைகொங்கை கொண்டகவின் மிருந்த
வானுலவு விழிமடவார் மையலெனக் கிளத்தும்
வாரிதியின் வீழ்ந்துகரையேறும்வகை கானேன்
கானுலவு நினதுமலர்க் கழலினையாங் கலத்தைக்
கடையனேற் குதவியருட் கரையினிற்சேர்த் தருளாய்

௪௧

அருளேனன் னெறியைவிடுத் தவனிமிசை நாளுந்
மரிவையர்க டனைவிரும்பி யலைவுறுநிற் கென்னின்
மருளேயு மனமுடைய மாபாவி தனக்கே
மதுரையின்முன் பருள்புரிந்த மாண்டிபுதனைக் கொண்டே
விருளேயு முகிலுலவு பொதும்பரிநு ஞாங்க
ரிலகு மெழிற் றிருவாணைக் காவதனின் மேய
தெருளேயுஞ் சம்புமுனி போற்றுறுந் நெய்வச்
செழுஞ்சுடரே சந்தமிகு முந்தை மறைக் கொழுந்தே.

௪௨

தேன்மணக்குங் கமலமல ரயனாகிப் படைத்துஞ்
செழுமேக மனையநிற மாலாகிப் புரந்தும்
வான்மணக்கும் பிறையணிந்த வானவனா யழித்து
மன்னுதனக் கோர்வடிவுந் தொழிலுயிலா தொளிநுஞ்
சேன்மணக்கும் வயற்காவைத் தெய்வநகர் நன்னிற்

நிருவமுடன் வீற்றிருக்குஞ் சிவக்கொழுந்தே நாயே
ஹன்மணக்கு முடற்பிறவி தனிவறுதற் கஞ்சி
யுனதுபய சரணடைந்தே னபயமரு ளரசே.

சக

அரியபர வெளியதனி லம்மைமகிழ் பூப்ப
வானந்த நடம்புரியு மமலநின் தடியைப்
பிரியமுட னுளமதனிற் பேசுறுமெஞ் ஞான்றும்
பெரிதுநினைத் திடவருளிப் பிறங்குமுன தருளுக்
குரியவனா யெனைப்புரியி லுனைமுனிவா ருளரோ
வுவணமுயர்த் தோன் கமல வுயர்மனையோன் போற்றுங்
கரியமுக லுறங்குமுயர் கடிமதில்கள் சூழ்ந்த
காவை நகர் மேயவருட் யேபரஞ் சுடரே.

சச

சுடரிலேவே லனையவிழி மடவார்க டமையே
துருவியிவ ணலமருமித் தொல்வினையி னேற்குன்
மடலவிழு மரைமலர்ச்சே வடிதனையே நாளு
மறவாமன் மகழ்வினெடு வாழ்த்துமடி யார்தந்
திடமிகுந்த கூட்டநனி சேர்த்தவர்கட் கேற்ற
திருத்தொண்டே புரிதருந் செயலளித்தின் றருளாய்
தடமிடங்க டொறுங்குலவு ஞானதலத் தமர்ந்த
சசிகண்ட சிகண்டாவெஞ் சாற்றுமணி கண்டா

சக

கண்டாருங் கேட்டாருங் காசினியில் வெய்ய
கடியவனென் றுளநடுங்கிக் கைத்துமிக வேசக்
கண்டாரு மொழியயில்வேற் கண்ணியர்க டமக்கே
கழிமகழ்வோ டேவல்செயக் கடவேனைப் புகழாம்
வண்டாரு மாமறைநா புரமுமணிந் திமய
மலைமகளார் களிப்பெய்த மன்றினட மாடும்
வண்டாரும் வாரிசமென் மலரடியிற் கூட்டாய்
வளம்படைத்த காவைநகர் குளம்படைத்த விழியாய்

சக

விழிநிறைந்த புரத்தானும் வியினமர்ந் தானும்
விசுமலைப் பாயறனின் விழிவளரு வாணங்
கழிபொருளுக் குரியானங் கவுசிகனுந் தூய
கைவந்த மாதவப்ப ராசரனு மருவி
விழியுமுய ரிமயவரை பின்றெடுத்த வெங்க
னினங்கொடியு முளங்கசிவுற் றென்புநெகிழ் துருந்
பொழியர்மற் றுடந்தம்பட் டேத்தவினி துவந்த
வுயாரானைக் காவாயென் னயர்போக்கி யாளாய்

சக

ஆளுடைய பிள்ளையுய ரரியதிரு மணத்தி
 லலகடுமோ ராளாய்முன் னமைந்திருப்பே னாகிற்
 கோளுடையே னின்னுனது குரைகழர்ச்சே வடியைக்
 கூடவருந் தேன்றடைகொண் டேனருள்செய் தாளாய்ப்
 பிளுடைய காரெனவே பேசுதிரு வருளைப்
 பிறவியொழி தரவைந்து பிறங்கெழுத்தோ துவதார்
 தாளுடைய வடியவர்கட் கியைந்து பொழிந் தருளுந்
 தந்திவனத் தேயமர்ந்த சந்திரசே கரனே

சஅ

காமுன்றொ டிரண்டுடைய கரிதனையுஞ் சண்மு
 கம்படைத்த கண்டிர வத்தினையு மீன்ற
 வாமுன்றோ டிரண்டுபுடை யொளிர் காலை மேய
 வுண்மையறி வானந்த வுயர்வடிவப் பொருளே
 புரமுன்று மன்றெறித்த புன்முறுவ றனையென்
 புன்மலமெய் துறவினிதே புரிந்தெனையு முன்றன்
 சிரமுன்று நான்குமுளார் தெரியவரி தாய
 செங்கமல மலரடியிற் றங்கவருள் புரியாய்

சக

அருவாகி யுருவாகி யருவுருவ மாகி
 யளவிறந்த வுயிராயவ் வுயிரி னுக்கோ ருணர்வாய்
 மருவாகி மலராகி மகத்தாகி யணுவாய்
 வயங்குதிரு வருள்பதிந்த வாய்மையினோர்க் கருளுங்
 குருவாகி மற்றுளவெப் பொருள்களுமாய் நின்ற
 கொள்கையினு லுனையறிந்து கூடும்வகை காணேன்
 றிருவானைக் காவினுறை தேவர்கடந் தேவே
 தீதுடையேற் கிவ்வுலகி லேதுகதி செப்பாய்

கூய

வேறு.

செப்பார் முலைந் செல்லார் குழல்வெஞ் சேலார்கண்
 டுப்பாரிதழ்கொண் டானார் கலவித் தொடுகடல்விழ்ந்
 திப்பாரதனி லேங்குறு வேனையு மேன்று கொளாய்
 அப்பார் சடையென் னப்பா காலை யமர்ந்தவனே

கூக

தவமே புரியுந் தகவே யின்றித் தையலர்பா
 லவமே வாணுள் கழித்திங் குழலு மளியனையுன்
 சிவமே பொனியுஞ் சேவடி சேர்க்கற் செயிருளதே.
 பவமே யடைந்தோர்க் ககற்றுங் காலைப் பதியானே

கூஉ

பதியே யுண்மை யறிவா னந்தப் பரம் பொருளே
மதியேய் சடிவத் திறையே மன்றி னடமாடு
நதியே யென்று நின்னை வழுத்த வருள் பொன்னி
நதியே புடைசூழ் காவையின் மேய நாயகனே

௧௩

நாயக னேயெனை யுன்னடி யாகிய நவில்கமல
வீயக மேவ விடுத்தரு ளின்று விளங்குகடற்
பாயக மேயவன் போறுநு காவைப் பதியமருஞ்
சாயக மைந்துடை யானுட னீற்றிய சங்கரனே

௧௪

சங்கர னேயுயர் தமனிய வரைபெறு தையலொரு
பங்கர னேமறி மான்மழு தன்னைப் பறித்தமல
ரங்கர னேயென் னுன்றனை யேத்தம் கருளவாயே
பொங்கு னேகழு டுத்தொளிர் காவைப் போரோறே

௧௫

போரே றேநின் பொன்னடி தன்னிற் பொப்மையிலா
நாரே றடியா ரடைந்தமை கேட்டு ஞானமிலேன்
வாரே றிளமென் முலையார்க் கூடி வாள்விழியி
லாரே றுனேன் காவாய் காவை யுத்தமனே

௧௬

உத்தம மார்துண மொன்றுமி லாதவிவ் வொதியனையுள்
பத்தமர் குறியுடை யார்கழன் மேவிப்பணிந்திடுமா
றித்தரை மீதிவி யற்றுவை யேவெளி யேனுய்வேன்
வித்தக நற்றல மேவிய வேதவி முப்பொருளே

௧௭

வேதகத் தாமுதல் வானவர் பெறலரும் வியன்கழல்வாழ்
வேதகத் தாவென னுனையிரந் தேனருண் மினிர் சலசப்
போதகத் தாள்புரி கூத்தையு வந்தவள் புருடனையாள்
போதகத் தார்வன மேவிய தெய்வப் புனலீசா

௧௮

சசா நி ற னிணையடி நீழலி லிவ்வுலகோ
ரேசா வண்ணஞ் சேர்த்தரு ளாயின் றெனியனையே
யாசார் பிறவிப் கனல் வெப் புறுத்த லாற்றகலேன்
றேசார் மாட மோங்குறுங் காவைச் செழும்பொருளே

௧௯

பொன்னுர் ஞாயில் புடைசூழ் காவைப் புத்தமுதே
மி னுர் சடிவத் திறையே முக்கண் வித்தகனே
பொன்னுர் புரமுன் றெரியப் புன்னகை யுஞ்றியவெம்
ம னு நி னை யலதெளியேன்வாய் வாழ்த்தாதே

௨௦

வேறு

வாழ்வினை நிலையா மென்றே மதித்தல மந்து வாடுந்
தாழ்மதி யுடையேன் றன்னைத் தந்திமா வனத்தின் மேய
போழ்மதிச் சடையி னானறன் பொன்னடி போற்று மாறின்
வாழ்வினை முழுதும் வேரோ டொழித்தினி தாட்கொண் டானே
கூக

கொண்டுபன் மலரை நானும் குடங்கையாற் றாவி நின்முன்
றண்டென வீழ்ந்து நாவிற் றபூம்புறப் பாடு நீற்றுப்
புண்டரக் குறிசேர் நெற்றிப் புனிதரோ டெனைபுங் கூட்டாய்
கொண்டல்கண் படுக்கு மாடக் குஞ்சர வனத்து ளானே
கூஉ

வடிகெழு மிலைவேல் மையுண் வடுவகி ரனைய நாட்டத்
துடியிடை மடவா ரேவற் றொழில்புரிந் துனைம றந்த
மிடியவ னேனு நின்றன விரைமல ரடிதந் தாள்வாய்
அடியவர்க் கெய்ப்பில் வைப்பே யானைக்கா வமர்ந்த கோவே
கூங்

கோவல னயனுந் தம்முட் கோலமோடேனமாகப்
பூவல ரிணைப்பொற் றுளும் பொங்கெழின முடியுந் தேடத்
தீவடி வாகி முன்னஞ் சேண்வரை நிவந்து நின்ற
காவையம் பதியா னனறிக் கதிதரக் கடவுளுண்டோ
கூச

கடவுளென் றுரைக்கு மோர்பேர் கடுப்பது நினக்கே மண்முற்
கடப்பரு நாத மீறாக் கருதுதத் துவங்க ளியாவுங்
கடந்துள தன்மை யாலே கன்னமுன் னாய மூன்று
கடகரி முகனை யீன்ற காவைமா நகரத் தானே
கூரு

நச்சர வுச்சி யாட்கு நகுமுக மனைய காவை
முச்சக மீன்ற னோடு முடங்குகாற் சிலந்தி வேழ
நிச்சலும் பரவு மெங்க ணின மலக் கொழுந்தை யாண்டு
மெச்சமிற் பொருளை நாயே னேத்திடா தயர்ந்த வாறே
கூசு

அயர்வறு கல்வி சாலீ ராயிரத் தாலோ னேநினை
பெயர்பல வற்று ளொஃ றைப் பேசுகார் புகழைப் பேசப்
பயமுறு வானேற் காவைப் பதியு ளா யனது கீர்த்தி
யுயர்வுசால் கலையி லேனோர் நாவின் லுரைக்க வற்றே
கூஎ

உரையொடு பொருளு மாகி யொளியினே டிருந்து மாக்
விரையொடு மலரு மாகி மேலொடு கீழு மாஃத்
தரைமுதற் பூத மாகித் தயங்கிவை யல்வா மொன்றைப்
புரைதபு வெள்ளை நாவற் புரிநிழ றனிற்கண்டேனே
கூஅ

கண்டதே காட்சி யிர்தக் கடலுடையுடைய பாரிற்
கொண்டதே கோல மன்றிக் கூர்மகிழ் வேர்டெஞ் ஞான்று
முண்டதே போக மென்பா ருறவொழித் தெனையாட் கொள்ளாய்
வண்டர்பாண் மிழற்றுஞ் சோலை வாரணக் காவுளானே ௬௯

வாரணத் தூரியான் மேனி மறைதரப் போர்த்தா மென்றே
வாரண முகப்பிராணை வழங்கினு மென்றே வன்றி
வாரண வடிவை முன்னர் மருவினு மென்றே விர்த
வாரணக் காவின் வாழ்க்கை மகிழ்ந்தனை வள்ளா னீயே ௭0

வேறு

வள்ளலென வேயுதவா மாதுடரைப் பாடு
மொள்ளறிவி னாவலர்கா ஞும்பல்வன மேய
பிள்ளைமதி சூடியவெம் பிஞ்ஞகனைப் பாடி
லெள்ளலக லெப்பொருளு மேய்தலெளி தாமே ௭௧

தானேநற் பிரமமெனச் சாற்றிமத மெய்தி
யூனேசு மந்துழல்வி ருட்கடைகி லீரோ
நானேயே பிரமமென் ற ஞானிசிரங் கொய்தூங்
கானேயுங் கொன்றையணி காவைநக ரானே ௭௨

காவைநகர் மேயவருட் கண்ணுதலார் பாதப்
பூவைமகிழ்த் தேத்துல்லாப் புல்லறிவீர் தும்பாற்
கோவைநிகர் தரவுரப்பிக் கூற்றன் வரி னீவீர்
நாவையசைத் தன்னவற்கு நவிலவெவன் வல்லீர் ௭௩

எவனெள்ளி னெய்யெனவே யாண்டுநிறைந் துள்ளா
னெவன்படைத்துப் புரந்தழித்தற் கேற்றவன்மு வடிவ
மெவன்முதலோ டிகடைகடையி லாதிருப்பா னென்று
மவனெனையாட் கொளுங்காவை யண்ணலெனக் கண்டாம் ௭௪

கன்மமதே யென்றுமுத லென்றுகரை வார்கள்
சென்மமகன் றுனனடியிற் சேர்ந்துககிப் பாரோ
தன்மமக லாதொளிநுந் தந்திவன மேய
புன்மலம கன்றவர்பு சித்திரந் பேரே ௭௫

பேதைவர்த மையனினுற் பேதுறுகின் தேனைப்
போதமைநின் பொன்னடியிற் பொருத்துவையோ வன்றித்
தீதமைந் ருக்குழியிற் சேர்ப்பை யோநின் சித்த
மேதறியேன் வேழவனத் தேய்த்தபெருங் கதியே ௭௬

கதிரொளியுங் கண்ணொளியுங் கலப்பதுபோ லுன்றன்
மதுவவிழு மலரடியின் மகிழ்வொடு கலக்கு
முதிர்வருசுத் தாத்துவித வுண்மையெனக் கருளாய்
வெதிர்புரைமென் றோளியர்க்கும் வேழவனத் தானே

எஎ

தானமொடு தவம்விரதஞ் சற்றுமறி யாத
தினனுமுன் சேவடியிற் சேர்ந்துசுகிப் பேடு
தேனமர்பொ தும்பர்தொறுஞ் செழுமயில்க ளாலு
ஞ்ரானதல மேயவுயர் நாரவடி வாளா

எஅ

வடிகமழும் வேல்விழியார் மையலென வோதுந்
தடிகமழுஞ் சலதியிடைத் தமிழனுழ லாதுன்
கடிகமழு மலரடியாங் கலமருள்வ தென்றோ
பொடிகமழு மேனிபுடைப் பேர்தகவ னத்தாய்

எக

தாயினுநல் லாய்நினையே சார்ந்தவொரு நாயேன்
நீயில்புழு வொத்துருகிச் செல்லஹ னன்றோ
ஞாயிறொடு சந்திரனு நாடிமகிழ்ந்தேத்து
நாயில்களோ ரைந்துபொலி நாகவன மேயாய்

அய

வேறு

நாக வண்கிளை தொறுமுறை நாகம தெல்லா
நாக் மேயவைந் திருவினை நகவலை தீர்க்கு
நாக மாவனத் தேயமர் நம்பர னாய
நாக வெஞ்சிலை நாதனை நாடுதி மனனே

அக

மனமெ னும்பெரு மாமத யானையை வயங்குன்
தனமெ னும்மலர்த் தாட்டுனை யாகிய தறியிற்
சினமி லன்பெனுங் கயிற்றினுற் சிமிழ்த்திடு வேனோ
வனமி குந்தொளிர் காவையின் மேவிய மணியே

அஉ

மணிமு கங்ளோ ராறுடை வள்ளலை யீன்றி!
பிணிமு கக்தொழுங் காவையெம் பெரும்பதி யார்க்கே
பணிபு ரிந்திடப் படுமென திடைப்பக ரீர்தின்
றனுகி யாதுநீ யியறறிட வல்லையந் தகனே

அங

தனைமை சானின தருளினைச் சார்வது முளதோ
துகளு லாமலர்ச் சுரிஞழற் றோகையர் தமக்கே
அகமெ லாமணித் திடருறு மனியவ னேனே
செகமெ லாம்புகழ் காவையின் மேவிய சிவனே

அச

சிவந்த கட்பெயர்ச் செம்பியுன் செய்வழி பாட்டை
யுவந்த காவையம் பெரும்பதி யான்றனை யுளமே
நவந்த ருந்துதி கொடுதின நாடுவை யாகிற்
பவந்த விரந்தரும் பரகதி யிடைப்படர் வாயே

அரு

வாயி னாலுனை வழுததகி லேன்றிரு வயங்குன்
கோயில் சூழ்ந்தறி யேன்சிர மேற்குங் கூப்பி
சேயிதழ் னனி மொழிச்சிறு மியர்மயற் றீரே
னாயி னேற்பனிக் கதியெவ னாகமா வனத்தாய்

அக

மாவ ணங்கொளு மரலவ னெடுமல ரவனுந்
தூவ ணங்கொளு மலர்கொடு தூய்த்தொழு தேத்துங்
காவ ணங்கொளு மறுகுடைக் காவையம் பாளை
நீவ ணங்குதி நிகரிலாப் பதம்பெற நெஞ்சே

அஎ

நெஞ்ச மேயினு மஞ்சுத னீயெவ நெடிதே
கஞ்ச மார்கனைக் காவையங் கடிநக ரானைத்
தஞ்ச மாவது நீயலா லிலையெனச் சார்ந்தும்
வஞ்ச மார்கன மறவிசெய் வாதனை தனக்கே

அஅ

வாத ஜூர்வரு மறைமுதற் றலைவர்வாய் மலர்ந்த
போத நற்றமிழ் மாலையைப் புகன்றுகேட் டருள்செய்
சீத நீர்வயற் காவையிற் றிகழ்தருந் தெய்வ
நாத னுரமர்ந் திடவென துள்ளநற் றனியே

அக

தளிரி யற்கொளு மேனியந் தையலார்க் கூடிக்
கனிகொள் வெம்மனக் கடையனே னாயினு நின்ற
னெனிகொ டாமரை மலரடி நீனைப்பினை யொழியே
னனிகொ னுவனன் னீழலி லமரருட் பிழம்பே

கஉ

வேறு

அருளு ருக்கொளு மால நீழ லமர்ந்து நால்வ ரகத்தெழு, மருளி
ரித்துழப் பொருளின் வாய்மை வகுத்த ஞானவ ரோதயா, தெரு
ள்கொள் செவ்விழிச் செம்பி யன்றினஞ் சிந்தை யோகையோ டே
த்துறும், பொருள்பொள் காவையின்மேய தெய்விகப் புண்ணி
யப்பொருள் போற்றியே

கக

பொருதிரைக் கடலிடை யறுத்தெழு பொங்கு காளக டத்தையே
திருமி டற்றி னமைத்து வானவர் திரை யாண்டருள் செவ்வமே
கருவிமா மழைகண் படுக்குந் கழுகொன் பற்பல காவல்குழ்
பொருவில் காவையம் பதியின் மேவிய புரித சிற்பர போற்றியே

கஉ

நாய காவறு பத்து மூன்றுநன் னாயன் மார்தமை யாண்டரு
யே வாமறை யோன்ற னாலுமே தொடரொணு மற்றுலங் குநம்
ரேய மார்சடைச் சுந்த ராகவ தந்தரா சுதைத்தொடுகடற்
பாய லான்றொழுங் காலை மேவிய பஞ்ச கிர்த்திய போற்றியே
கூசு

பஞ்ச லாம்பதப் பனிமொழிப் பெரும் பந்துலா முலைப்பா வைமாந்
நஞ்ச லாங்கொடு வேல்வி ழிபொர நன்னி லைகுலை வேன்றனைக்
கஞ்ச மென்மலர்த் தாட்டு ணைதனைக் காட்டி யாண்ட புராதன
மஞ்ச லாம்பொழிற் காலை மாநகர் வயங்கு பேரொளி போற்றி
யே
கூரு

ஒளிகொள் வெண்பிறை சூடு செஞ்சடை யுலக காரண போற்றி
யே, யளிகொ ளன்பருக் கெய்ப்பில் வைப்பெனு மமல நாயக
போற்றியே, நளிகொள் தேவர்க ளோடு நான்மறை நாடரும்
பொருள் போற்றியே, களிகொள் வண்டிசை பாடு பூம்பொழிற்
காலை மேயவ போற்றியே.
கூகூ

மேய பாரிடை யைந்த தாகி விளங்கு நீரிடை நான்கதாய்த்
தேயு தன்னிடை மூன்ற தாகியே செப்பு காலிடை யீரதாய்ப்
பாய விண்ணிடை யொன்ற தாகிப் பரந்து நின்றிடு பான்மைகொ
யே ஞான தலத்தின் மேவிய சுருதி நாயக போற்றியே.
கூ௭

சுருதி யாயிர மாயிரம் பெயர் சொல்லி வாழ்த்துநற் றாயவா
கருதி யென்வி னைமா சறுத்து கடைக்க ணித்தக பாலியே
குருதி வேற்கரக் குகனை யீன்றருள் குலவும் மட்டகு னாலயா
தருண மாமதி சூடுகா வையெஞ் சுகள நிட்கள போற்றியே கூஅ

போற்றி சங்கர போற்றி சாம்பவ போற்றி சந்திர சேகரா
போற்றி புங்கவ போற்றி புண்ணிய போற்றி பூதன் னாயகா
போற்றி பன்னக பூடனாபுகல் போற்றி காமபு ராந்தகா
போற்றி வதுவித காலைமேவிய பூரணப் பொருள் போற்றியே
கூகூ

பூர னாதி னதுயர் கொள் பொன்முடி போற்றி போற்றி
நின் பொலிமுக, நார னாதிய ரேத்து நின்புயம்போற்றி போற்றி
நினாற்கரம், பார னாவுறு மன்பர் மும்மலம் பாற்றி யன்னவர்க் கரு
ள்செயு, மேர னாவுறு வேத னுபுர மிலங்கு சீரடி போற்றியே ஈ

திருவானைக்கா பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

வாழ்த்து.

தழைதரு வெள்ளை நாவனன் நீழற நீலமர்
தனிமுதல் வாழ்க
கழைதரு மொழிகொ ஞாயகி லாண்டக்
கவின்மிகு நாயகி வாழ்க
விழைதரு மிவருக் கன்புசெய் மனத்து விளம்புறு
மடியவர் வாழ்க
பிழைதபு தூய வைதிக சைவப் பெறுநெறி
யேமிக வாழ்க.

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீமெய்கண்டதேசிகன்றிருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

7648

